

RECORDzine

PLAAT VAN HET JAAR **Rosalía - LUX** GRAND CRU **Tom Smith**
DESERT ISLAND DISC **Hitomi Tohyama** INTERVIEW **Mac DeMarco**

THE BEATLES

The Anthology Collection & Anthology 4

12LP, 3LP & 8CD, 2CD

(Universal)

The Beatles: het complete verhaal wordt nóg completer

The Beatles kennen we inmiddels wel: vier jongens uit Liverpool die in nauwelijks tien jaar tijd de popmuziek voorgoed veranderden. Hun oeuvre leek al decennialang volledig in kaart gebracht, zeker na de driedelige Anthology-reeks uit de jaren negentig. Maar met de komst van een onverwacht vierde deel blijkt er opnieuw ruimte voor verrassingen. Nieuwe invalshoeken en vergeten opnames kleuren het beeld van de Fab Four verder in. In dit dossier belichten zes schrijvers ieder een onderbelichte kant van de band—net als Anthology IV een toevoeging vormt aan het bekende verhaal. Samen tonen deze perspectieven hoe rijk, veelzijdig en gelaagd de Beatlesgeschiedenis nog altijd is.

(Door: Dennis Dekker, Frank de Bruin, Hermen Dijkstra, Luc van Gaans, Vera Verwoert en Ron Bulters)

ANTHOLOGY 1 T/M 3: HET DRIEDELIGE FUNDAMENT

Het verzamelalbum Anthology 1 van The Beatles kwam uit in 1995. Dit veelzijdige muzikale wapenfeit bestond uit onbekende outtakes, dialogen van de bandleden en live-opnames uit de periode 1958-1964. Een prachtig extraatje was het nieuwe nummer *Free As A Bird*. Dat nummer leverde The Beatles een Grammy Award op. Een jaar later verscheen Anthology 2. Deze diverse verzamelaar bevatte onuitgebracht materiaal uit de periode 1965-1968. Maar de dubbelaar liet de vele Fab Four-liefhebbers ook kennismaken met een onbekende versie van het nummer *Real Love* dat Lennon in de jaren zeventig een paar keer opnam. In datzelfde jaar kwam Anthology 3 uit. Daarop stonden demo's en studio-opnames uit de laatste bestaansjaren van deze band. Dit deel was vooral gedenkwaardig vanwege de vele studio-opnames en hun allerlaatste live-concert in de maand januari 1969 (die uiteindelijk gebruikt werden voor de documentaire (en het album) *Let It Be*). (Dennis Dekker)

ANTHOLOGY 4: DE ONVERWACHTE AANVULLING

Het meest keken we natuurlijk uit naar Anthology 4 een ware schatkamer en gelukkig voor de fans ook als apart item verkrijgbaar. De set bevat 13 niet eerder uitgebrachte takes, voornamelijk uit de periode 1963-1969, waarin je the Beatles vroege nummers als "Tell Me Why", "Nowhere Man" en "Every Little Thing" hoort uitwerken. Het bevat ook 23 nummers uit eerdere archiefruitgaven, voornamelijk afkomstig van Special Editions. Er zijn outtakes van "Got To Get You Into My Life" van de Revolver-box, "Here Comes the Sun" van Abbey Road en "Don't Let Me Down" van het Apple-dakterras. Topper is "Good Night", van de White Album-editie die op de een of andere manier 50 jaar in de kluis heeft gelegen. Tot slot horen we de laatste single van de band uit 2023 "Now And Then" en de nieuwe mixen door Jeff Lynne van de Grammy winnende singles "Free As A Bird" en "Real Love". Heel veel mooi's dat laat horen dat the Beatles de meest creatieve groep is die we gekend hebben. Op Disney+ gaat binnenkort the Beatles serie opnieuw van start inclusief een nieuwe aflevering met beelden van de drie overgebleven Beatles die in 1994 en 1995 bij elkaar kwamen. (Frank de Bruin)

The Beatles en Records!

Dat The Beatles de meest invloedrijke en succesvolle band allertijden is behoeft weinig betoog. Sinds het grote commerciële succes 1963 tot nu braken ze aan de lopende band records, waarvan veel tot op de dag van vandaag nog bestaan.

Zuivere lijstjes van deze records bestaan niet, maar toch kunnen er wel een aantal worden genoemd:

- 20 nummer-1 hits in de Amerikaanse Billboard-top 100 (een absoluut record).
- 15 nummer-1 albums in de Britse charts.
- In 2023 braken ze met 'Now & Then' hun eigen record van de langste periode tussen twee nummer 1 hits, een ongelooflijke lengte van 54 jaar.
- In 1964 bezetten ze de eerste vijf posities van de Amerikaanse hitlijst tegelijk. Dat record staat nog altijd op hun naam, alhoewel Taylor Swift en Drake daarbij al wel in de buurt kwamen.
- In 1966 plaatsten de Beatles het record van de drie snelst opeenvolgende nummer 1 albums, een record dat onlangs door Taylor Swift werd verbroken. (Luc van Gaans)

KERSTDINER MET THE BEATLES: een culinaire kijk

Liefde en muziek gaan vaker samen door de maag. Er zijn verrassend veel verwijzingen naar eten in de liedjes van deze wereldberoemde band uit Liverpool. Hieronder een paar krenten uit de spreekwoordelijke pap: 'Strawberry Fields Forever', 'Honey Pie' en 'Scrambled Eggs', wat de werktitel was van 'Yesterday'. We kunnen ons ook tijdens de feestdagen blijven laven aan de Beatles. Mocht je de metafoor Voor Kerst en Na Kerst willen toepassen op de Beatles dan is het bezoekje aan India in de jaren 60' van de band zeker de periode Na Kerst, waarin ze in navolging van hun Guru besloten om drank, drugs en vlees af te zweren. John Lennon hield er een macrobiotische leefstijl op na en George Harrison at zelfs een periode veganistisch. Paul McCartney begon met zijn vrouw Linda de 'Meat free Monday' beweging. Ringo Starr ging zelfs met een broccoli op de foto in 'Rollin Stone Magazine'. Dus zit je vol goede voornemens in januari en wil je gezonder eten? Dan staan The Beatles voor je klaar. (Vera Verwoert)

Cynthia Powell

Linda Eastman

Jane Asher

Maureen Stark

Patti Boyd

Yoko Ono

The Beatles en hun vrouwen

Hoewel manager Brian Epstein liever had gezien dat The Beatles als beschikbare vrijgezellen gezien werden, lekte al snel uit dat John Lennon getrouwd was. Het zou de populariteit van de groep niet aantasten en de Beatlesvrouwen werden bijna net zo bekend als hun partners. Muzikaal gezien zou John weinig schrijven voor zijn eerste vrouw Cynthia. Dat wil zeggen: vroege inspiraties als 'Ask Me Why' gingen al snel over in songs over overspel (Norwegian Wood). Nadat hij Yoko Ono ontmoette zou zij regelmatig het onderwerp zijn van zijn nummers.

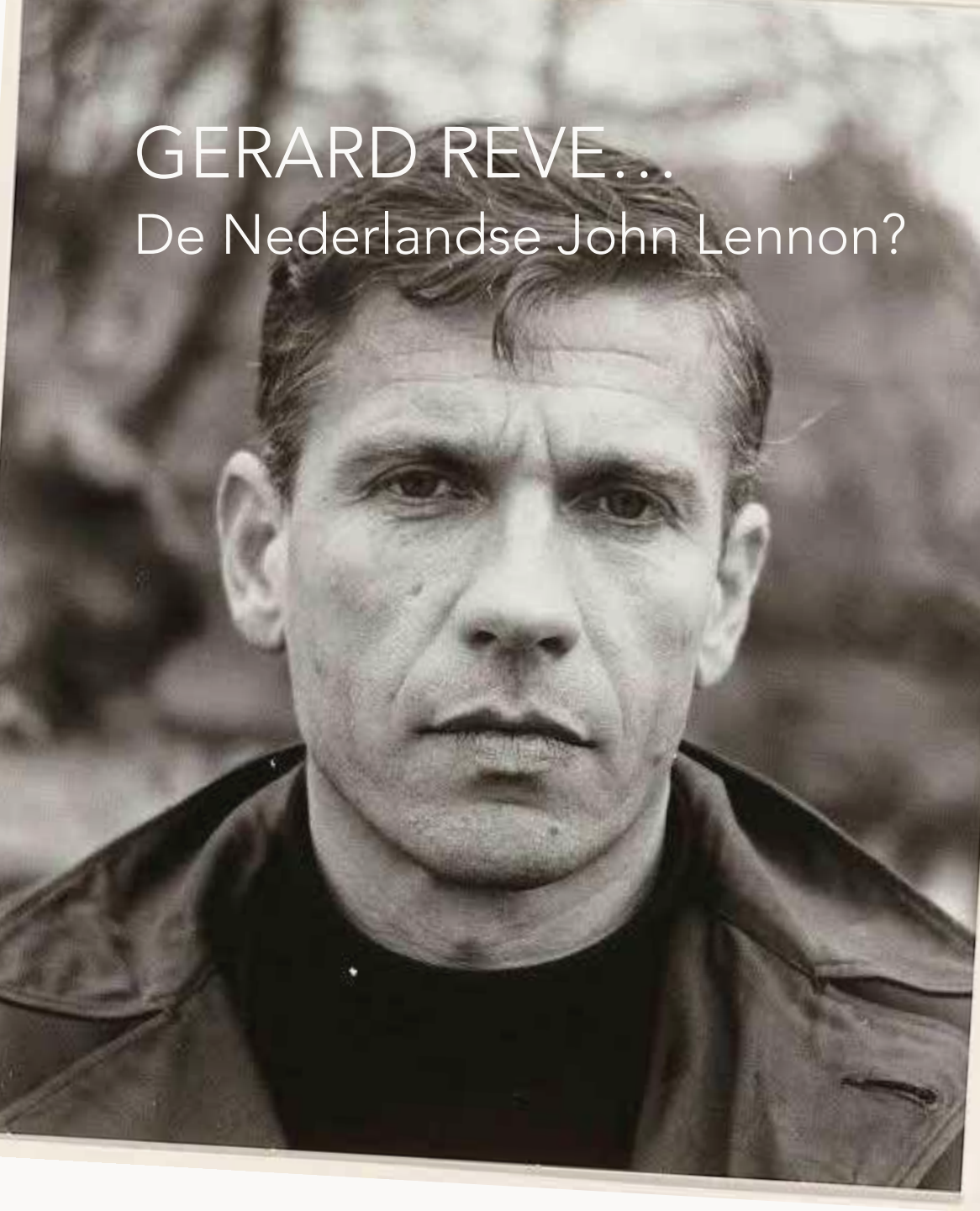
Ook Pauls vriendin Jane Asher leverde prachtige Beatles-songs op. Niet alleen liefdesliedjes ('Here, There and Everywhere') maar ook veel songs over hun ruzies, zoals 'You Won't See Me'. Nadat hij Linda Eastman trouwde, zou elk liefdesliedje dat Paul schreef over Linda gaan.

Something wordt vaak genoemd als een van de drie hits (Clapton's Layla en Wonderful Tonight waren de andere) die over Harrison's eerste vrouw Patti werden geschreven. Harrison zou het afwisselend bevestigen en ontkennen. Saillant feit is overigens dat Layla, net als nog een ode, Sweet Patti O'Hara Smith van Ashton, Gardner & Dyke, werd geschreven tijdens haar huwelijk met George.

Ringo was in zijn Beatlestijd nog geen groot songschrijver maar Frank Sinatra zou voor Ringo's vrouw het nummer Maureen is a Champ zingen als verjaardagskado. Er werd welgeteld 1 single van geperst, de allereerste single op het Apple label. (Ron Bulters)

GERARD REVE...

De Nederlandse John Lennon?

Is Reves Nader tot U het Tomorrow Never Knows van de Nederlandse literatuur? Allebei komen ze uit 1966 en allebei markeren een periode. Beiden zoeken de grenzen op, onafhankelijk van de heersende moraal. Resulteert Nader tot U en een stuk in het literaire tijdschrift Tirade in het Ezelproces, een rechtzaak waarin de vraag gesteld werd of God als ezel voorgesteld mocht worden versterkt door de zin 'drie keer achter elkaar langdurig in Zijn Geheime Opening bezitten'. Bijna tegelijkertijd met het verschijnen van eerder genoemd boek gaf Lennon een interview aan de The London Evening Standard waarin hij zei dat de Beatles populairder waren dan Jezus. Ook hier ontstond een controverse, vooral in het zuidelijke deel van de Verenigde Staten. Er zijn meer overeenkomsten. Zo treedt Reve toe tot de katholieke kerk en ook The Beatles begeven zich vanaf 1966 op het mystieke pad. Daarnaast schrijft Reve veel in de eerste persoon en suggereert in elk geval dat het over hem zelf gaat, net als John Lennon in zijn teksten ook zijn eigen leven als onderwerp neemt. Zou het toeval zijn? Dat kan. Feit is echter dat The Beatles er voor gezorgd hebben dat de jeugd vrijer over allerlei onderwerpen ging denken. De jeugdcultuur nam een grote vlucht. Tegelijkertijd werd ook de Nederlandse literatuur vrijer, explicieter en wat minder elitair. En elitair is nou net iets wat The Beatles zeker nooit waren! (Hermen Dijkstra)

Met Anthology 4 lijkt het Beatles-verhaal op papier compleet.
Maar de essays, rariteiten, culturele dwarsverbanden en persoonlijke verhalen laten vooral zien dat het verhaal nooit écht af is.

The Beatles zijn niet alleen muziekgeschiedenis;
ze zijn cultuurgeschiedenis. En elke nieuwe invalshoek maakt het beeld
niet groter - maar dieper.

Lieve muziekfanaten,

Voor de laatste Mania van het jaar verzamelde ik jaarlijstjes: ieders top 3 favoriete platen van 2025. Van collega's bij platenzaken, artiesten, en schrijvers. Het was zó leuk om al die verschillende lijstjes te zien, geen enkel hetzelfde, van alle 172 inzendingen. Het bevestigt opnieuw iets wat misschien voor de hand ligt: smaken verschillen nu eenmaal. Muziekrecensies geven context, een indruk van hoe een plaat klinkt, maar uiteindelijk blijft het smaak. Een 8.6 van Pitchfork is ook maar de mening van één persoon - onderbouwd, zeker, maar alsnog een mening. Soms kunnen we snobistisch doen over muziek, iets waar ik zelf zowel van geniet als een hekel aan heb. Maar uiteindelijk is het vooral belangrijk dat je onbeschaamd leuk vindt wat je leuk vindt.

Ik wens jullie allemaal veel leesplezier, Lotte Hurkens

Art directie

Jenny Bakker, jenny@platomania.nl

Hoofredactie

Lotte Hurkens, redactie@platomania.nl

Redactie

Jorn van der Linde, Dick van Dijk, Menno Borst, Liz Bosman

Druk

Damen Drukkers

Medewerkers

Said Ait Abbou, Simon Arends, Jos van den Berg, Rosanne de Boer, Frank de Bruin, Loes Bruins, Ron Bulters, Stan Coldewijn, Bart Coumans, Erik Damen, Dennis Dekker, Fons Delemarre, Hermen Dijkstra, Daan van Eck, Laurens Elderman, Nijs Flesseman, Barend Florijn, Jay Frelink, Luc van Gaans, Cornelis Groot, Daan Hutting, Tim Jansen, Melle de Jong, Ruud Jonker, Stef Ketelaar, Stefan Koer, Wim Koevoet, Jasper Koot, Tatum Luiten, Paul Maas, Hans van der Maas, Max Majorana, Ruben de Melker, Stef Mul, Erik Mundt, Godfried Nevels, Corné Ooijman, Marco van Ravenhorst, Frank Renooij, Linda Rettenwander, Jurriën van Rheede, Joop van Rossem, Koos Schulte, Emiel Schuurman, Peter Sijnke, Bob van der Staak, Laurence Tanamal, Jelle Teitsma, Sanne den Toom, Louk Vanderschuren, Menno Valk, Wim Velderman, Vera Verwoert, Cees Visser, Marcel van Vliet, Jurgen Vreugdenhil, Jan de Vries, Jeroen van der Vring, Thijs Walhof, Peter van der Wijst, Enno de Witt, Erwin Zijleman.

Adverteren?

Vraag naar de mogelijkheden.
Stuur een e-mail naar
redactie@platomania.nl

Adres

Utrechtsestraat 54-60,
1017VP Amsterdam
email: redactie@platomania.nl

Abonneren:

Wil je de Mania thuis ontvangen? Dat kan! Abonneer je nu door 20,- over te maken voor 10 nummers van de Mania – er verschijnen jaarlijks 10 Mania's. Maak het bedrag over naar Plato Nederland IBAN NL67INGB0682214655 o.v.v. mania abonnement. Vergeet niet je naam en adres erbij te vermelden!
Voor Belgische lezers is het bedrag 30,- i.v.m. hogere portokosten.
IBAN NL67INGB0682214655
BIC INGBNL2A

Mania/Recordzine 424 ligt 10 februari 2026 in de winkels! Mania & Recordzine is een uitgave van de Mania i.s.m. Record Store Day

INHOUDSOPGAVE

10 PLAAT VAN HET JAAR
ROSALÍA

26 INTERVIEW
MAC DEMARCO

32 GRAND CRU
TOM SMITH

51 JORN'S KWARTEEUWTJE
BROADCAST

52 INTERVIEW
DRY CLEANING

57 KRENTEN UIT DE POP
O.A. CONSTANT SMILES

59 DJ CORNER
VALENTINA MAGALETTI

62 INTERVIEW
ATA KAK

64 GEZIEN
O.A. JAZZ FESTIVAL NIJMEGEN

66 GESPOT
O.A. KAAT VAN STRALEN

69 HIPHOP HISTORY
GRONINGER MUSEUM: HIPHOP IS

71 VERGETEN MEESTERWERKEN
JESSI COLTER

72 INTERVIEW
SYLVIE KREUSCH

74 DESERT ISLAND DISC
HITOMI 'PENNY' TOHYAMA

78 ACHTER DE SCHERMEN
HIER TEKENEN!

80 FILMS
O.A. POSSESSION

81 BOEKEN
O.A. WINGS

Luistertrip: Dry Cleaning

De absurde praat-postpunkformatie Dry Cleaning keert terug met *Secret Love*. Onder de bezielende productie van indietovenares Cate Le Bon brengt de band een ode aan een vaak vergeten thema: vriendschap. Terwijl romantiek eindeloos wordt bezongen, blijft vriendschap verrassend onderbelicht. De nieuwe soundscapes tillen Florence Shaw's mysterieuze spoken word naar een hoger niveau. Tijd om je vrienden in het zonnetje te zetten?

Interview: Mac DeMarco

De 'laid-back prince of indie rock' bracht onlangs een bezoek aan platenzaak Concerto. Ondanks zijn enorme succes bleef hij heerlijk nuchter: hij wandelde binnen, bestelde een latte bij Alma en rekende die gewoon zelf af. Daan liep met hem langs de schappen en sprak met hem over zijn nomadenbestaan, zijn liefde voor Japanse muziek en het leven op tour. Zo romantisch als zijn muziek klinkt, zo eigenzinnig blijkt zijn persoonlijkheid.

59

41

Grand Cru: Tom Smith

Na twintig jaar Editors is frontman Tom Smith toe aan ruimte en adem. Geen muren van geluid dit keer: hij houdt het klein. De productie is sober, gedragen door piano, gitaar en zijn karakteristieke stem. Op zijn nieuwe plaat durft Smith de leegte toe te laten - en juist daarin schuilt de kracht.

32

26

DJ Corner Valentina Magaletti

Een veelzijdigere drummer is haast niet te vinden. Valentina Magaletti speelde onder meer met Thurston Moore (Sonic Youth), Floating Points en Nicolas Jaar. Popliefhebbers kennen haar waarschijnlijk van Vanishing Twin, en vorig jaar zette Moin overal de jaarlijstjes op scherp met You Never End. Nog niet bekend met haar werk? Dan is dit het perfecte moment om in te stappen.

PLAAT VAN HET JAAR

ROSALÍA LUX

(Sony / Columbia)

LP coloured, CD

Het is voor elke artiest een gezonde druk om een meesterwerk te overtreffen, en zeker wanneer je vorige plaat het geweldige MOTOMAMI is. Eén ding is inmiddels zeker in haar carrière: Rosalía blijft ons verrassen. Voor LUX heeft ze diep gegraven in haar muzikale en klassieke kennis, waardoor ze haar werk naar een hoger niveau tilt: Het bovenmenselijke waarin ze de (duizenden) hemels lijkt open te breken. Ze zingt in 14 verschillende talen en heeft de tijd genomen dat te leren, waardoor het process van dit album 2 tot 3 jaren duurde. En alsof dat nog niet genoeg is, krijgt ze in Berghain versterking van avant-garde icoon Björk.

Geen enkele andere artiest weet momenteel zo genres te combineren zonder dat het voorspelbaar wordt of zijn kracht verliest. Hier is echte magie aan het werk; die tijdens het luisteren soepel onze oren binnenstroomt. Een enkele luistersessie doet dit album dan ook geen recht, want LUX bestaat uit talloze lagen om te ontdekken. Onder de oppervlakte ligt een duidelijk uitgangspunt: alles is verbonden door spiritualiteit, en dat sijpelt prachtig door via de vele klassieke elementen en de rijke orkestraties. Het album is opgebouwd in vier bewegingen en elk nummer is daarbij geïnspireerd door het leven van een vrouwelijke heilige.

Haar vorige show in Nederland was één van de beste concerten van het jaar. Die tour blijft een inspiratiebron voor alles wat daarna kwam: Rosalía pionierde het 'dichtbij filmen' op het podium. Wanneer Rosalía opnieuw naar Nederland komt, wordt dat ongetwijfeld de uitverkoren avond van 2026, waar deze voorspelling mooi mag uitkomen.

De fysieke versies bevatten 3 prachtige nummers die niet op streaming services staan, dus zijn het extra waard. (Laurens Elderman)

2025 was een absurd muziekjaar. Hoewel protest bij muzikanten in het DNA zit, werd dat het afgelopen jaar wel heel ingewikkeld, met name toen hun eigen broodwinning op het spel kwam te staan. Daarom was het groot nieuws toen artiesten als Hang Youth, Goldband en Claw Boys Claw, samen met cabaretier Youp van 't Hek, in mei besloten om niet meer op te treden op de Zwarte Cross. De reden hiervan was de komst van de Amerikaanse investeerder Kohlberg Kravis Roberts & Co (KKR), die naast festivals ook investeert in oliemaatschappijen, de 'Israëlische' techsector (die nauw verweven is met het 'Israëlische' leger) en andere destructieve, doorgaans onethische, bedrijven. Die boycot-golf begon al eerder, in maart, toen Boiler Room bekendmaakte dat het was overgenomen door festivalorganisator Superstruct, een platform dat zich opstelt als 'unapologetically pro-Israel'. Artiesten begonnen hun Boiler Room-gigs te annuleren. De combinatie van boycots door artiesten, online ophef en het verschijnen van verschillende petitie's zorgde ervoor dat veel instanties publiekelijk afstand namen van investeerders als KKR. Een krachtige afzetting tegen een machtsstructuur, ondanks de mogelijke impact op het levensonderhoud van de artiesten.

Protest inspireerde in 2025 veel muzikanten, zoals Roufaida, Sophie Straat, Kneecap, Bob Vylan en meer. De genocide in Gaza bracht veel uitspraak van artiesten teweeg. Vaak een krachtige boodschap, met begrip en echo van veel fans. Echter werd dit niet altijd even goed ontvangen - het leidde een aantal keren zelfs tot onveilige situaties, bij bijvoorbeeld Kneecap en Bob Vylan. Zelfs platenzaak Concerto kreeg hiermee te maken toen ze de signeersessie van Kneecap moest afblazen vanwege mogelijke dreigingen. Uiteindelijk hield het protest toch stand. Artiesten spraken zich dit jaar uit; denk aan Massive Attack op Down The Rabbit Hole, aan Eefje de Visser op het hoofdpodium van Best Kept Secret, of aan de talloze artiesten die een Palestijnse vlag op hun podium hingen en meededen aan de 'Israël'-boycot 'No Music For Genocide'. Het laat opnieuw de kracht en samenhang van muziek zien. En dat er hoop is.

Nog een absurde ontwikkeling van dit jaar. In 2025 leek AI-muziek met het rapste tempo ooit de cultuursector binnen te dringen. Ruim één op de drie nummers die vandaag de

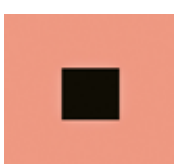
dag op Spotify verschijnen is AI-gegenereerd, wat neerkomt op zo'n 50.000 nummers per dag. Ook werd de Nederlandse Spotify-hitlijst veroverd door een extreemrechts, AI-gegenereerd nummer: 'Wij zeggen nee, nee, nee, tegen een AZC'. Een - letterlijk - onmenselijk nummer, dat op 4 november 2025 een tweede plek in deze hitlijst bereikte. Zoals Elmer al als reactie gaf: 'Het laat maar weer zien dat extreemrechts niet eens in staat is zijn eigen kunst te maken'. AI doet het werk voor ze. De feministische actiegroep Dolle Mina's kwam met een actie om Sophie Straats nummer 'Vrijheid, Gelijkheid, Zusterschap' massaal te gaan streamen, om te voorkomen dat het AI-lied nummer 1 zou worden. Binnen enkele dagen haalde Straats nummer het anti-azc-nummer in en het haatvolle geluid verdween op mysterieuze wijze van Spotify.

Absurde, futuristische, dystopische sci-fi-praktijken als je het mij vraagt. En dan hebben we het nog niet eens gehad over het feit dat 2025 het jaar was dat Katy Perry de ruimte in werd geschoten - maar laten we daar niet te veel aandacht aan besteden. 2025 was namelijk ook het jaar van de menselijkheid. Er zijn zo ontzettend veel creatieve, unieke en liefdevolle albums uitgekomen dit jaar. Denk aan Nusantara Beats fantastische debuutalbum waarop ze hun Indonesische roots verkennen en vieren. Denk aan Sefs album Lieve Monsters, waar introspectie en kwetsbaarheid voorop staan. Of aan een uniek meesterwerk als dat van Djrum, waar elektronica en klassiek elkaar in het midden ontmoeten; een album zoals ik nog nooit had gehoord. Of Balloonerism, Mac Millers postume album, dat door de nog rouwende fans zo liefdevol werd ontvangen. Of Turnstiles unieke hardcoregeluid vermengd met allerlei genres, dat in geen tijden zo veel moshpits creëerde als nu. En als laatste natuurlijk Rosalía.

Op de valreep kwam Rosalía met album Lux. En als Lux niet het ultieme betoog voor menselijkheid is, dan weet ik het ook niet meer. De moeite die ze erin heeft gestopt, de tijd, de liefde, de vele verschillende talen en achtergronden. Het is een revolutionaire kijk op pop door middel van creativiteit, liefde en menselijkheid. Anti-moderniteit is de nieuwe moderniteit: Je verzetten tegen onethische, grote techbedrijven en AI. Net wat meer moeite stoppen in iets wat je liefhebt. Geen AI-gegenereerd nummer maken binnen één minuut, maar binnen drie jaar tijd in veertien talen leren zingen en een klassiek-pop-meesterwerk creëren. Als het einde van 2025 zó hoopvol klinkt, dan kan ik niet wachten om te horen wat 2026 voor ons in petto heeft! (Lotte Hurkens)

JAAROVERZICHT REDACTIE 2025

MANIA 30 EINDLIJST

1. Rosalía – LUX

2. Sef – Lieve Monsters

3. Little Simz – Lotus

4. Wednesday – Bleeds

5. Turnstile – NEVER ENOUGH

6. Geese – Getting Killed

7. Clipse – Let God Sort 'Em Out

8. Tyler, The Creator – Chromakopia

9. Racing Mount Pleasant – Racing Mount Pleasant

10. Bon Iver – SABLE, fABLE

11. Soulwax – All Systems Are Lying

12. Wet Leg – moisturizer

13. FKA Twigs – Eusexua

14. Lorde – Virgin

15. Robin Kester – Dark Sky Reserve

16. Claw Boys Claw – Fly

17. Nusantara Beat – Nusantara Beat

18. Deftones – Private Music

19. Tame Impala – Deadbeat

20. Oklou – Choke Enough

21. Djrum – Under Tangled Silence

22. Mac Miller – Balloonerism

23. Ichiko Aoba – Luminescent Creatures

24. Olivia Dean – The Art of Loving

25. Japanese Breakfast – For Melancholy Brunettes (& Sad Women)

26. Black Country, New Road – Forever Howlong

27. Sophie Straat – Wie de fak is Sophie Straat

28. Just Mustard – We Were Just Here

29. Smib – EENDRACHT MAECKT MACHT

30. Addison Rae – Addison

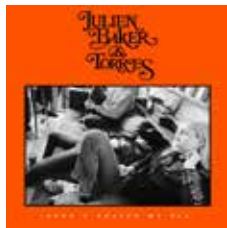
Genrelijstjes 2025

James McMurtry

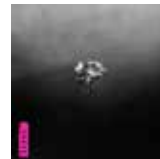
Roots Top 5

1. Julien Baker & TORRES - Send A Prayer My Way
2. J. McMurtry - The Black Dog and the Wandering Boy
3. A. Sparhawk - Alan Sparhawk with Trampled by Turtles
4. Jason Isbell - Foxes in the Snow
5. Ken Pomeroy – Cruel Joke

Soul Top 5

1. Joy Crookes - Juniper
2. Durand Jones & The Indications - Flowers
3. Olivia Dean - The Art of Loving
4. Mavis Staples - Sad and Beautiful World
5. Curtis Harding – Departures & Arrivals

Hiphop Top 5

1. Clipse - Let God Sort 'Em Out
2. Little Simz - Lotus
3. Freddie Gibbs and the Alchemist – Alfredo 2
4. Tyler, The Creator - Chromakopia
5. Smib - EENDRACHT MAECKT MACHT

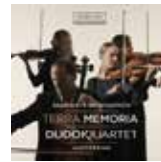

Jazz Top 5

1. James Brandon Lewis Trio - Apple Cores
2. Joe Armon-Jones - All the Quiet (Part II)
3. Kassa Overall - C.R.E.A.M.
4. Kokoroko - Tuff Times Never Last
5. Mulatu Astatke - Mulatu Plays Mulatu

Boeken Top 5

1. Patti Smith - Engelenbrood
2. Anton Corbijn - Anton Corbijn
3. Peter van der Sluis - Het verhaal van HET
4. Y. van Norden - De platenkast van Paul McCartney
5. A Disco Pogo Tribute To LCD Soundsystem

Klassiek Top 5

1. Ensemble Pygmalion (Raphaël Pichon) - Mozart Requiem
2. A. Jussen & L. Jussen - Cantus / Rêve / Peer Gynt
3. Dudok Quartet Amsterdam - Terra Memoria
4. Olivia Vermeulen & Jan Philip Schulze - In Heaven: Songs For A Trip To Space
5. T. Dunford, L. Desandre & Jupiter - Songs of Passion

Djrum

(Post)punk Top 5

1. **Viagra Boys - viagra boys**
2. **Turnstile - NEVER ENOUGH**
3. **V/A - Girls to the Front**
4. **Model/Actriz - Pirouette**
5. **Maruja - Pain to Power**

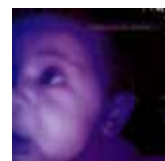
Metal Top 5

1. **Deftones - Private Music**
2. **Chat Pile & Hayden Pedigo – In the Earth Again**
3. **Lorna Shore - I Feel The Everblack Festering Within Me**
4. **Spiritbox - Tsunami Sea**
5. **Deafheaven - Lonely People With Power**

Electronic Top 5

1. **Djrum - Under Tangled Silence**
2. **Soulwax - All Systems Are Lying**
3. **Oneohtrix Point Never - Tranquilizer**
4. **Everything Is Recorded - Everything Is Recorded**
5. **Weval - Chorophobia**

Reissues Top 5

1. **Polygon Window - Surfing on Sine Waves**
2. **Wire - 154**
3. **Moodymann - Forevernevermore**
4. **The Rolling Stones - Black and Blue**
5. **Dream Syndicate - Medicine Show**

DE WATERPUT OPENT TWEEDE WINKEL IN BERGEN OP ZOOM

Op 28 november dit jaar opende popspeciaalzaak De Waterput een tweede winkel in de binnenstad van Bergen op Zoom. Niet toevallig op Black Friday. Een zwarte dag voor de popverzamelaars was dat allerm minst. Met een enorme hoeveelheid aan tweedehands lp's, cd's, vinylsingles en merchandise is het voor verzamelaars voortaan ieder weekend heerlijk neuzen door het interessante aanbod.

Al sinds 1969 is De Waterput een begrip in Bergen op Zoom. Opgericht in het jaar dat John & Yoko voor de vrede in een Amsterdams bed kropen, het Amerikaanse Woodstock drie dagen bol stond van love, peace en muziek, Dolle Mina werd opgericht en Neil Armstrong als eerste mens voet op de maan zette. De naam van de platenzaak verwijst letterlijk naar de bron van leven die een waterput op veel plaatsen in de wereld nog altijd is. De Waterput staat symbool voor een ontmoetingsplaats, van waaruit het culturele leven gevoed wordt.

Gilly Verrest werkt sinds 1986 in de Bergse platenzaak. Gek op muziek, en begiftigd met het ondernemersbloed dat ook de rest van de familie kenmerkt. Drieënhalf jaar later al werd hij eigenaar van De Waterput en dat is hij nog altijd. De laatste vijftien jaar combineert hij zijn werk tussen de platenbakken met de functie van programmasamensteller in poppodium Gebouw-T.

Verrest volgt niet alleen alle nieuwe ontwikkelingen binnen de muziek op de voet, met oog voor kwaliteit én obscuriteit koopt hij ook al heel lang partijen tweedehands vinyl en cd's in. "In veel partijen zitten populaire albums van artiesten als Meatloaf, Michael Jackson, Moody Blues en 10cc. Maar vaak kochten mensen veel meer, van ook bijzondere persoonlijke favorieten. Psychedelische albums van bij de massa nooit doorgebroken artiesten, aparte jazzplaten of een in het buitenland op de kop getikte bijzondere persing van The Beatles bijvoorbeeld."

Om meer plaats te bieden aan die tweedehands collecties opent Verrest derhalve een tweede winkel, die hij gemakshalve voor zichzelf 'De Waterput 2' noemt. "Die bevindt zich op Bosstraat 27, recht tegenover de andere winkel, en zal van vrijdag tot en met zondag geopend zijn. We gebruikten het pand al een paar keer als pop-up store tijdens Record Store Day. Toen was die veelal bestemd voor speciale aanbiedingen. Die zullen er ook nu geregeld zijn, maar het wordt niet alleen een koopjeswinkel. De nadruk ligt op unieke collecties muziek met veel speciale releases. We richten ons op de verzamelaar die graag eens een paar uur gaat snuffelen naar die te vroeg vergeten, of te onbekend gebleven parel binnen de popmuziek, maar ook blues, Americana, jazz, reggae of dance."

Ook de jeugd wordt niet vergeten. "Ik vind het geweldig om te zien dat ook jongeren het fysieke product herontdekt hebben. Zo komen ze al grasduinend soms opvallend snel terecht bij oudere artiesten waar hun huidige idolen de mosterd vandaan halen. Bovendien komen er in de winkel T-shirts, posters, tijdloze kleding, kleine sierraden en armbandjes. De hoofdmoot zal echter bestaan uit muziek, op lp, cd of single. Bovendien blijven we de oorspronkelijke functie van De Waterput als ontmoetingsplek omarmen. Er komt een koffie-corner met bijhorende leestafel, met naast OOR en de Mania ook andere magazines, kranten en boeken."

De openingstijden van 'De Waterput 2', Bosstraat 27 in Bergen op Zoom: vrijdag van 12.00 tot 18.00 uur, zaterdag van 10.00 tot 17.00 uur en zondag van 12.00 tot 17.00 uur.

A portrait of Mac DeMarco, a man with a mustache, wearing a dark green baseball cap with 'GEYSER' written on it and a dark blue denim jacket. He is looking slightly to the right. The background is a dense, shimmering gold tinsel curtain.

INTERVIEW

Mac DeMarco

Mac DeMarco, ook wel de 'laid-back prince of indie rock' genoemd, is een man om van te houden. Ondanks zijn grote succes is hij na al die jaren nog even onpretentius als toen hij begon. We spreken hem in platenzaak Concerto Amsterdam. Een plek waar hij zich thuisvoelt, zo tussen het vinyl. Mac staat er immers om bekend de schoonheid van opnames te vinden in het analoge en daarmee het onvoorspelbare. Net zo onvoorspelbaar als Mac zelf; zo gooide hij een volledig album last-minute weg om in slechts 12 dagen (!) een volledig nieuw album te maken. Dat werd het in augustus uitgebrachte 'Guitar'. Naast dit album heeft hij flink wat meters gemaakt in de internationale indie-scene en is hij sinds 6 jaar terug op Nederlandse bodem.

(Door: Daan Hutting, Foto's door: Liz Bosman)

Puur

Het nieuwe album bevat pure songwriting, zonder toeters en bellen, enkel de instrumentale basics. De focus ligt op het vakmanschap van een goede song. Wat maakte dat hij terug ging naar die basics? "Ik had niet echt een keuze denk ik. Drie dagen bezig zijn met een snaresound voelt voor mij als tijdsverspilling. Dit album kwam op een natuurlijke manier nadat ik net een ander album, dat ik niet ga uitbrengen, had voltooid. Het grootste verschil tussen die albums is de speelsheid die er meer inzat toen ik Guitar maakte. Daarnaast was het andere album nóg droeviger."

In het nummer Knockin zit de regel 'Freedom that you don't know how to spend', hoe spendeert Mac zijn vrijheid het liefst tegenwoordig? "Dingen fixen, bouwen en in de natuur zijn. Onderweg hiernaartoe zag ik een pijpleiding die weet-ik-hoelang in de grond heeft gezeten, dat fascineert mij. Amsterdam is zo cool, alles is een beetje fucked up en scheef."

Ik laat Mac zijn eerste plaat, 'Rock and Roll Night Club' (2012), zien en vraag hem om zich in te beelden hoe de Mac uit die tijd zou luisteren naar zijn meest recente plaat. "Sommige dingen zou hij geweldig vinden en andere dingen veel te clean en droog. Hij zou schrikken van zoveel akoestische gitaren. Mijn richting is niet veranderd, enkel de pijlen die ik gebruik."

Nomadenbestaan

Een emotionele standout van het album is Home. "Canada voelt nog steeds als mijn thuis, al kan ik me ook thuis voelen op tour. Het leven in LA heeft me wel veranderd en uit elkaar getrokken. LA verdrinkt vooral in zijn eigen coolheid tot het lame is. Soms heb je dat niet door omdat de zon altijd schijnt." In datzelfde LA kwam een tijd geleden ook de Nederlandse Benny Sings op bezoek, in een middagje hebben ze toen het nummer Rolled Up gemaakt.

Eigen label Sinds 2018 is Mac ook labelbaas van Mac's Record Label, "dat kwam op een punt toen ik de kans had om te signen bij een major label, dat wilde ik niet. Nu kan ik bands helpen die nog weinig hype hebben." Een artiest die hij heeft geholpen is Daryl Johns, een muzikaal wonderkind die nu bas speelt in zijn band. Daryl werd aan hem geïntroduceerd door drumvirtuoos JD Beck. Daryl Johns' gelijknamige plaat kwam vorig jaar uit op Mac's label en staat vol fusion-achtige, 80s jazzpop. "Ik prijs me gelukkig dat muzikanten als Daryl mijn muziek willen spelen op tour, ze zijn zo goed. Het voelt verfrissend om mezelf te omringen met inspirerende muzikanten."

Mac & Japan

Mac is door de jaren heen sterk beïnvloed door Japanse muziek. Zo gebruikte hij in zijn streaminghit Chamber of Reflection een Japanse melodie en heeft hij wat Japanse covers uitgebracht. "Mijn Japan-fascinatie begon bij het album Hosono's House. Hosono was geïnspireerd door Noord-Amerikaanse muziek van James Taylor en The Band. Door hem zag ik die muziek door een Japanse lens. Het duurde een tijdje voordat ik Yellow Magic Orchestra kon waarderen. Eerst dacht ik 'fuck synthesizers', maar toen ik me er later in verdiepte ontdekte ik hoe goed het was. Sakamoto is nu mijn 'Beatles'. De Japanse scene uit die tijd was gewoon cool as fuck."

Terug op tour

"Ik ga eerlijk met je zijn, ik heb een tijd niet gespeeld, op deze tour probeer ik de zingeving van het touren te herontdekken, I'm on a quest." De laatste tijd heeft zich ook een TikTok-publiek van tieners gevoegd bij de Mac DeMarco fanbase. "Het is grappig hoe streaming werkt, een nummer als For The First Time wordt nu hard meegezongen, terwijl dat niet zo was toen het uitkwam. Ook andere rustige nummers als Heart to Heart horen mensen graag, terwijl ik dacht dat mensen een harde, snelle rockshow van me wilden. Ik weet eerlijk gezegd niet wat de mensen willen, we doen gewoon wat we doen."

Ik stel voor om met hem door de platenzaak te lopen, echter raakt hij al snel afgeleid door de geur van bananenbrood en de hi-fi speakersets die in de winkel staan. "Ik wil misschien wat oude speakers kopen." Helaas hebben ze die niet en we struinen verder door de platenbakken. "Kijk, dit is mijn Braziliaanse guy, Caetano Veloso, geweldige songs." Ook ziet hij een plaat van goede vriend John Carroll Kirby "hij is een tonemaster". Mac laat niet veel los over de platen zelf, dus vraag ik hem wat hij luisterde ten tijde van de opnames van zijn laatste album, waarna hij op dreef raakt: "Ik luister eigenlijk continu muziek, door het hele huis heb ik speakers. Ik luisterde vooral Lou Reed en ambient muziek van Tim Story en Michael Manring. Die laatste is een pupil van Jaco Pastorius. Zijn muziek heeft iets mystieks, alsof je één bent met de natuur. Tim Story klinkt als een melancholische, Europese harmonie. Alsof je in een kasteel bent. Er zijn ook van die Duitse gitaristen zoals Martin Kolbe en Ralf Illenberger. Zij maken muziek die klinkt als bomen, Duitsers houden van bomen. Als zij bepaalde akkoorden spelen voelt het alsof je opnieuw geboren wordt."

Mac's oog valt op Stevie Wonder's *Songs in the Key of Life*, "Ik hou van Stevie, uiteraard prachtige liedjes, maar

aan de andere kant is er enkel een regisseur nodig die Sir Duke onder een martelscène zet om het satanistisch te maken. Stel je voor, je wordt gemarteld en je hoort 'TADA DA DA. You can feel it al o-over'. Ik weet dat het krankzinnig is om te zeggen, maar ik heb altijd iets duivels gevoeld bij dat album." Plotseling begint hij met een tirade over de kwaliteit van muziek op platen en streaming services. "Voor mij slaat het nergens op dat je in de studio alles digitaal op de meest hoogwaardige manier opneemt en het dan analoog maakt door de mastering of het persen op een lp. Zelfs op Spotify, waar je digitale files aanlevert, doen ze niets met mijn hoge kwaliteit opnamen. Ze downgraden het altijd om geld te besparen op opslag terwijl ze miljarden verdienen, krankzinnig! En je ziet het zelfs bij cd's, waar de kwaliteit ook minder is dan vroeger. Geef me die 96Khz van vroeger, ik wil het terug!"

Tot besluit vraag ik hem naar bijzondere ontmoetingen met andere artiesten "Lola Young's producer Jared Solomon bracht Lil Nas X een keer naar mijn tuin. Hij liep vreemd door mijn tuin toen hij me plotseling als een psycho strak aankeek en zei 'dus... je leeft nu een rustig leventje, nietwaar?' Dat was heel creepy." Hij besluit het interview op een onserieuze toon: "Ach, het is allemaal muziek, muziek is wat de mensen bij elkaar brengt."

BOY & BEAR Tripping Over Time (V2)

Tripping Over Time - maar liefst vijftien jaar zijn Boy & Bear inmiddels actief. De tijd gaat zo snel dat je er haast over zou struikelen. Met hun nieuwste album kijken ze terug

op hun leven tot nu toe. "Het gaat om de subtiele lessen van het leven. Vaak realiseer je je niet dat je iets hebt meegemaakt totdat je het echt hebt ervaren. Je blijft leren, struikelt vooruit en omarmt de chaos met een glimlach. Het is optimistisch, nostalgisch en speels, net als het leven zelf," zegt frontman Dave Hosking. De genre-overstijgende act heeft de afgelopen jaren al vele harten veroverd met hun emotionele nummers, en nu zijn ze terug met hun herkenbare warme harmonieën, poëtische lyrics en ongekennde energie. (Lotte Hurkens)

THE BULLFIGHT 81 Bedford St. (OST)

Een nieuw album van de Rotterdamse band The Bullfight mag altijd een belevenis heten. De band mag zich pop noir-band

nummer Eén noemen met muziek, die altijd een berustende, weinig vrolijke ondertoon kent. Muziek, zang, dan wel "het spoken word" maken van elke song een muzikaal gedicht! Zo ook op 81 Bedford St., soundtrack van de gelijknamige Hollywoodfilm. De vocalisten Daisy en Nick en componist Thomas van Vliet met toegevoegde saxofonist Dick Ronteltap hebben een super plaat afgeleverd! (Koos Schulte)

THE CHARLATANS We Are Love

Waar het rond de Charlatans jarenlang stil was, stond frontman Tim Burgess volop in de picture. Zijn sympathieke Twitter

Listening Party's zorgden tijdens corona voor muzikale verbroedering en hij kwam met twee uitstekende soloplaten. Toch is het fijn dat er acht jaar na Different Days eindelijk weer nieuw werk verschijnt van deze Madchesterpioniers. Zo revolutionair als rond 1990 zijn ze allang niet meer, maar wat blijft dit een toffe band. Voortgedreven door hammondorgel en gitaren klinkt We Are Love als een warme, vertrouwde deken. (Marco van Ravenhorst)

DREAM THEATER Quarantieme: Live A Paris (Sony / Inside Out Music)

Wie zich afvraagt of de oude mannen van Dream Theater nog kunnen rocken, is snel overtuigd na het luisteren van de opnames van hun jubileumoptredens

in Parijs die onlangs op lp en cd verschenen. De Amerikanen die vieren dat ze vier decennia samen zijn, begonnen muziek te maken onder de naam Majesty. Ze zaten toen op het Berklee College of Music, maar verlieten al snel de school om zich helemaal aan de band te wijden. Ze moesten hun naam wijzigen omdat een gelijknamige band dreigde met gerechtelijke stappen. In 1988 kregen ze een platencontract en hun debuutalbum

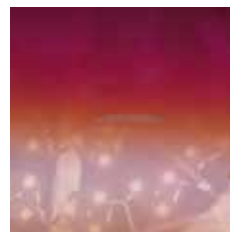
met de prachtige titel When Dream And Day Unite verscheen in 1989. Op het live-album staan enkele songs uit de begintijd zoals Pull Me Under, Under A Glass Moon en The Mirror, maar ook recenter werk als Panic Attack. De band heeft een geweldige live-reputatie en een optreden van 3 uur is geen uitzondering. (Rosanne de Boer)

ARMAND HAMMER & THE ALCHEMIST Mercy

De twee hardst werkende hiphopartiesten uit de underground van New York zijn

uiteraard weer terug. billy woods en ELUCID, de ene in all caps en de andere juist zonder hoofdletters, vormen samen Armand Hammer. Het is alweer twee sinds de release van het fantastische, grensverleggende album We Buy Diabetic Test Strips. Toen nog in samenwerking met een tiental verschillende producers. Maar nu verschijnt Mercy, waarop alle producties in handen liggen van de soulvolle sampletovenaars The Alchemist. Fijne beats, met erbovenop sociaal-politiek, historisch en filosofisch commentaar. Een topformule. (Daan van Eck)

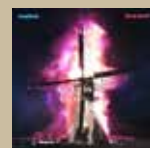

HANIA RANI Non Fiction: Piano Concerto in Four Movements (Universal)

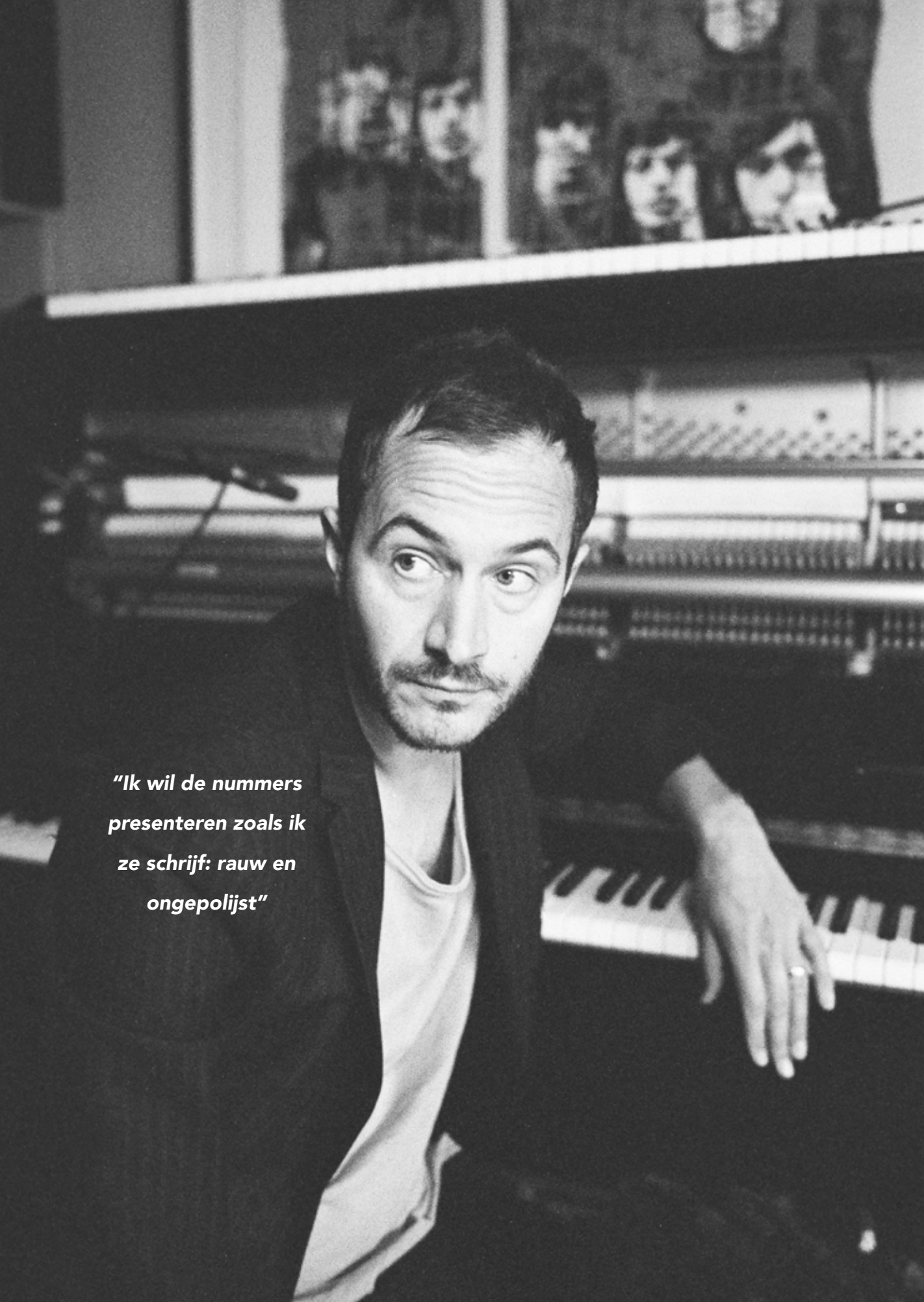
Hania Rani's nieuwe album "Non Fiction: Piano Concerto in Four Movements" is de eerste plaat die deze fabelachtige pianiste componeerde voor een groot

orkest. Hania heeft zich voor deze plaat laten inspireren door het leven van Josima Feldschuh, een wonderkind en componiste die tijdens de Tweede Wereldoorlog in het getto van Warschau leefde en optrad als pianiste. Ze stierf in de oorlog, slechts dertien jaar oud. Dit album is met recht een reis die de luisteraar meeneemt aan de hand en je het muzikale innerlijke landschap van Hania Rani's creativiteit laat zien. Dit via het melancholisch en trance opwekkend pianospel, wat zo herkenbaar is aan haar muziek. De vier bewegingen van het Concerto, "Sonore", "Tenebroso", "Misterioso" en "Semplice", zijn een uiting van Rani's vaardigheid om complexe emoties en verhalen te vertellen. Met de hulp van het 45-koppige Manchester Collective en gasten als Jack Wyllie (sopraan saxofonist van het Portico quartet) en Valentina Magaletti, (een veelzijdig drumster die o.a. meespeelde bij Thurston Moore, Floating Points en Nicolas Jaar) creëert Hania een plek waarin alle muzikanten hun instrument mogen laten spreken. "Non Fiction" is een album dat je vaker wil beluisteren, om de diepte en complexiteit van Hania Rani's muziek te ontdekken. (Vera Verwoert)

DE JEUGD VAN TEGENWOORDIG jaarlijst van 2025

1. Hang Youth – ER IS HOOP*
2. Vjeze Fur – Tuinieren
3. Rosalía – LUX

*"Ik wil de nummers
presenteren zoals ik
ze schrijf: rauw en
ongepolijst"*

INTERVIEW

TOM SMITH

Op 5 december verschijnt bij PIAS het solodebuut van Tom Smith, frontman van de Britse indie-rockgroep Editors. Het is een grotendeels akoestisch album met tien songs waarvoor Smith met zijn producer Iain Archer (bekend van Snow Patrol) terugging naar de basis en koos voor de persoonlijke touch in plaats van grote gebaren. Hij presenteert de songs zoals hij ze schrijft: ongepolijst en intiem.

(Door: Rosanne de Boer)

Het album heeft een lange titel: *There Is Nothing in the Dark Which Isn't There in the Light*. De zin komt uit de openingstrack *Deep Dive*, vertelt Tom Smith: 'Veel liederen gaan over hoop voor de toekomst. Soms wil ik ook het liefst het nieuws uitzetten, en er niets meer over horen, omdat er zoveel nare dingen gebeuren. Maar zonder hoop kun je niet leven. Het is goed om te weten dat er morgen een nieuwe dag is met nieuwe kansen, al voel ik ook pijn en verdriet die ik verwerk in mijn nummers. Toch ben ik gericht op het zoeken naar hoop. Zo ben ik geprogrammeerd.'

De song Souls doet denken aan een gospel, zowel de tekst als de opbouw van het lied.

'Leuk dat je dat hoort. We hebben ons inderdaad laten inspireren door gospel- en kerkmuziek. Maar de tekst van *Souls* gaat niet over zoeken naar God, maar over verloren zielen die elkaar vinden. Het lied vertelt over het delen van datgene waarmee je worstelt om het dragelijker te maken. Andere songs gaan hier ook over. Sommige nummers heb ik enkele jaren geleden geschreven. Toen ik bezig was met het zevende album van Editors ontdekte ik dat sommige liederen meer pasten bij een soloproject dan bij Editors. Het idee om een soloalbum uit te brengen, speelde al lang door mijn hoofd. Deze nummers en het besef dat ik nu 44 jaar ben, gaven de doorslag om aan de stap te zetten.'

Je vertelde dat je vandaag voor het eerst de fysieke plaat in handen had. Hoe voelde dat?

'Dit was echt een bijzonder moment. Nu wordt het echt tastbaar. Het album komt zowel uit op cd als vinyl. Vinyl heeft alleen al iets speciaals door het formaat. Ik ben met cd's opgegroeid, maar toen ik de liefde voor muziek vond, ben ik gaan neuzen in de platencollectie van mijn vader. Daar vond ik bijvoorbeeld *Roxy Music*.'

Was het moeilijk om je werk voor Editors te combineren met je soloalbum?

'Spelen in Editors is een fulltimebaan; dat was het al vrij snel nadat we twintig jaar geleden onze eerste hits scoorden. Het opnemen van deze soloplaat deed ik in mijn vrije tijd en daarom voelde het ook als vrijetijdsbesteding. Producer Iain Archer leerde ik kennen toen we met Editors optraden met *Snow Patrol*. We raakten bevriend en woonden ook een tijdje allebei in Londen. Nu heeft hij een studio in Brighton, aan

de kust. Een aantal liederen is geschreven tijdens het opnameproces, andere daarvoor. De meeste nummers zijn behoorlijk veranderd toen Iain en ik er samen aan gingen werken. Zo waren *Broken Time* en *Leave* eerst één nummer. De helft klinkt nog zoals ik ze schreef met enkel mijn gitaar. Andere liederen hebben we toch wat meer uitgebouwd met drums en strings. Samen zo aan deze muziek werken voelde als een ontdekkingsstocht.'

Heb je er bewust voor gekozen je op akoestisch solowerk te focussen?

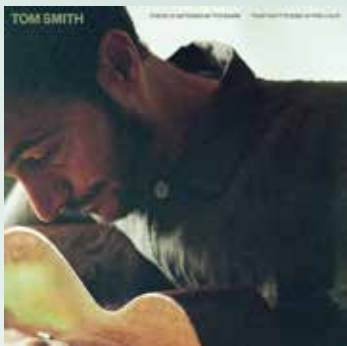
'De meeste nummers zijn akoestisch, maar bij sommige songs hoor je een elektrische gitaar. Ik wil ze graag laten horen zoals ze klinken bij het schrijfproces: ongepolijst, rauw, met een persoonlijke touch. *Deep Dive* begint heel puur met enkele slagen op de gitaarsnaren en mijn stem, maar halverwege het lied komen er toch meerdere stemmen bij. Alle gitaarpartijen zijn van Iain en mij. De blaaspartij in *Deep Dive* is ingespeeld door de leraar van Iain's kinderen. Verder zijn er bijdrages van drummer Matt Ingram en de dubbele bas van Danny Snow.'

'Ik heb al een concertreeks in Groot-Brittannië en Ierland achter de rug met Nick Willes, iemand die ook regelmatig de gitaarpartijen heeft gedaan bij Editors, als onze gitarist niet kon. Nick speelt niet mee op het soloalbum dat 5 december uitkomt.'

Vond je het spannend om solo te gaan?

'Ja, toch wel omdat ik er zo lang mee bezig ben geweest en het wennen is om niet met mijn collega-muzikanten van Editors het podium te delen. Met Nick Willes intieme concerten met slechts twee gitaren geven was echt een andere ervaring. Voor het publiek zeker ook. Met Editors deden we voor goede doelen wel eens akoestische concerten, dus ik wist dat het publiek daar positief op reageerde. Daar twijfelde ik niet aan. In het voorjaar van 2026 kom ik naar Nederland om mijn solowerk te laten horen. Afgelopen zomer was ik met Editors bezig met nieuw werk dat waarschijnlijk eind 2026 verschijnt. Met solowerk de Bühne opgaan, leek toen heel ver weg. Nu ik mijn soloplaat in mijn handen heb, wordt het tastbaar. Ik kijk altijd naar een volgend album en zelden terug op een vorige plaat. Veel bands vieren tegenwoordig het 20-, 25- of 30-jarige jubileum van een succesalbum. De focus ligt bij mij altijd op nieuw werk.'

GRAND CRU

TOM SMITH

**There Is Nothing in the Dark
That Isn't There in the Light
(PIAS)**

LP coloured, CD

Na bijna twintig jaar Editors is Tom Smith toe aan stilte. Waar zijn band ooit muren van geluid bouwde, kiest hij hier voor ruimte, adem en ongemak. Wie hem eerder hoorde op Funny Looking Angels en Is Good Enough, zijn samenwerkingen met Andy Burrows (Razorlight) weet dat hij al langer naar die stilte onderweg was. Smiths stem blijft het herkenningspunt: donker, breekbaar, met die lichte heesheid die vroeger boven stadiumgitaren uitsteeg maar nu zachtjes tegen hout en adem leunt. De productie is sober, vaak niet meer dan piano, gitaar en omgevingsgeluid. Het doet denken aan Mark Hollis of Nick Cave wanneer hij fluistert in plaats van preekt. Wat opvalt, is de moed om leegte toe te laten. Er zit geen verlossing in deze muziek, wel aanvaarding. De titel zegt het al: licht en donker zijn geen tegenpolen, maar twee manieren om te kijken. Een verrassend, volwassen debuut dat niet probeert te imponeren, maar te blijven hangen — in toon, niet in volume. (Wim Koevoet)

IDLES

Caught Stealing (OST)

Joe Talbot ontmoet filmregisseur Darren Aronofsky bij toeval wanneer ze te gast zijn bij de show van Jimmy Fallon.

Aronofsky wil Idles als huisband gebruiken in zijn film Caught Stealing. Aldus geschied. Rob Simonsen schrijft de filmmuziek en Idles levert vier songs en een cover, Police & Thieves. Het resultaat is een gruisig, sfeervol album dat mooi aansluit bij de meer experimentele kant van de band. Je hoort soms vervreemdende elektronische muziek, afgewisseld met van die typische Idles songs. (Marcel van Vliet)

INSECURE MEN

A Man For All Seasons

Saul Adamczewsky is een Engelse muzikant, die aan de basis stond van Fat White Family. Maar zijn verhouding met

die band was problematisch, door zijn drugsgebruik en irrationele gedrag. Hij werd dan ook regelmatig uit de band gezet.

De muziek bleef trekken. Hij probeerde af te kicken en leverde ineens een heel goed debuut af. Nu is het meer een band. Adamczewsky besloot de teugels te laten vieren voor dit tweede album, verrassend en zeven jaar na het debuut. (Erik Mundt)

TIMO DE JONG & LEADBEATERS

The Ballad of Too Much Glitter

De allerzachtste country-crooner van Nederland, Timo de Jong, slaat de handen ineen met de Amsterdamse

band Leadbeaters. Leadbeaters staan al bekend om hun zogenoemde mixed-grill van roots: americana, folk, bluegrass, blues, en meer! Tijdens touren kwamen Timo en de Leadbeaters elkaar regelmatig tegen. Op een dag ontstond het idee om een samenwerking aan te gaan. Het resultaat is The Ballad of Too Much Glitter - waarbij de warme stem van De Jong moeiteloos samensmelt met de mixed-grill van de Leadbeaters. (Lotte Hurkens)

KAYTRANADA

Ain't No Damn Way!

(Sony / Kaytranada)

"This album is strictly for workouts, dancing, and studying for my people who love beats." Zo kondigde KAYTRANADA zijn album AIN'T NO DAMN WAY!

aan. Het nieuwste album van de producer is net wat energiekler dan we van hem gewend zijn. En anders dan anders: geen features - op één track na, waarop TLC voor de sexy, zwoele vocals zorgt. Hoewel het album grotendeels instrumentaal is, blijft het voortdurend boeien. KAYTRANADA weet als geen ander mainstream EDM, hiphop, pop en house te vervlechten tot een veelzijdig en dansbaar geheel. De productie ademt die typische J Dilla-achtige swing, maar dan met Kaytranada's eigen futuristische glans. Het resultaat? AIN'T NO DAMN WAY! voelt als een soundtrack voor

LUISTERTRIP

CELESTE

Woman of Faces

(Universal / Polydor)

De carrière van de vanuit Engeland opererende Amerikaanse soul zangeres gaat niet altijd even gemakkelijk. Na haar verpletterende debuut Not Your Muse uit 2021 werd ze overal genoemd als de Next Big Thing, maar corona en een onwillige platenmaatschappij zorgden voor veel vertraging in het uitbrengen van een opvolger. Ook Woman Of Faces werd door haar zakelijke achterban met gemengde gevoelens ontvangen, en Celeste's opmerkingen hierover verraadden geen rimpelloze relatie. Onterecht, want Woman Of Faces is een meer dan waardige opvolger. Aangezien het ook privé moeilijk ging lag de inspiratie voor het oprapen, wat alleen al in het titelnummer resulteert in een schitterende tijdloze soulballad, prachtig georkestreerd, en met haar bloedmooie stem, gesitueerd ergens tussen Amy Winehouse en Roberta Flack. Daarvoor heeft ze al geopend met het verpletterende On With The Show, waarin de tristesse de toon zet voor het album. Sowieso mag het orkest van dirigente en celliste Rosie Danvers wel even genoemd worden, dat herinnert aan de prachtige soul- en pop arrangementen van de grote Bobby Scott. Ondanks alle tegenslagen hebben inmiddels Jon Batiste, Tom Jones, Jools Holland en zelfs Bob Dylan laten weten fan te zijn, daar zullen met dit album alleen meer mensen bijkomen. (Jurgen Vreugdenhil)

HIGHLIGHTS FROM
FRANK ZAPPA'S
1978 HALLOWEEN PERFORMANCE

Available on CD and 2LP 'blood spatter' vinyl

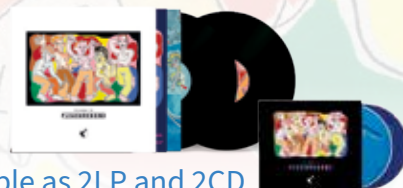
FRANKIE GOES TO HOLLYWOOD
THE COMPLETE PLEASUREDOME EXPERIENCE

THE ALBUM | THE DEMO'S AND OUTTAKES
THE SINGLES | THE B-SIDES | THE REMIXES
THE STEVEN WILSON ATMOS MIX | AND MORE...

Also available as 2LP and 2CD

warme avonden: voor op een zomers dakterras met een zweele zonsondergang. (Lotte Hurkens)

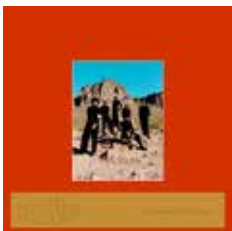

TIM KNOL 🍷
Wanderings
(Excelsior)

Tim Knol is nog altijd niet klaar met ronddwalen. Tijdens de Covid-19-pandemie in 2020 startte hij een wandelclub, een initiatief om zowel fit te blijven als muziek te blijven maken in

de buitenlucht. Vijf jaar later zijn de wandelaars van de wandelclub nog steeds volop in beweging.

Ook op zijn nieuwste album blijft Tim wandelen. Hij schreef het album voor zijn gelijknamige theatershow en neemt je mee door prachtig stille bergen (On This Quiet Mountain) en over groene heuvels (Up in the Hills). Het album voelt ook aan als een soundtrack: rijk gearrangeerd, soms groots, soms klein. Het voegt iets toe aan de voorstelling, maar staat ook op zichzelf. Het is een waardevolle toevoeging aan het al prachtige en uitgebreide oeuvre van Tim Knol. (Lotte Hurkens)

LEISURE 🍷
Welcome To The Mood
(V2)

Het Nieuw Zeelandse Leisure is een collectief. Bij elkaar gekomen in 2015 in de buurt van Auckland, waren de leden allemaal actief in eigen projecten.

Ze maakten punk, dance, hip-hop en waren producers. Met het samenkomen van de zes leden, is er een mooi geheel ontstaan. Het is een mengeling van elektronische klanken en een heel relaxte vorm van soul. Dit is uitermate geschikt om laat 's avonds te draaien. Muziek ergens tussen Simply Red en Air in. Na veel toeren besloten de leden om op dit vijfde album wat meer muzikanten uit te nodigen. Er werden strijkers en goede individuele muzikanten uitgenodigd met de bedoeling meer tot een organisch geheel te komen. En het is gelukt, dit album ademt en is levendig en super ontspannen. De leden weten ook wat ze doen, ze waren actief in de scene van Auckland al sinds de vroege jaren van de 21e eeuw. Ieder lid voegt nu zijn ervaring toe. Een smakelijk geheel. Zeker. (Erik Mundt)

LEONA LEWIS
Echo

Na het winnen van de Britse versie van The X Factor in 2006 scoorde Leona Lewis een gigantische hit met Bleeding Love en verkocht van haar eerste album Spirit meer dan acht miljoen exemplaren. Hoewel de opvolger Echo minder opleverde, creëerde de zangeres hiermee wel een tijdloos pop-document dat anno 2025 voor het eerst op vinyl verschijnt. Aan de tweede LP zijn overigens een aantal bonustracks toegevoegd die niet op de Europese cd-persing van Echo te vinden waren, waaronder I See You, de titelsong van de film Avatar uit 2009. (Stef Ketelaar)

LUISTERTRIP

JACOB COLLIER
The Light for Days
(Universal / Interscope/Decca)

Jacob Collier heeft als Grammy winnende multi-instrumentalist al meermaals bewezen een muzikaal wonderkind te zijn. Zijn nummers zitten vaak volgestampt met eindeloos veel instrumenten, maatwisselingen en andere muzikale topsport. Echter, op dit album besluit Jacob muzikaal een stapje terug te nemen wat resulteert in een smaakvolle singer-songwriter plaat. 'The Light for Days' is een intiem album dat vooral bestaat uit akoestische gitaren en Jacob's warme stemgeluid. We horen een combinatie van enerzijds eigen songs en daarnaast covers van grote namen als The Beatles en The Beach Boys. Hoe gewaagd de keuze om die bands te coveren ook kan zijn, Jacob weet er wel degelijk een eigen dimensie aan te geven door zijn indrukwekkende gitaarspel, harmonische wendingen en intieme stemgeluid. Het album is opgenomen in slechts vier dagen in zijn ouderlijk huis, waarvan je de kraakjes en akoestiek sfeervol terug kan horen in de opnames. Deze opnames volgden na zijn Djesse-volumes 1 t/m 4, een indrukwekkend body of work dat zijn veelzijdigheid toont. Op deze nieuwe plaat bewijst Jacob overtuigend dat hij meer is dan een virtuoos die zijn muzikale kennis in één grote uitspatting kwijt kan; hij kiest nu voor kwaliteit boven kwantiteit, waarmee het wonderkind volwassen is geworden. (Daan Hutting)

Featuring the original 'America' album (2025 remaster), the unreleased 'Tallest' album, the Marie Laveau Sessions, Live in AIR Studios London and more

5LP | 3CD | 2LP | 1CD

GUNS N' ROSES

LIVE ERA '87-'93

The classic Guns n' Roses live album, available on vinyl for the first time

Including 'Paradise City', 'Sweet Child O' Mine', 'You Could Me Mine', 'Welcome To The Jungle', 'November Rain', 'Patience' and many more

2 SHOWS!
FRI., MARCH 28th 8 & 10 p.m.

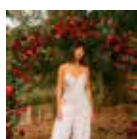
SHOWTIME: 8:00pm

LUNA 🍷 **Eindelijk Mezelf** (Sony)

Luna is pas 21 jaar, maar allesbehalve wereldvreemd. Ook haar schrijfstijl voelt volwassener aan dan je zou verwachten bij iemand van haar leeftijd. Ze zingt over

volwassen worden, over liefde vinden en verliezen, en over het zoeken naar jezelf in een tijd waarin alles steeds sneller lijkt te gaan. De EP voelt zowel kwetsbaar als herkenbaar. Zoals veel jonge artiesten tegenwoordig werd ze aanvankelijk bekend via TikTok, met een cover van een nummer van Billie Eilish. Al snel kwam Luna er echter achter dat roem niet iets is om naar te streven. Geen zoektocht naar succes, maar naar zichzelf - dat is waar het om draait. Nu is het tijd om haar eigen vleugels te spreiden met een prachtig debuut-EP: *Eindelijk Mezelf*. (Lotte Hurkens)

MEAU **Liefde Onderschat**

Denk je aan MEAU, dan denk je aan pure luisterliedjes en radiovriendelijke popsongs, gehuld in eerlijke songteksten.

Een formule waar ze al vier jaar succes mee heeft. Haar met goud bekroonde debuutalbum van twee jaar terug wordt anno 2025 opgevolgd door *Liefde Onderschat*. Daarvan behoren *Nog Even Blijven* (met Douwe Bob), *Het Midden* (met Pommeli Thijs), *Eer Aan Mezelf*, *Een Nacht Als Deze*, *Stukje Van Mij* en *Nergens Liever* tot de categorie topsongs. Die eerlijke songteksten verklaren MEAU's ontwikkelingen binnen de liefde en de rest van haar leven. Het ene moment is ze verliefd, daarna juist onzeker, zingt ze over beschadigd vertrouwen en kiest voor zichzelf bij een relatie die ten einde loopt. Intussen blijft de muziek stabiel, zonder enorme uitspattingen en altijd keurig binnen de lijntjes. Kortom, MEAU blijft het lieve buurmeisje die soms gewoon even haar ei kwijt moet en waar jij als luisteraar graag naar luistert. (Stef Ketelaar)

MOBB DEEP 🍷 **Infinite** (Suburban)

Start op een willekeurig moment de eerste klanken van het iconische "Shook Ones Pt. II" en je weet dat binnen no time de hele tent op z'n kop staat! . Maar

Mobb Deep is veel en veel meer dan de groep met slechts die kneiter van een hit. Hun muziek kenmerkt zich door de continue referenties aan keiharde leven op straat, maffiapraktijken en geweld, grotendeels onder begeleiding van de onheilspellende, dreigende producties van de in mijn ogen ondergewaardeerde Havoc. In 2018 kwam er een veel te vroeg einde aan de carrière van MC Prodigy toen hij plotseling overleed. "Infinite" is het eerste full length album na

LUISTERTRIP

AVTT/PTTN **AVTT/PTTN**

(Ramseur Recordings.)

De kapitale lettercombi AVTT/PTTN staat voor de bijzondere samenwerking tussen The Avett Brothers en muzikale veelvraat Mike Patton (Faith No More, Mr. Bungle, Fantômas, etc). De twee Avett-broers Seth en Scott staan aan het roer van de gelijknamige folkband die de afgelopen jaren diverse albums uitbracht en daarmee diverse prijzen en Grammy-nominaties verkreeg. De broers verkennen op dit album vooral hun folk en country-roots. Denk Fleet Foxes, denk Bear's Den, denk Mumford & Sons. Echter: aan deze negen nummers is wel stevast een grootse meerwaarde toegevoegd: de veelzijdige stem van Patton. Even iets over het spontane ontstaan van deze formatie? Toen Scott Avett in 2019 in een interview vertelde over zijn Mike Patton-adoratie, kregen de heren mailcontact. Het trio wisselde vervolgens demo's en muzikale ideeën uit. Eigen nummers en één traditional (The Ox Driver's Song). Het dampende Heaven's Breath met FNM-riff wijkt qua stijl af van de andere liedjes op het album en is daarom het meest verrassend. Andere hoogtepunten zijn het fenomenaal gezongen Too Awesome, het prettig deinende Eternal Love en de zeer sterke albumopener Dark Night Of My Soul. Zonder dat Patton en de broers elkaar ooit ontmoet hadden, was er in november 2025 dus ineens een volwaardig album. Of moeten we zeggen kapitaal album? (Dennis Dekker)

LUISTERTRIP

MELODY'S ECHO CHAMBER Unclouded (Domino)

Het is inmiddels alweer 13 jaar geleden dat de Franse Melody's Echo Chamber debuteerde met haar eigenzinnige dreampop sound. Op haar vijfde album genaamd Unclouded klinkt deze sound sterker en groovier dan ooit. Haar dromerige stemgeluid wordt namelijk niet alleen ondersteund door haar welbekende bandsound, maar ook door een bedje van romantische orkestratie. Deze strijkers fungeren als een schitterende aanvulling op het reeds nostalgische en laid-back geluid van Melody's Echo Chamber. Kenmerkend voor deze plaat is ook het Motown-achtige drumgeluid dat goed naar voren komt op elke track. Dit in combinatie met swingende baslijnen en de stevigere indiegitaren zorgen voor een perfect contrast van hi-fi en lo-fi. Over haar ontwikkeling als persoon zegt Melody dat ze voorheen kon verdrinken in nostalgie, waar ze vandaag de dag de realiteit van vergankelijkheid accepteert. Als kers op de taart sluit het album af met het nummer 'Daisy', een samenwerking met El Michels Affair (Leon Michels) die o.a. heeft geproduceerd voor Norah Jones, Aloe Blacc en de meest recente Clairo-plaat. Hij verstaat en versterkt als geen ander de vintage indiesound van Melody wat het tot een gelukkig huwelijk maakt. Door de hoge kwaliteit van de nummers en arrangementen mag dit album zich met gemak rekenen tot de betere indiepop releases van dit najaar. (Daan Hutting)

zijn dood, volledig geproduceerd door Havoc en The Alchemist. Met gastoptredens van Clipse, Nas (op het hypnotiserende "Pour the Henny"), Ghostface Killah en Raekwon is 'Infinite' een ouderwetse Mobb Deep-plaat die de laatste twee kwalitatief mindere albums doet vergeten wat mij betreft. Mooi document ter nagedachtenis aan een talentvolle MC die helaas maar 42 mocht worden. (Dirk Monsma)

ÓLÖF ARNALDS Spira

Na zo'n tien jaar relatieve stilte pakt Ólöf Arnalds de draad weer op met Spira. Haar debuut Við og við uit 2007 zorgde ervoor dat ze even het muzikale lievelingetje van thuisland IJsland werd. Het leverde haar de nodige aandacht op en ze deelde het podium met onder meer Sigur Rós, Air en Dirty Projectors. De albums die volgden waren deels of geheel in het Engels gezongen, maar nu zingt ze weer in het IJslands. Betoverende eenvoud met vooral haar stem en akoestische gitaar, enkel sporadisch een subtiële toevoeging. Minstens zo innemend als bijvoorbeeld stijlgenoot Joanna Newsom. (Corné Ooijman)

ONEOHTRIX POINT NEVER Tranquilizer (Warp)

Zoals veel dj's bakken met vinyl afstruinen voor die ene obscure sample die hun plaat compleet maakt, zo boort Oneohtrix Point Never (Daniel Lopatin) andere bronnen aan. Replica (2011) bestond bijvoorbeeld uit geluidsfragmenten die hij lostrok van oude reclamebeelden. Voor een potentieel volgend project kopieerde hij een online bibliotheek met rechtenvrije geluidssamples. Pas toen hij er later achterkwam dat de originele upload was verdwenen, besloot hij om deze nieuw leven in te blazen met Tranquilizer. Iets zien verdwijnen dat ooit gearchiveerd was, is dan ook een achterliggend thema van het album. Van de originele samples is nog weinig over. In plaats hiervan hoor je een wolk aan organische synthesizers. Soms herrijzen hier nostalgische klanken uit, waarna ze langzaam aan je voorbijtrekken, als een herinnering die steeds verder uitdooft. Dit maakt Tranquilizer niet alleen een van Lopatins toegankelijkste, maar ook meest emotioneel resonerende platen. Eén die je voor de zekerheid wil kopiëren, mocht het origineel ooit verdwijnen. (Laurence Tanamal)

PAPIR IX

Papir is een psychedelische krautrockband uit Denemarken. De band is al zo'n 17 jaar bezig en deze muzikale ervaring is duidelijk hoorbaar. Met lange hypnotiserende nummers brengt hun nieuwe album, Papir IX, je gegarandeerd naar hogere sferen. Sommige stukjes doen een beetje denken aan Popol Vuh en andere stukken klinken een beetje Shoegazy. Alle nummers zijn instrumentaal en genummerd van IX.I tot IX.IIIIII. Het 20 minuten durende

IX.IIIIII gaat alle kanten op en is misschien wel het hoogtepunt van de plaat. (Nijs Flesseman)

PIZZA HOTLINE

Dream Select

Pizza Hotline is terug met een opvolger van Level Select. Opnieuw combineert hij op meesterlijke wijze het nostalgische jaren-90-videogamegevoel met jungle. Zoals je misschien al had verwacht, is DREAM SELECT dromerig en zweverig. Toch voelt het album niet slaperig, maar juist energiek, mede dankzij de hoge drum-'n-bass-bpm's. Pizza Hotline (aka Harvey Jones) deelde bij livestreams al wat stukjes van zijn nummers, waarop fans hem feedback gaven. Na wat tweaks kwam hij uiteindelijk met dit eindproduct - en wat luistert dat heerlijk weg. Perfect voor vroege-ochtendautorities, latenightstudiesessies en verdwijnen in pixel-paradijselijke 90's-videogames! (Lotte Hurkens)

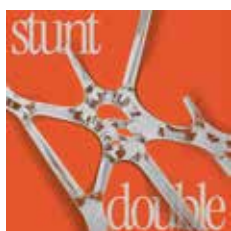
PORTUGAL. THE MAN

SHISH

(Bertus / KNIK)

Niet afkomstig uit het zonnige Portugal, maar uit het behoorlijk frisse Alaska, brengt Portugal. The Man haar inmiddels 10de studio album uit. Wie deze band alleen kent

van wereldhits als *Feel it still* en *Live in the moment* (waar ondergetekende eerlijk gezegd ook toebehoord), zal waarschijnlijk verrast zijn door het gevarieerde geluid (van punk tot elektronica) dat deze Indieband voor je in petto heeft. Het experiment wordt zeker niet vermeden door deze creatievelingen, zo blijkt. De openingsriff van albumopener en single *Denali* schuurt en stuiterd gelijk om vervolgens in een heerlijk poppy couplet uit te monden. Tyronek en Father Gun gaan alle kanten op en balanceren op de grens van georganiseerde chaos. Prijsnummers *Angoon* en *Tanana* laten zien dat Portugal. The Man ook weer gewoon dikke radiohits uit de hoge hoed kan toveren. *Shish* is zoals gezegd een gevarieerd album dat meerdere luisterbeurten nodig heeft om zich te ontpoppen tot een prima album en mij in ieder geval aanzet om de gehele catalogus aandachtig te gaan beluisteren. (Said Ait Abbou)

QUEEN'S PLEASURE

Stunt Double

(Shai Records)

Er zijn sterren... en er zijn stunt doubles - de mensen die de klappen opvangen. Op *Stunt Double*, het nieuwste album van de Amsterdamse indierockband Queen's

Pleasure, onderzoekt de band het gevoel een figurant te zijn in je eigen verhaal, voortdurend zoekend naar authenticiteit in een wereld vol schijn. In tien scènes - of in dit geval songs - ontvouwt zich een geheel dat wisselt tussen scherpe maatschappijkritiek, zoals in *The*

LUISTERTRIP

DAVE

The Boy Who Played Harp

(Universal / Neighbourhood Recordings)

Ooit was Dave het wonderkind van de Engelse hiphopscene. Als jonge, hongerige tiener maakte hij al furore met zijn confessionele rapstijl, scherpe observaties en schrijftalent. Fast forward naar tien jaar later en hier staat een internationale superster, die volgend jaar moeiteloos effe de Ziggo Dome komt veroveren. En z'n CV is behoorlijk indrukwekkend, van grime-hits als *'Thiago Silva'* tot hitlijst-knallers *'Location'* en *'Sprinter'*. Vier jaar was het wachten op *The Boy Who Played The Harp*, opvolger van het kwetsbare album *We're All Alone In This Together*. En dat kwetsbare? Daar doet hij even een schepje bovenop. De rapper spiegelt zichzelf aan zijn naamgenoot, de bijbelse koning David, die met zijn harp zong over persoonlijke en maatschappelijke problemen. Mentale worstelingen, therapie, struggles met zijn bekendheid, de rapper moest z'n hart duidelijk luchten. Zo gaat *'175 Months'* over de tijd die zijn broer in de gevangenis doorbracht (vroeger rapte hij hier ook al veel over), en op het acht minuut lange *'My 27th Birthday'* vraagt hij zich af of hij zich wel maatschappelijk mag uitspreken terwijl hij zo'n luxueus leven leidt. Mooie, verhalende tracks, zoals we die van hem kennen. Ieder jaar lijkt deze verhalenverteller beter te worden in wat hij doet. Hier staat niet langer de kroonprins van de Britse rapscene, maar de koning. (Daan van Eck)

FROUKJE & S10

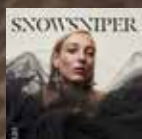
Froukje Loves S10, S10 Loves Froukje (Noah's Ark)

Van een hechte vriendschap tussen Froukje en S10 was niet meteen sprake. Froukje hield in eerste instantie de boot af, maar na een kerstfeestje kwamen de twee nader tot elkaar. Hun band levert niet alleen privé maar ook professioneel mooie dingen op. Het enthousiasme van fans tijdens gezamenlijke optredens en de streamingcijfers van hun hit duetten 'Ik Haat Hem Voor Jou' en 'Hart in Brand', deden de twee popartiesten doen besluiten om als eenheid op te treden in de Ziggo Dome. En dat ging uiteraard met succes. Twee avonden afgelopen november die binnen no-time waren uitverkocht. Op de golf van de memorabele concerten is er de speciale vinyl uitgave Froukje loves S10, S10 loves Froukje verschenen. Samengesteld op basis van de veelgestelde vraag wat hun favoriete liedjes van elkaar zijn. Een collectie van vijf solo-songs van S10, vijf solo-songs van Froukje, aangevuld met hun eerdergenoemde hit duetten en de meiden die elkaars liedjes van positief commentaar voorzien. Allemaal op de Lemon Ice Cream gekleurde lp afspreekbaar. Het moet gek lopen willen we over tien jaar niet een heel album vol met liedjes van het duo op ons netvlies hebben. (Stef Ketelaar)

FROUKJE – LICHT & DONKER / UITZINNIG

Ze waren als ep's al los van elkaar te koop, maar nu zijn Froukje's Licht en Donker + Uitzinnig samengebracht als één album. Deze speciale editie is te koop in transparant blauw vinyl en voorzien van nieuw artwork. Licht en Donker + Uitzinnig tonen Froukje's talent als singer-songwriter, zwierend in doordachte Nederpop-producties met een alternatief randje. (Stef Ketelaar)

S10 – SNOWSNIPER / VLINDERS

Net als haar 'mattie' Froukje geeft ook S10 haar oude releases een tweede leven. Haar debuutalbum Snowsniper verschijnt dit keer op paars vinyl en de opvolger – Vlinders – is verkrijgbaar op transparant vinyl. Geniet met deze reissues nog extra van S10's unieke benadering van hiphop en rap op Snowsniper en haar uitgesproken combinatie van introspectieve teksten en de samenwerkingen met andere artiesten op Vlinders. (Stef Ketelaar)

Devil, en pure, ongefilterde emotie. De rauwe stem van Jurre Otto is verslavend en urgent, en doet denken aan het werk van Wunderhorse. Producer Dylan van Dael, eerder werkzaam met o.a. Joost, Naaz en Lucio101, hielp de band een gedurfde en veelzijdige plaat neer te zetten, persoonlijker dan ooit. In januari speelt Queen's Pleasure onder andere in Concerto. Mis deze kans niet om Queen's Pleasure live te zien in een kleine setting, het zou zomaar de laatste kans kunnen zijn voordat ze alleen nog maar de grote podia betreden. (Lotte Hurkens)

WAJDI RIAHI TRIO **Zabonprés Sessions**

De Zabonprés Sessions van het Flak-label zijn intieme live sessies in een unieke setting. Deze opname van het Belgische trio rond de Tunesische pianist Wajdi Riahi werd gemaakt voor een publiek van ongeveer dertig mensen, in een zaaltje in de Belgische Ardennen. Het trio, dat verder bestaat uit bassist Basile Rahola en drummer Pierre Hurty, speelt jazz vermengd met mediterrane invloeden en dit live-album is een fijne toevoeging aan hun repertoire. Deels nieuwe maar ook bekende nummers, die in deze setting aan kracht en intensiteit winnen. (Jos van den Berg)

ROME STREETZ & CONDUCTOR WILLIAMS **Trainspotting**

Voor iedereen die weleens in moderne hiphop is gedoken is Conductor Williams geen onbekende naam. Van samenwerkingen met Griselda tot nummers produceren voor Drake, de producer tag is haast iconisch geworden. Nu laat hij zijn muzikale compositie skills los op een tiental tracks waar hij wordt vergezeld door Rome Streetz. Deze rapper, die onderdeel is van Griselda Records, vult de haast vieze maar gruwelijk harde HipHop beats met zijn teksten, waarin hij laat horen dat hij niet onder hoeft te doen voor zijn collega's als Westside Gunn of Benny the Butcher. (Ruben de Melker)

SEVDALIZA **HEROINA**

Met haar derde volledige album lijkt de Iraans-Nederlandse Sevdaliza zich vooral te richten op de Zuid-Amerikaanse markt. De voormalige basketbalster gooit flink wat reggaeton en Braziliaanse folklore in de mix en haar elektronische muziek wordt er vrolijker door. Na twee prima albums is het wel even wennen, de up-tempo songs zijn lichtgewicht, maar zeker interessant en niet zo mysterieus als voorheen. Boze tongen spreken over uitverkoop, maar er blijft voldoende eigens om van een goed product te kunnen spreken. Sfeervol. (Erik Mundt)

LUISTER **TRIP**

DRY CLEANING

Secret Love **(Beggars / 4AD)**

Voor hun derde album nam de Londense postpunkband Dry Cleaning wat ruimer de tijd dan voorheen. Niet per se een ingestudeerd plan: sinds de release van Stumpwork in 2022 is dit viertal constant aan het touren. Veel tijd was er simpelweg niet. Tussen wat shows door stopten ze bij diverse studio's, waaronder Jeff Tweedy's studio in Chicago en een uitstapje naar de mannen van Gilla Band in Dublin. Hier ontstonden demo's voor wat uiteindelijk Secret Love zou worden. De puntjes werden op de i gezet door de eigenzinnige Welshe popartiest Cate Le Bon, die wel raad wist met de eigenzinnigheid van Dry Cleaning en het album produceerde. Een mooi, divers album. Van de synthy opener 'Hit My Head All Day' tot het snelle, punchy 'Rocks' en het experimentele 'Evil Evil Idiot'. Allemaal met die kenmerkende droge delivery van praatzangeres Florence Shaw. Haar fantastische gevoel voor humor is duidelijker dan ooit op Secret Love, een album met vertrouwen als centraal thema. Vertrouwen in je vrienden, in je bandleiden, maar ook juist het verliezen van vertrouwen in relaties, of in wereldleiders. De laatste track, 'Joy', gaat over het verliezen van vertrouwen in de wereld. Wat Florence wil doen? Het bouwen van een nieuwe 'cute, harmless and joyous' wereld. Dit album is een eerste stap in die richting. (Daan van Eck)

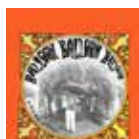
LUISTERTRIP

THE MOUNTAIN GOATS

Through This Fire Across from Peter Balkan (V2 / Cadmean Dawn)

The Mountain Goats is een van oorsprong Amerikaanse band, opgericht door zanger en gitarist John Darnielle. Darnielle is een liefhebber van conceptalbums. Zo heeft hij eerder al albums uitgebracht over worstelen, actiefilms en alternatieve muziek uit zijn kinderjaren. Dit is inmiddels hun 23e album. Het verhaal van dit nieuwe album gaat over een kleine bemanning die schipbreuk lijdt op een onbewoond eiland, waar de overlevenden, onder leiding van de kapitein Peter Balkan, te maken krijgen met apocalyptische visioenen, honger en meer. Het thema nodigt de luisteraar uit om muzikaal mee op avontuur te gaan met de bemanning en de beproevingen zelf mee te beleven. Na de instrumentale overture en de schipbreuk in het nummer 'Fishing Boat' komen er een paar stevige nummers: 'Cold at Night' en 'Dawn of Revelation'. Let hier vooral op de geweldige drumpartijen. Gaandeweg wordt het album meer zoals ik de band ken, heerlijke luistermuziek waar de stem van de zanger mij af en toe doet denken aan de troubadour Al Stewart. Dat zal niet voor iedereen een aanbeveling zijn, maar voor mij wel. Een aanrader, dit album. Hoe vaker je het luistert, hoe mooier het wordt. (Jurriën van Rheede)

SHARP PINS

Balloons Balloons Balloons

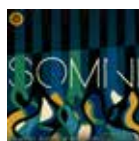
Sharp Pins is het geesteskind van Kai Slater een Amerikaanse muzikant uit Chicago. Hij is sterk beïnvloed door The Beatles en The Kinks. Maar in zijn muziek, die de gitarist en zanger maakt, hoor ik ook invloeden van Dwight Twilley. Slater heeft een open geluid, houdt van het geluid van de twaalfsnarige gitaar en kan psychedelisch klinken. Slater werd bekend als lid van Lifeguard. Sharp Pins debuteerde in 2023 en dit is het derde album. Fijne aanstekelijke muziek. Groot talent. (Erik Mundt)

SHUNGU

Faith in the Unknown

Shungu opereert vanuit Brussel en hij brengt prachtige introspectieve HipHop met veel Afrikaanse invloeden. Openingsnummer "Written Down" klinkt als een free jazz trip, om het nummer daarna over te schakelen naar heerlijke jazzy HipHop die doet denken aan ATCQ. Voeg daar nog heerlijke soulproducties aan toe en je hebt een veelzijdige plaat die je nieuwe dingen laat ontdekken bij elke luisterbeurt. Gastoptredens van indie-HipHoppers Fly Anakin, Pink Siifu en Chester Watson passen perfect op deze heerlijke luistertrip die mij buitengewoon verrast heeft! (Dirk Monsma)

SNARKY PUPPY

Somni

Het nieuwe album 'Somni' van Snarky Puppy werd dit keer in Nederland opgenomen in innige samenwerking met het Metropole Orkest onder leiding van Jules Buckley. De stukken werden in Utrecht opgenomen met live publiek. Een constructie die voor deze band niet onbekend is. De arrangementen zijn smaakvol uitgevoerd en in alle nummers zijn de kenmerkende klanken van Snarky Puppy terug te horen. Groots, meeslepend en bombastisch met veel ruimte voor saxofoon en gitaar solo's. Een belevenis voor het oor. (Vera Verwoert)

TALK SHOW

Miss America

(V2)

Wat verwacht je van een groep die zich Talk Show noemt en een album uitbrengt dat Miss America heet?

Toch niet onmiddellijk het experimentele klankenkabinet

dat Steph Richards en Qasim Naqvi hier optrekken, zou je zeggen. Richards' trompetten en bugel waaieren als koude mist door Naqvi's pulserende elektronica en rinkelende percussie. Miss America is freejazz going places; het lukt dit duo wonderwel om verder te reiken dan de eigen navel. Je hoort water trillen, leer zoemen, lucht zwoegen - pure analoge en geïmproviseerde magie die zelden zo vrij én tegelijkertijd zo precies klonk. We Jazz Records, het Finse label dat al jaren hét kompas vormt voor avontuurlijke nieuwe muziek, biedt

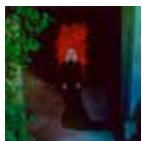
het duo een uitstekend platform. Geweldige, tikkeltje sinistere hoers trouwens, waarop de oppervlakkige schoonheidsnormen van Amerikaanse 'beauty pageants' in schril contrast staan met de uitdagende muziek. (Max Majorana)

THIS IS LORELEI 🇺🇸
Holo Boy
(V2 / Double Double Whammy)

This is Lorelei is eigenlijk niet Lorelei, maar Nate Amos. De multi-instrumentalist, producer en liedjesschrijver die je ook kan kennen van het quirky

indierockduo Water From Your Eyes. Vorig jaar kende hij een definitieve doorbraak met zijn solocarrière, toen hij onder de naam This is Lorelei het album Box For Buddy, Box For Star uitbracht. Zijn eerste échte album onder deze naam, al brengt hij al sinds 2013 losse flarden uit. Gekke, experimentele projectjes, die eigenlijk meer voelen als een soort onserieuze afleiding van zijn serieuzere werk met Water From Your Eyes. Uit deze ondertussen grote catalogus heeft Nate voor Holo Boy de liedjes gekozen die zijn carrière het beste samenvatten. Deze heeft hij vervolgens een nieuw leven ingeblazen door ze opnieuw op te nemen. Soms echt wezenlijk veranderd en een heel ander karakter gegeven, soms simpelweg net wat gelikter gemaakt. Uiteindelijk staat hier een heerlijk album vol infectieuze, poppy gitaarliedjes. Vaak lekker weird, want die drang om te experimenteren is chronisch. (Daan van Eck)

UNKNOWN MORTAL ORCHESTRA
Curse

Unknown Mortal Orchestra staat bekend om hun experimentele psychedelische indie sound, met gelaagde gitaren en

dromerige vocals. CURSE is een rauwe, kort vurige EP waarop het trio uit Nieuw-Zeeland hun donkere, filmische kant opnieuw omarmen. Zware, bijna Sabbath-achtige riffs worden afgewisseld met superstille, fluisterende momenten, alsof Ruban Nielson midden in de nacht zijn vreemdste visioenen aan het opnemen is. De horrorvibe en emotionele spanning maken de EP intens en hypnotiserend. En juist die intensiteit bewijst waarom je Unknown Mortal Orchestra een keer live moet zien! (Simon Arends)

DANNY VERA 🇺🇸
The Way Home
(Excelsior)

Door hard werken en een geweldige muzikaliteit is Danny Vera gedurende het laatste decennium een vaste waarde geworden in onze muziekcultuur. The Way

Home geeft een mooi inkijkje in het gedachten- en gevoelsleven van deze zanger -gitarist. Wanneer je langzamerhand tot de groep artiesten bent gaan behoren, die veel optreden, bij de media continu in de

LUISTERTRIP

LOUPE
Oh, To Be Home
(Excelsior)

De Nederlandse band Loupe ontstond in 2020 nadat de band Dakota vlak na de release van een werkelijk prachtig debuutalbum (Here's The 101 On How To Disappear) door persoonlijke problemen uit elkaar was gevallen. Ook Loupe leek geen geluk te hebben, want vlak na de release van Do You Ever Wonder What Comes Next? in 2023 kwam de band wederom zonder zangeres te zitten. Een opvolger werd gelukkig snel gevonden in de persoon van Nina Ouattara en sindsdien is de bezetting van Loupe gelukkig stabiel. Met Oh, To Be Home zet de Amsterdamse band een volgende en zeer indrukwekkende stap. Loupe nam haar nieuwe album live in één take op, wat het album voorziet van veel energie. Loupe maakt nog altijd frisse en lekker in het gehoor liggende popsongs, maar Oh, To Be Home is ook een avontuurlijk album, waarop de band uiteenlopende invloeden verwerkt. Op Oh, To Be Home staat het leven van zangeres Nina Ouattara, die opgroeide in verschillende culturen, centraal. Dit komt terug in de teksten, maar je hoort het ook in de muziek die op zeer subtiele wijze onder andere invloeden uit de Afrikaanse muziek verwerkt. Het debuutalbum van Loupe liep over van de belofte, maar met Oh, To Be Home maakt de Nederlandse band de belofte meer dan waar. (Erwin Zijleman)

LUISTERTRIP

HAYLEY WILLIAMS

Ego Death At a Bachelorette Party (Konkurrent / Post Atlantic)

Hayley Williams, de populaire frontvrouw van de Amerikaanse band Paramore, bracht afgelopen zomer op één dag maar liefst zeventien (!) singles uit. De serie songs mocht volgens de Amerikaanse muzikante absoluut geen album worden genoemd, maar daar kwam ze snel op terug. Het inmiddels verschenen album Ego Death at a Bachelorette Party bevat alle singles van afgelopen zomer en nog een extra track. Hayley Williams laat op haar derde soloalbum horen dat ze niet onder doet voor de grote popsterren van het moment. Haar songs zijn uitstekend, het album klinkt prachtig, is vakkundig geproduceerd en de Amerikaanse muzikante is bovendien een prima zangeres. Het is met de achttien songs die oorspronkelijk geen album mochten zijn een bont geheel, maar er is voor elk wat wils en het niveau ligt vrijwel zonder uitzondering hoog. Ego Death at a Bachelorette Party is ook in tekstueel opzicht een interessant album, dat begint als een 'breakup' album, maar al snel opschuift richting een 'coming of age' album. Ego Death at a Bachelorette Party doet het ergste vrezen voor de toekomst van Paramore, maar als Hayley Williams albums van dit niveau blijft maken hoeven we hier niet heel lang om te treuren. (Erwin Zijleman)

schijnwerpers staan, dan heb je tijd nodig om eens te reflecteren op je situatie en de wereld om je heen. Op The Way Home luister je naar 11 tracks die stuk voor stuk het luisteren waard zijn qua melodie, uitvoering en zeer zeker qua tekst. Vera zingt als vanouds als de beste met zijn uiterst eigen stem en bespeelt de gitaar alsof hij terug is in het vorige decennium. Maar dan doe je hem tekort: overduidelijk is hier een vakman met eigen stijl bezig. Tijdens deze roerige tijden zullen de songs je niet alleen plezieren maar ook even laten dromen. Meenemen naar huis: The Way Home. (Wim Velderman)

YNDLING

Time Time Time (I'm in the Palm of Your Hand)

Staan we er wel vaak genoeg bij dat geluid iets fysieks is? Dat zich niet alleen in de lucht om ons heen begeeft, maar zich voortbeweegt door die ruimte? En door tijd? Een van de fijnste herinneringen aan de 'lichamelijkheid' van geluid, is nagalm. Nagalm is de tragische schoonheid die volgt op alle botsingen die het geluid maakt als het vrij mag rondfladderen in een ruimte. Het is de tijdwinst die het geluid maakt, voordat het een stille decibeldood sterft. Nagalm is de tijd die eventjes stilstaat en ruimte laat om te dromen. De Noorse Yndling weet dit als geen ander, en dompelt haar gitaren, keys en stem onder in een weerkaatsend bad van jewelste. In de Shoegaze-geest betekent dit een muur van geluid. De beste in haar soort, door Yndling's geweldige oor voor het liedje, die ze bovendien regelmatig inkleurt met modulaties en andere wendingen. Top 10 materiaal. (Stef Mul)

YUNGBLUD & AEROSMITH

One More Time (Universal)

Eerder dit jaar brachten Aerosmith en Yungblud een eerbetoon aan rockicoon Ozzy Osbourne. Bijkomend resultaat is deze EP, gevuld met 4 nummers en een herbewerking van Aerosmith's Back In The Saddle. Als voorproefje kregen we al My Only Angel. Problems is een heerlijke recht toe recht aan rocker terwijl Wild Woman en A Thousand Days de wat rustigere kant van de samenwerking laten horen. Afsluiter van dit fijne werkstuk is een herbewerking van de Aerosmith klassieker Back In The Saddle. Aanrader! (Emiel Schuurman)

ORANGE SKYLINE'S JAARLIJST VAN 2025

1. Rosalía – LUX
2. Geese – Getting Killed
3. Sam Fender – People Watching

ZZZ 🍷

Konnichiwa Guten Tag Money Money (Excelsior)

De Nederlandse sleazerockers zijn terug! De albumtitel Konnichiwa – Guten Tag – Money Money kwam uit een onverwachte hoek: het zoontje

van een van de leden van zZz sprak deze zin uit, en het voelde als een poëtische samenvatting van de huidige zeitgeist. Met een Philicorda-orgel, synthesizers, drums en vocals breiden ze deze zin uit tot een album waarin new wave, neo-kraut, indie, shoegaze en sleaze samen de blender ingaan. Het album doet denken aan acts als Beak> en zet een duister, maar toch dansbaar sfeertje neer, waarin liefde, seks, drugs en de vervreemding van de moderne wereld allemaal worden gevangen. Het album is geschreven in de iconische Vondelpark in het Amsterdamse Vondelpark, en die sfeer is duidelijk doorsijpeld in de muziek. (Lotte Hurkens)

EEFJE DE VISSER'S JAARLIJST VAN 2025

1. Weval – Chorophobia
2. Robin Kester – Dark Sky Reserve
3. DELVAUX. – The Last Mexican

**ALFA
MIST** DO 29.01.26

TROUSDALE ZO 08.02.26

**JANA
MILA** DO 05.03.26

SPIDERGAWD ZA 14.03.26

**FOLK
BITCH
TRIO** DI 17.03.26

**COSMIC
PSYCHOS** WO 15.04.26

DOORN
ROOSJE

SPOT

ZO 25 JAN
ANDREA VANZO

DI 27 JAN
FABRIZIO PATERLINI

VR 30 JAN
TURFY GANG

VR 30 JAN
INGE VAN CALKAR

DO 5 FEB
MAYHEM
+ SPECIAL GUEST: MARDUK & IMMOLATION

DO 5 FEB
CHARTREUSE

MA 9 FEB
**THE HARLEM
GOSPEL TRAVELERS**

DI 10 FEB
PIERCE BROTHERS

WO 11 FEB
**STEF KAMIL CARLENS
& THE POEM**

DO 12 FEB
EEFJE DE VISSER

DO 12 FEB
ERIC ANDERSEN

DO 19 FEB
LEIF VOLLEBEKK

VR 20 FEB
LADY PANK

ZA 21 FEB
WIM MERTENS

MA 23 FEB
WILLOW AVALON

DI 24 FEB
JUNIOR KELLY

MA 2 MRT
**'PHREAKO'
RICO'S WERELD**
THEATERAVOND MET RICO VAN OPGEZWOLLE

VR 6 MRT
AIRBOURNE

VR 6 MRT
KADEBOSTANY

SPOTGRONINGEN.NL

UNIVERSAL MUSIC ANNOUNCEERT HET DANCELABEL RE:VERSAL

Eind jaren zeventig ging je naar Woodstock. Concerten vonden in de sixties en later vaak plaats in kleinere zalen. Denk aan The Beatles in Treslong. Door innovaties in PA-techniek werden grootschalige concerten in sportstadions en op terreinen mogelijk. Kraftwerk in Duitsland was een belangrijke grondlegger van de dancemuziek die eind jaren zeventig vorm kreeg. Die muziek was elektronisch, dansbaar, met veel herhaling en nog iets van een melodie. De zeventiger jaren disco-scene in Amerika ontwikkelde zich in de richting van house (Chicago en Detroit). Ook dancestijlen als Elektro, Techno en Hip-Hop resulteerden. Dat ging samen met de opkomst van de DJ's. Die ontwikkelden nieuwe manieren van muziek afspelen, waardoor bijvoorbeeld re-mixes mogelijk werden. Voor het publiek ontstonden grootschalige dance-events met DJ's, kledingstijlen en de aanwezigheid van enige motivatie-bevorderende middeltjes. Denk aan Tomorrowland. Ook subculturen met andere muziek, zoals Trance en het hedendaagse Elektrohouse ontstonden. Terugdenkend aan die spannende jaren en even overweldigd door melancholieke emoties zou je nog wel eens je favoriete re-mix willen terugluisteren. Universal Music heeft daartoe recent RE:VERSAL opgericht, een nieuw platenlabel dat moeilijk of niet eerder beschikbare dancemuziek uit gaat brengen op luxe 180-grams vinyl. Veel grote namen dus en op de eerste twee releases is al materiaal beschikbaar van artiesten als Sia, Soul II Soul, Masters At Work, Soul II Soul, The Orb, Kruder en Dorfmeister, PF Project, Gabrielle en Tin Tin Out. (Ruud Jonker)

MADONNA Bedtime Stories (Warner / Rhino)

LP coloured, LP alternative cover, LP, CD

Het is alsof Madonna aanvoelde dat na haar opzienbarende fotoboek Sex en het expliciete Erotica album het tijd was voor Bedtime Stories als perfecte tegenhanger. Geen rauwe afstandelijkheid meer, maar juist een warm en op momenten verleidelijk popalbum. Het oorspronkelijk in 1994 uitgebrachte Bedtime Stories was in Nederland slechts een bescheiden succes ondanks sterke singles zoals 'Secret' en 'Take a Bow'. In Engeland en met name Amerika was dit album

wel een doorslaand succes, waarmee ze terugkeerde naar de toppositie in zowel de single- als albumlijsten. Hoogtepunten van het album zijn de met hiphop en elektronica doordrenkte single 'Human Nature', waarop The Queen Of Pop zich van haar meest kwetsbare kant toont, en titeltrack 'Bedtime Story', geschreven door Björk en geproduceerd door Nellee Hooper, misschien wel haar meest unieke single ooit. Een gedurfd sonisch experiment, dromerig, surrealistisch en bolstaand met elektronische geluiden. Ter ere van het 30-jarige jubileum verschijnt het album nu als 2-cd deluxe editie met het originele album op cd 1 en de ep The Untold Chapter op cd 2. De ep bevat vroege demo's van 'Survival' en 'Don't Stop', alternatieve versies en zeldzame opnames als 'Freedom' en 'Let Down Your Guard', gecreëerd in samenwerking met producer Stuart Price. Bijzonder is de opname van 'Love Won't Wait', een nummer dat Madonna zelf schreef maar uiteindelijk door Gary Barlow werd uitgebracht. Haar oorspronkelijke demo verschijnt nu voor het eerst officieel. De grootste verrassing is 'Right On Time', een onbekende track die ze destijds maakte met Dallas Austin en die zelfs bij doorgewinterde fans niet bekend was. Uiteraard ook beschikbaar op vinyl. Deze zijn los van elkaar uitgebracht. (Erik Damen)

PINK FLOYD

Wish You Were Here (50th Anniversary)

(Sony / Legacy recordings)

3LP, 8LP Deluxe, 2CD, Blu-ray

Het album *Wish You Were Here* heeft voor mij een bijzondere betekenis. Anno 1975 was ik voor een Engelse taal cursus onderweg naar London. Op de pont kocht ik muziekrant *Melody Maker* en las dat er die week op landgoed Knebworth een festival was met als hoofdact Pink Floyd! Hun laatste album *Dark Side Of The Moon* had een onuitwisbare indruk gemaakt en is nog steeds mijn favoriete album aller tijden. Ik

moest en zou dit concert van Pink Floyd meemaken. Zonder festivalticket reisde ik als tiener in mijn eentje af naar Knebworth. Kocht voor iets te veel geld ter plekke (zwart) een kaartje en het feest kon, samen met 50.000 andere bezoekers, beginnen. Het festival werd gepresteerd door enkele Monty Python leden en het (voor)programma bestond uit o.a. Roy Harper, Steve Miller & Captain Beefheart. De start van het Floyd concert begon met het laag overvliegen van twee Spitfire's en verrassend men opende met bijna een integrale uitvoering van hun nog nieuw uit te komen album *Wish You Were Here*. Hemelse klanken die gepresteerd werden met een wervelende licht- en dito diashow. Natuurlijk zong Roy Harper net als op het album mee op het nummer 'Have A Cigar'. Na zo'n unieke beleving kocht ik twee maanden later op de dag van de officiële release *Wish You Were Here*. De hoes alleen al, gemaakt door de designers van Hipgnosis, was meesterlijk. Je kocht een album verpakt in zwart glimmend folie met een ronde handshake sticker van Pink Floyd. Als je het zwarte krimpfolie opende kwam de schitterende witte hoes tevoorschijn met de iconische foto met de brandende man die een hand geeft. Na 50 jaar fascineert dit album nog steeds zeker daar deze 50 Deluxe Edition volop verrassingen in petto heeft. Maar liefst drie nieuwe songs die afvielen voor het album in 1975! Zeven alternatieve/demo versies van eerdere songs die stuk voor stuk nieuwe inzichten laten horen. En als echte kers op de taart een nooit eerder uitgegeven live concert uit Los Angeles 1975 gemixt door de hardst werkende producer ter wereld, Steve Wilson. Dit alles is weer schitterend verpakt zoals je alleen van Pink Floyd mag verwachten. Wat wil je nog meer? Kortom, haast je om de beste reissue van 2025 aan te schaffen. (Frank de Bruin)

LUISTERTRIP

SOCKS;SPORTSSOCKS **Ironic Songs for a Sincere Generation** **(Excelsior)**

Met hun eerste album *Ironic Songs For A Sincere Generation* laat Socks;SportsSocks horen wat ze in huis hebben. Vijf hoofden vol ideeën en een flinke dosis multi-instrumentalisme maken voelbaar dat ze een sterke behoefte hebben om iets te vertellen.

De titel van het album spreekt eigenlijk voor zich. Door het hele werk heen keren herkenbare verhalen en thema's steeds terug. De worstelingen van het leven als creatieveling, de onzekerheden, het gebrek aan geld, de angst en de onvoorspelbaarheid van ambitie in een wereld die snel gaat en alsmaar verandert. Met kakofonisch orkestrale arrangementen voelt het soms alsof je volledig in de angsten van de zanger wordt meegezogen, wat zowel grappig als tragisch kan overkomen. Wat in veel nummers, zoals 'Oh oh (money)' en 'Ambitious Boy', begint als een rustige en meeslepende melodie met een gelijkmatig ritme, mondt uit in een kakofonische orkestrale explosie met een vleugje van Destroyer. De nummers voelen daardoor als eerlijke verbeeldingen van een soms overweldigende werkelijkheid. De eclectische zoektocht van de band klinkt af en toe zoekend maar blijft tegelijk warm en vertrouwd. Zeker een band om in de gaten te houden, die met dit album duidelijk maakt dat zij er zonder twijfel zijn. (Jos Witteveen)

RUFUS WAINWRIGHT **I'm a Stranger Here Myself** **(Rock and Roll Credit Card)** LP, CD

Kurt Julian Weill (1900–1950) was een Duits-Joodse componist die wereldberoemd werd door zijn samenwerking met Bertolt Brecht. Zijn muziek, vaak cabaretesk en filmisch, confronteert ons met een cynische waarheid: in een wereld waar onrecht normaal is geworden, worden mensen die zich daartegen verzetten vaak buitengesloten.

Na de première van een van zijn stukken in 1933, werd Weills muziek door Hitler verboden en als 'entartet' bestempeld. Uit angst voor arrestatie vluchtte hij naar Parijs, waar hij samen met Brecht *Die sieben Todsünden* schreef. In 1997 verscheen hiervan een album met Marianne Faithfull en het Vienna Radio Symphony Orchestra. Faithfull eerde Weill ook op haar album *20th Century Blues*.

Weills invloed reikt ver: Louis Armstrong en Bobby Darin scoorden hits met 'Mack the Knife', The Doors bewerkten 'Alabama Song', en Sting nam *The Threepenny Opera* op. Compilaties als *Lost in the Stars* (1985) en *September Songs* (1994) brachten interpretaties van Lou Reed, PJ Harvey, Nick Cave, Elvis Costello en anderen.

Nu is het de beurt aan Rufus Wainwright en het Pacific Jazz Orchestra uit Los Angeles. Op *I'm a Stranger Here Myself* – Wainwright Does Weill geeft hij zestien composities een eigenzinnige bewerking. Wainwright zingt in het Engels, Frans én Duits en benadert de liederen niet als jazz- of klassieke werken, maar als een singer-songwriter. Met zijn 40-koppige orkest negeert hij — net als Weill — de grenzen tussen pop, opera en muziektheater.

Klassieke nummers als 'Mack the Knife', 'Surabaya Johnny', 'Je ne t'aime pas', 'September Song' en 'Lost in the Stars' krijgen een frisse, emotionele interpretatie. Wainwright kanaliseert Weills muziek via een 21e-eeuwse lens vol geestigheid, grandeur en ongegane emotie. Weills oeuvre, van jazz en cabaret tot opera, blijft tot de verbeelding spreken. Zoals hij zelf ooit zei: "Muziek is niet slecht alleen omdat het populair is." Waarvan akte. Een album om op hoog volume te draaien en je volledig in te verliezen. (Jeroen van der Vring)

**SOLO
NEW MEN
(Perkin Music)
LP**

Soms haalt het leven de muziek in en met Solo's 'NEW MEN' lijkt dat het geval te zijn. Solo, het popduo van Michiel Flamman en Simon Gitsels, maakte tussen 2004 en 2008 drie "naar perfectie neigende" platen. Ook na een pauze van 15 jaar werpt de unieke samenwerking nog steeds vruchten af. Net als 'Songs 'n Sounds' en 'Slopeople'

is 'NEW MEN' een album om ademloos naar te luisteren. De pianoklanken en zanglijnen hebben nog steeds het gouden randje waar Solo geliefd om is geworden. Voordat 'NEW MEN' uitkomt begint voor Flamman helaas de gezondheid een grote rol te spelen. Flamman heeft uitgezaaide longkanker en zal niet beter worden. De comeback plaat (b)lijkt een afscheidsplaat te worden. In 'We All Fall Prey' lijkt het alsof Flamman een voorspellende gave heeft voor wat er allemaal nog gaat komen. Over dat het leven veel moois te bieden heeft, maar iedereen uiteindelijk ten prooi valt aan het lot: "In the end we all fall prey, to fate". Het blijkt ineens een album met songs vol herinneringen. Aan Flammans opgebouwde vriendschap met de verslaafde zwerver Walid in 'Embers' en 'No One Cares For Anyone'. Bij zijn overlijden blijft Flamman als enige achter. Aan hem om de herinnering aan Walid in leven te houden. De nummers gaan over loslaten en over de wonden die liefde achterlaat. Een hoogtepunt is 'Unmarried Man' met een even vernieuwende als terloopse pianomelodie van Gitsels en een tekstuele hamerslag van Flamman: "We're apart together at our best". Maar terugkijkend, twijfelend of hij genoeg van het leven heeft gemaakt, is er maar één conclusie mogelijk: als Flamman alles over mag doen, dan graag nogmaals dit, alles precies zoals hij eerder heeft gedaan: "If I could I'd do it all again, It's worth the hurt, it's only pain".

**DEPECHE MODE
Memento Mori: Mexico City
(Sony)**

4LP, 4LP coloured, 2CD, 2CD+BluRay, 2CD+2DVD

December is traktatiemaand voor Depeche Mode-liefhebbers! Een grote release rondom de Memento Mori tour uit 2023/2024: cd/dvd en cd/blu-ray film bundels met de feature film "Depeche Mode: M" plus de full concert film "Memento Mori: Mexico City," In audio-only is er een release op 2xcd en 4 x vinyl, met een dikke twee uur live voor 200.000 (!) man in Mexico City.

De rauwe synthrock van Depeche Mode leent zich als geen ander voor een livealbum. De blend van de pulserende nummers met het uitzinnig schreeuwende publiek, de galmende drums en ijelende synthesizers en gitaren tilt het geheel de songs naar een ander niveau. Depeche Mode is zo'n band die in de studio al goed is, maar live eigenlijk nog beter. Van hun klassieker Songs of Faith and Devotion uit 1993 was de live registratie ook al de betere versie van de twee. Door de extra energie en adem op dit nieuwste livealbum zet de liefhebber waarschijnlijk ook liever de live versie van de nummers op dan de studio versies. En dan die volumeknop naar rechts tot 'Are You Nuts?!'-niveau. De audiomix is perfect uitgevoerd, met een goede dikke live sound met veel densiteit in het midden en een tegen distortion aan blèrende Dave Gahan. Vijfentwintig nummers, dus uit alle periodes wat, klassiekers ontbreken niet, maar nadruk ligt op het latere werk met een enkele verrassing uit de 80s in een nieuw jasje. Al ben je geen overtuigd Depeche Mode-groupie, maar ga je goed op intense, rauwe live muziek dan is dit het luisteren en proberen waard. Want deze pulserende trein dendert over je heen en laat niemand recht overeind staan! (Frank Renooij)

KENSINGTON

First Rodeo

(Universal)

LP, LP Coloured, CD

First Rodeo is het eerste album dat Kensington uitbrengt na het afscheid van zanger Eloi Youssef in 2022. Op deze plaat staat de single 'Stay' die ontstond op de allerlaatste avond van de eerste schrijfsessie in Nederland met de nieuwe Amerikaanse zanger Jason Dowd. Samen met bandleden Casper Starreveld, Jan Haker, Niles Vandenberg kwam hij in een goede flow. Binnen enkele uren zag 'Stay' het levenslicht. Het nummer werd als voorbode van het album gelanceerd samen met de singles 'Little By Little' en 'A Moment'. Uiteraard geeft een nieuwe zanger een band een ander geluid, maar veel herkenbare Kensington-ingrediënten zijn terug te vinden in liedjes als 'Little By Little'. Het album begint met een stevig rockgeluid, maar biedt daarna vooral veel ballads en catchy meezingers zoals 'Call You Home'. Voor Kensington voelt het als een nieuwe start. 'Met Jason is er die rauwe vonk, alles voelt springlevend.' Op 3, 4 en 5 december klinkt het nieuwe geluid in Ziggo Dome. (Rosanne de Boer)

PRINCE

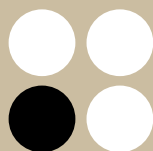
Around the World in a Day

(Warner)

LP coloured, LP, 3LP Deluxe, CD, 2CD Deluxe

Met de albums 1999 en Purple Rain was Prince een wereldster geworden en die status zou hij bevestigen met de albums Parade en Sign 'O' the Times. Tussen Purple Rain en Parade kwam de muzikant uit Minneapolis op de proppen met Around The World In A Day. Het is een wat onbegrepen en ook wat minder succesvol album dan de

twee albums die er aan vooraf gingen en de twee albums die zouden volgen. Achteraf gezien is Around The World In A Day echter een van de beste Prince albums. Het is een album dat opvalt door een wat psychedelisch sfeertje in een deel van de songs, maar Around The World In A Day bevat ook perfecte popsongs als 'Raspberry Beret' en 'Pop Life'. Het album is ook, meer dan de andere Prince albums uit de eerste helft van de jaren 80, een blauwdruk voor zijn meesterwerk Sign 'O' the Times. Around The World In A Day werd gemaakt met zijn band The Revolution, die op het album in topvorm is. Dat is Prince zelf ook, want Around The World In A Day staat vol geweldig gitaarwerk en is bovendien een album vol productionele hoogstandjes. Het is in het oeuvre van Prince een wat ongrijpbaar en hierdoor wat miskend album, maar bijna veertig jaar van de release heeft Around The World In A Day nog niets van zijn kracht verloren, wat is te horen op de reissue van het album, die het helaas zonder bonustracks moet doen. (Erwin Zijlema)

JORN'S KWARTEEUWTJE

Dit jaar vieren een flink aantal albums hun kwarteeuwig bestaan. En niet zomaar, want het waren albums waarmee een millennium werd uitgezwaaid. Jorn (Concerto) blikt terug op de meest toonaangevende platen uit 2000.

BROADCAST

Noise Made By People

(Warp)

De favoriete band van je favoriete band: Broadcast. In 2000 verscheen hun debuutplaat: The Noise Made by People. Het opnameproces duurde erg lang, nadat Broadcast met verschillende producers had samengewerkt, maar niet de specifieke sound wist te bereiken die ze in gedachten hadden. Uiteindelijk besloten ze het proces geheel in eigen handen te nemen. Hoewel dit album niet meteen een grote commerciële hit werd, kreeg het wel een cultstatus onder liefhebbers.

De liefde voor de psychedelica van de jaren 60, in combinatie met de fascinatie van de band voor de BBC Radiophonic Workshop is te horen. De BBC Radiophonic Workshop was voor elektronische muziek een grote invloed. Die afdeling van de BBC was verantwoordelijk voor

geluidseffecten en soundtracks -zoals die van Doctor Who- en staat bekend om experimentatie en technologische vorderingen in muziek.

Broadcast is een van de dreampop bands die je onder hauntology zou kunnen scharen; een band die retrofuturistisch klinkt, waarbij elementen van het verleden worden gecombineerd met een soort sci-fi-achtige soundscapes, en het dromerige de overhand heeft; perfect zwevend tussen nostalgie en innovatie. Trish Keenans dromerige, spookachtige stem speelt hierin een grote rol, samen met de vervormde zweverige synthesizers. In 2011 overleed Keenan plotseling aan de gevolgen van een complicatie van een longontsteking tijdens een tour. Haar stem blijft rondspoken, op de best mogelijke manier.

INTERVIEW

DRY CLEANING

De eigenzinnige Londense postpunkband Dry Cleaning vond middenin het constante touren de tijd om een derde plaat op te nemen. Secret Love is het resultaat van sessies in studio's over de hele wereld, van Jeff Tweedy's studio in Chicago tot werken met Gilla Band in Dublin en Cate Le Bon in de Loirevallei in Frankrijk. De diverse regio's maakten Secret Love de meest diverse Dry Cleaning-plaat tot nu toe. Een plaat waarop vertrouwen centraal staat. Gitarist Tom Dowse en bassist Lewis Maynard schuiven aan in de Zoom-call, om onder andere te vertellen over het vertrouwen in elkaar als band, het vertrouwen in producer Cate Le Bon, en het vertrouwen in de huidige staat van de wereld.

(Door: Daan van Eck)

Event brak thuis

'Normaliter hebben we geen Mezcal op onze rider', lacht Dry Cleaning-gitarist Tom Dowse. 'Maarja, gisteren speelden we een show met Cate (Le Bon), en die wil dat wel per se. Het was voor ons gelijk de laatste keer.' Tom en bassist Lewis Maynard verschijnen met een stevige kater in de Zoom-call. Gelukkig kon het gesprek plaatsvinden vanuit hun eigen huis. Niet alleen fijn vanwege de kater, al speelt dat natuurlijk ook een rol, maar ook omdat ze met Dry Cleaning constant on the road zijn. 'Ik kan me de laatste keer dat we een week vrij hebben gehad, oprecht niet herinneren', zegt Tom. 'Maar ik ben op dit moment ook niet super scherp, moet ik toegeven.'

Dat ze een show speelden met Cate Le Bon, de eigenzinnige popartiest uit Wales, is geen toeval. Zij is namelijk de producer van het nieuwe album van Dry Cleaning, getiteld Secret Love. Debuutalbum New Long Leg en opvolger Stumpwork werden geproduceerd door John Parish, maar ondanks hun liefde voor John was de band toe aan iets nieuws. 'We zijn al zo lucky dat we een derde album kunnen maken', zegt Tom. 'We voelden ons genoodzaakt om dan ook nieuwe dingen te proberen. Veel artiesten krijgen deze kans niet eens, dus waarom zouden we er niet het maximale uit halen? John heeft fantastische dingen voor ons gedaan, maar na twee albums is de rek er wel een beetje uit. Een nieuwe samenwerking zou misschien nieuwe kanten van ons naar boven kunnen brengen.'

Reizen, reizen, reizen

Tijd nemen voor een album is een concept dat sowieso niet in de leefwereld van Dry Cleaning voorkomt. En nu moesten ze het maken van een derde album zien te propen tussen een constante, soort oneindige tour. 'Het voelde alsof we allerlei tours moesten inhalen, omdat we vanwege de pandemie nooit echt fatsoenlijk konden touren met onze albums. Zo belandden we in opeenvolgende tours van onze eerste twee albums. In de tussentijd kenden onze eerste twee EP's een re-release, en gingen we gelijk erna ook daarmee op tour', lacht Lewis. 'Het was reizen, reizen, reizen. Spelen, spelen, spelen. Super leuk, maar een vakantie op z'n tijd zou ook wel lekker zijn. Of gewoon een tijdje in je eigen huis doorbrengen.'

De momenten die ze uiteindelijk doorbrachten in studio's in verschillende delen van de wereld vonden ook plaats tussen alle shows door. Even langs de studio's van Jeff Tweedy in Chicago, bijvoorbeeld, waar ze wat eerste demo's vormden voor Secret Love. Vervolgens gingen ze langs bij Alan Duggan en Daniel Fox van Gilla Band, in hun thuisstad Dublin. 'We wilden wat extremer zijn op dit album', vertelt Tom. 'Heavier, op momenten, of juist zachtaardiger en liever. We kwamen met een demo van 'Blood' naar Dublin, iets wat voor ons voelde als een vrij zwaar en punchy gitaarliedje. We lieten het trots horen aan Alan en Daniel en zij zeiden: "Ja, mooi gepolijste popmuziek inderdaad!". Zij hebben ons echt geleerd hoe we zwaardere muziek konden maken.'

De diversiteit in regio's en samenwerkingen heeft ook geleid tot een divers Dry Cleaning-album. 'Je hoort aan de liedjes die we hebben gemaakt in Dublin ook echt dat we in de studio van Gilla Band waren, denk ik', zegt Tom. 'Hetzelfde met de liedjes die we in Chicago hebben gemaakt. En uiteindelijk hebben we de puntjes mooi op de i gezet in de prachtige Loirevallei in Parijs met Cate. Een fantastisch privilege om met haar te kunnen werken.'

Liefde en vertrouwen

Eigenlijk wist de hele band na één online meeting met Cate Le Bon al dat zij de nieuwe plaat moest en zou produceren. 'Het was heel grappig', zegt Tom. 'Allereerst begreep ze al heel goed onze dynamiek als band, onze humor. Maar bovenal begreep ze onze muziek. We wisten zelf nog niet heel goed hoe we Secret Love moesten omschrijven. We hadden een hele lading aan demo's gestuurd, en toen zei ze "Wauw, dit klinkt als een soort turbulente nachtwandeling in een grote stad". We waren allemaal stil, probeerden elkaar een beetje aan te kijken in de Zoom-call. Achteraf zei Florence: "Cate begrijpt ons beter dan wij zelf...".'

Het volste vertrouwen in de nieuwe producer, dus, maar Secret Love is vooral het product van het vertrouwen dat de band in elkaar heeft. De Dry Cleaning-plaat waarop de hechte vriendschap tussen de bandleden het meest evident is. 'We kennen elkaar nu al zo lang', zegt Lewis. 'Al zeven, acht jaar brengen we zo enorm veel tijd met elkaar door. We kunnen de gewoontes van de anderen wel dromen. En nu begin je dat echt terug te horen in onze muziek. We durven onszelf te zijn, we durven gek te doen, we weten ook in te spelen op elkaars quiriness. We voelden ons allemaal vrij genoeg om te experimenteren. Een raar instrumentje oppakken, een gek zinnetje toevoegen, een riff inspelen die normaliter totaal niet Dry Cleaning-esque zou aanvoelen...' Tom vat het mooi samen: 'Het is is het gekste en meest extreme Dry Cleaning album, maar het is daardoor tegelijk het meest typische Dry Cleaning album. Het is wie we zijn.'

Geen verrassing dat vertrouwen het centrale thema is op Secret Love met een band die barst van het vertrouwen. Maar op de plaat hoor je ook juist vooral het verlies van vertrouwen in de wereld, met een sterk Dry Cleaning-twistje. Op het eerste liedje, 'Hit My Head All Day', vertelt Florence over mensen (en voornamelijk politici) die anderen voorliegen voor hun gewin. Over misinformatie en hoe lastig het is om ze te vertrouwen. Ten tijde van het laatste liedje, 'Joy', is het vertrouwen nog lang niet terug. Wat Florence wil doen? Het bouwen van een nieuwe 'cute, harmless and joyous' wereld. Veel meer Dry Cleaning dan dat wordt het niet, zo vindt ook Tom: 'Ik ben het compleet met haar eens', zegt hij lachend. 'Maar weet je, wij horen tijdens het maakproces vaak niet eens wat Florence zegt. Pas als het liedje klaar is, luister ik naar haar als de gemiddelde luisteraar, niet als iemand die in dezelfde band zit. En elke keer denk ik weer: wat is ze toch een fantastische en grappige schrijfster. En wat is de tekst weer raak.'

Stille nacht...
Lang verwacht.

hifivestudio.nl
officieel ATC dealer

HERMAN VAN VEEN

PLUS

EEN DUETTENALBUM

INCLUSIEF SAMENWERKINGEN MET

MAAN | ROXEANNE HAZES | JOOST | ANDRÉ VAN DUIN | ZOË TAURAN

GERSON MAIN | SIMONE KLEINSMAN | OGENE | EN MEER

VERKRIJGBAAR OP LP EN CD

De krenten uit de pop

De muziekblog de Krenten Uit De Pop bestaat sinds 2009.

Iedere week wordt uit het aanbod van nieuwe releases een aantal albums geselecteerd die 'krenten uit de pop' mogen worden genoemd. Deze worden op de blog gerecenseerd.

De blog beperkt zich niet tot een genre, maar bespreekt alles van roots tot pop en van jazz tot rock.

Door: Erwin Zijleman

Leah Rye - Room Of Disbelief

Leah Rye leverde twee jaar geleden met Symbiosis

een droomdebuut af en op Room Of Disbelief laat het alter ego van de Amsterdamse muzikante Lisa Rietveld horen dat haar debuutalbum zeker geen toevalstreffer was. Room Of Disbelief is een album dat net als zijn voorganger bijzonder mooi klinkt, maar Leah Rye zoekt nog wat meer het avontuur in songs waarin een flinke hoeveelheid pop wordt afgewisseld met meer ingetogen klanken. In muzikaal en productioneel opzicht is Room Of Disbelief een lust voor het oor en dat geldt ook voor de stem van Lisa Rietveld, die alleen maar mooier is gaan zingen.

Constant Smiles – Moonflowers

De Amerikaanse band Constant Smiles leverde vier jaar geleden een prachtig jaren 90 album af, kwam twee jaar geleden met een heerlijk jaren 80 album op de proppen en maakt nu indruk met een fraai album met flink wat invloeden uit de jaren 70. Het is wederom een album dat flink anders klinkt dan zijn voorganger, want de synths van het vorige album hebben plaats gemaakt voor een organischer en folkier geluid, maar ook Moonflowers klinkt overduidelijk als Constant Smiles. Het levert wederom een bijzonder fraai en aangenaam album op dat uitstekend past bij de koude en donkere avonden van het moment.

Stella Donnelly - Love And Fortune

Na haar geweldige debuut EP uit 2028 schiet de muziek van de Australische muzikante Stella Donnelly alle kanten op en dat is niet anders op haar derde album Love And Fortune. Het is een verrassend ingetogen album, dat vooral vertrouwt op sfeervolle klanken en op de bijzonder mooie stem van de Australische muzikante. Love And Fortune is een zeer persoonlijk en wat weemoedig album geworden, maar het is ook een album wat warmte en hoop uitstraalt. Het oeuvre van Stella Donnelly beweegt zich sinds haar eerste stappen in de muziek alle kanten op, maar het bijzonder mooie Love And Fortune is wat mij betreft een hoogtepunt.

BENTE'S JAARLIJST VAN 2025

1. Pommeliers – Gedoe
2. Meau – Liefde onderschat
3. Tame impala – Deadbeat

BOAZ'S (GOLDBAND) JAARLIJST VAN 2025

1. Bricknasty – BLACKS LAW
2. Rosalía – LUX
3. Susumu Yakota – Grinning Cat (2025 Remaster)

12 classic Neil Diamond hits, featuring 'I Am... I Said', 'Sweet Caroline', 'Song Sung Blue', 'Cracklin' Rosie' and 'September Morn'

The Best of THE BAND

The Band's 11 biggest songs, newly remastered for vinyl and CD

Featuring 'The Weight', 'Up On Cripple Creek', 'The Night They Drove Old Dixie Down', 'Ophelia' and 'The Shape I'm In'

TEARS FOR FEARS Songs From The Big Chair

40th Anniversary edition, featuring b-sides, single & video edits & remixes, plus 6 tracks previously unreleased on vinyl

3CD | 2LP red vinyl | ILP indie only coke bottle vinyl

De naam van deze rubriek is niet helemaal sluitend als het gaat over het breed uitwaaiende oeuvre van Valentina Magaletti. Popliefhebbers zouden haar kunnen kennen van Vanishing Twin, de band die ze heeft met de Belgische Cathy Lucas en de Japanse producer en multi-instrumentalist Zongamin. Ook speelt ze drums bij Moin, een samenwerking die ze heeft met productie-duo Raime. Hun album *You Never End* stond vorig jaar in veel jaarlijstjes en tourden daarmee de afgelopen zomer langs de festivals. Bij Dekmantel en Houghton dook ze zelfs met meerdere projecten op de timetable op.

De rest van de tijd zal de in Londen wonende Italiaanse in de studio zitten want het aantal releases met haar naam er op is lastig bij te houden. Zo had ze de afgelopen tijd sterke albums met Shackleton (*The Thumbling Psychic joy of now*) en Nidia (*Estradas*) en zit ze ook bij het dub-collectief Holy Tongue.

Daarnaast vormt ze UUUU met leden van Coil en Wire en brent ze ook albums uit onder eigen naam. Veel van haar projecten worden uitgegeven door het Engelse kwaliteitslabel AD93.

Ook komend jaar schijnt er genoeg op de planning te staan. Zo komt er een vervolg op *V/Z - Suono Assente* (2023), samen met eerder genoemee Zongamin en is er een project met de Nederlandse Upsammy in aankomst. We houden het in de gaten.

The Smashing Pumpkins • Mellon Collie

- Deluxe edition of The Smashing Pumpkins' masterpiece
- Including 2 discs of previously unreleased 'Infinite Sadness tour' live recordings

WHO ARE YOU

SUPERDELUXE 7CD+BR EDITION

Original album remastered | Original Glyn Johns and new Steven Wilson mixes

Early sessions and outtakes | Live recordings and rehearsals

Dolby Atmos & hi-end 5.1 and stereo mixes

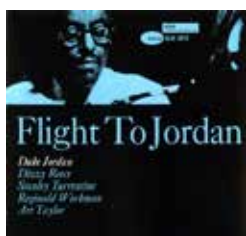
Also available on 4LP, 2CD & 1LP HSM

CLASSIC JAZZ VINYL

Gewicht, niet echt een eenheid om jazz te meten. Maar de nu uitgebrachte platen, rechtstreeks van analoge mastertapes gemixt, zijn een mooie kans om je collectie essentieel uit te breiden met een halve kilo heerlijke jazz (180 gram maal 3). Zoals standaard bij Blue Note in fraai artwork. Cadeautip? Van de Kerstman? Kansen genoeg de komende tijd.

(Door: Ruud Jonker & Sjef Moerdijk)

DUKE JORDAN

Flight to Jordan

(Blue Note)

Duke Jordan zijn Flight To Jordan (uit 1960) is zijn enige voor Blue Note. Inchecken maar, Mania is net begonnen met boarding. De gelijknamige song 'Flight To Jordan' opent: een betere start is er niet. Jordan zet ritmisch in, 7 maten lang variërende piano-akkoorden, je houdt 1 maat je adem in ..., en we have a take-off! Hard bop op zijn best, swingend, vrij en logisch tegelijk. Trompettist Reece heeft de beste stoel geboekt: hij mag starten met zijn solo. Waarna saxofonist Turrentine laat horen dat ook hij businessclass is. Deze flight mag landen, maar liever niet te vroeg. Voor de hele plaat geldt: uptempo en ballad wisselen elkaar af. Het blijft dus spannend. Deacon Joe start als bluesy saloonsong waarna de blazers (een links in je headset, de ander rechts), schijnbaar moeiteloos doorglijden naar saxsolo en vervolgens trompetsolo. Je hoort hun adem, de ritmesectie ondersteunt echt. Op de B-kant: Si-Joya, vrolijke latin waarna een doorwerking met swingende bridges. Saxofonist Turrentine is los. Dit is mooi hoor.

SHEILA JORDAN

Portrait of Sheila

(Blue Note)

In 1962 scheiden Duke en Sheila Jordan: 10 jaar huwelijk met zijn verslaving is teveel voor haar. Hij verzet zijn bakens naar Scandinavië, voor haar is het een bevrijding: Portrait of Sheila is geweldig. Sheila wil alleen een bas als begeleiding maar dat idee gaat Blue Note te ver. 'Dat Dere' is de uitzondering en hoogtepunt: met Swallow op bas een heerlijke geluidservaring, mooi door Van Gelder vastgelegd. Ook gitarist Galbraith en drummer Best samen is fraai: Best in 'Falling In Love With Love' is top, master of the brushes. Of swingend to the max: 'Let's Face The Music And Dance'. Zet er een 'I' achter: ik kan niet stilzitten. Gelukkig voor mijn conditie volgt de set met 'I'm A Fool To Want You'. Toch nog emoties vanwege Duke? Best zijn brushes en de enorm geconcentreerde bas van Swallow zorgen dat Sheila Jordan de luisteraar de volle 5 minuten vasthoudt in haar interpretatie. Duke, wat heb je het verknald man! Sheila is the top.

DONALD BYRD

At the Half Note Café, Vol. 2 LP

(Blue Note)

Donald Byrd maakte tussen 1959 en 1976 meer dan twintig platen voor het befaamde Blue Note label. De meeste jazz liefhebbers zullen Byrd in Flight (1960) en Chant (1961) wel kennen. Byrd kwam uit de hard bop en volgde later rhythm & blues en fusion. Hij werd een inspiratiebron voor hip-hop musici. Na twee jaar gespeeld te hebben voor Blue Note trad hij met zijn quintet op in het Half Note Café in New York in November 1960. Samen met Laymon Jackson (bass), Duke Pearson (piano), Pepper Adams (bariton sax) en Lex Humphries (drums) speelden zij onder andere twee Byrd-composities, namelijk Pure D. Funk en Kimyas. De laquer voor de oorspronkelijke plaat werd gemaakt door Rudy van Gelder. Op dit moment is At The Half Note Café, Vol. 2 beschikbaar in de luxe Tone Poet series. Daar verschenen eerder Chant en Byrd in Flight.

interview

ATA KAK

Het is een bijzondere dag in Utrecht wanneer we Ata Kak spreken, vlak voor zijn optreden op Le Guess Who?. Een Ghanese cultheld, jarenlang onvindbaar, maar inmiddels weer springlevend op internationale podia, heeft een nieuwe plaat uitgebracht: Batakari. Een album dat, net als zijn legendarische Obaa Sima, voortkomt uit zijn eigenzinnige creatieve geest. Waar Obaa Sima ooit per ongeluk een wereldwijd fenomeen werd, is Batakari een bewuste doorontwikkeling van zijn kenmerkende stijl: ritmisch, speels en volledig authentiek. We spraken met Ata Kak over zijn indrukwekkende reis en zijn overtuiging dat originaliteit de enige weg is.

(Door: Simon Arends)

Een leven vol ritme

Ata Kak, geboren als Yaw Atta-Owusu, vertelt warm over zijn jeugd in Kumasi, Ghana. Daar begon alles, niet uit ambitie, maar uit gewoonte. "In Ghana drumt iedereen," zegt hij grijnzend. "Kinderen slaan overal op: stenen, plastic, hout. Ritme zit in onze manier van bewegen, ademen, praten." Highlife vormde de basis van zijn muzikale opvoeding, met funk en pop als kleuren aan de randen. Rap zou pas later komen, tijdens zijn emigratieavontuur.

In de jaren tachtig verhuist hij naar Duitsland, waar hij voor het eerst rap hoort; Grandmaster Flash, de Sugarhill Gang, de vroege pioniers. "Ik probeerde in het Engels te rappen. Het klonk verschrikkelijk," zegt hij grijnzend. Pas toen hij overschakelde naar 'Twi' (taal die gesproken wordt in Ghana) begon het te stromen.

Dan komt het moment dat hem een muzikant maakt: een reggaeband zoekt een drummer. Ata Kak meldt zich aan, zonder ooit een drumstel te hebben aangeraakt. "Pure bluf," lacht hij. Maar het werkt: hij oefent thuis fanatiek, groeit uit tot volwaardig drummer, wordt daarna leadzanger en uiteindelijk zelfs bandleider. Het is daar dat hij voor het eerst zijn eigen muziek schrijft.

Obaa Sima

Vier jaar later verhuist hij naar Canada. Daar speelt hij opnieuw in bands, maar merkt dat niemand echt openstaat voor zijn eigen, unieke stijl. "Dus dacht ik: dan maak ik het zelf." Hij bouwt in zijn appartement een studio, volledig autodidactisch. Met tweedehands apparatuur, één nieuw keyboard en heel veel doorzettingsvermogen neemt hij Obaa Sima (1994) op. Hij produceert, zingt, rapt, mixt, doet percussie, en vult alles aan met zijn kenmerkende scat-achtige klanken.

Zonder middelen om het album zelf uit te brengen, stuurt hij de cassette naar zijn tweelingbroer in Ghana, die het in de muziekwinkels moet zien te krijgen. Het album werd opgepikt en was tijdelijk een landelijke hit. Maar Ata Kak (wonende in Canada) wist nergens van.

"Waarom heeft je broer je destijds niks over dit succes verteld?" Vroeg ik hem, terwijl we samen in een café zaten. "Mijn muziek was ongewoon in die tijd. Mensen snapte de visie niet. Ze wisten niet wat ze er mee aan moesten." Zegt hij. "Toen ik mijn broer opbelde om te vragen hoe het ging, antwoordde hij: we doen ons best". De aandacht rondom het album daalde, en teleurgesteld stopt Ata Kak tijdelijk met muziek. Maar ondergronds begint de tape een eigen leven te leiden.

Awesome Tapes From Africa

In 2002 vindt muziekstudent Brian Shimkovitz per toeval een piratenkopie van Obaa Sima op een markt in Ghana. Het geluid is onweerstaanbaar vreemd en warm tegelijk; elektronisch, highlife, hip-life, rap, house, funky, psychedelisch, bizar.

Obaa Sima werd het startpunt voor Awesome Tapes From Africa, een bijna tien jaar durend blog-, label- en DJ-project, dat minder besproken cassettemuziek uit heel Afrika verkende. Brian startte een zoektocht naar de mysterieuze maker. Acht jaar lang blijft Ata Kak spoorloos. Tot hij via een toevallige connectie contact krijgt met Ata Kaks zoon.

Shimkovitz reisde naar Ghana met een filmploeg, ontmoette Ata Kak, kreeg de officiële rechten, en bracht Obaa Sima officieel uit in 2015. Daarna explodeerde het album wereldwijd tot een cultklassieker en Ata Kak begon te touren op festivals over de hele wereld. "Toen Brian me belde, was ik opgelucht," vertelt Ata Kak. "Opgelucht dat mensen mijn muziek mooi vonden. En blij dat ik misschien een tweede kans kreeg."

Batakari

Over zijn nieuwe album Batakari is hij zichtbaar enthousiast. De titel verwijst naar een traditioneel Noord-Ghanees kledingstuk dat nooit uit de mode raakt, en zo wil hij ook muziek maken: tijdloos, klassiek en niet modegevoelig. Batakari bouwt voort op zijn hypnotische ritmes en speelse taalgebruik, maar voelt tegelijkertijd als een nieuw hoofdstuk. Waar Obaa Sima uit chaos, vrijheid en DIY-energie ontstond, is Batakari

zelfbewuster: een muzikale uitnodiging om creatief te blijven en nooit te herhalen wat al gedaan is. "Veel jonge artiesten kopiëren elkaar," zegt hij. "Ik wil hen aanmoedigen om te durven."

Ata Kaks verhaal laat zien hoe vernieuwing, lef en wilskracht elkaar kunnen versterken. Van een jeugd vol ritme tot een DIY-meesterwerk dat jaren later een cultklassieker werd: zijn muzikale reis bewijst dat authenticiteit uiteindelijk altijd zijn weg vindt.

***"Blijf anders,
dat is de enige manier
waarop muziek leeft."***

JAZZ FESTIVAL NIJMEGEN

What is jazz? " Freedom and Emergency. You are not sure in jazz. You fall down and stand up again. This way of behaving is the way you play with musicians in jazz."

Aldus Julie Campiche. Deze harpiste speelde samen met 2 andere bands op 2 november in Lux op Festival Jazz International Nijmegen. De bezoeker werd getraakteerd op een triple bill. Tussen de optredens door zijn er persoonlijke gesprekken met de muzikanten, wat het festival intiëmer maakte.

Kika Sprangers toonde zich een bevlogen interviewer. De middag werd afgetrapt met Nordic jazz uit Oslo. Siril Malmedal Hauge (zang) en Kjetil Muledid(piano) zijn overduidelijk goed op elkaar ingespeeld. Het vrije pianospel doet denken aan Keith Jarrett en de kleur van Siril's stem aan die van Joni Mitchell. De goede sound in de zaal en de smaakvolle belichting dragen gunstig bij aan alle concerten.

Julie Campiche maakt met haar quartet soundscape-achtige muziek en schuwt het activisme niet. Greta Thunbergs uitspraken worden ter plekke gesampled. Het is even wennen aan nummers zonder duidelijke kop of staart. Gaandeweg pakken de muzikanten elkaars improvisaties op en vertellen daar vervolgens weer een nieuw muzikaal verhaal mee. Mooi om te zien dat het bij deze band vooral gaat om de interactie in muziek en wat daarin dan ontstaat.

De laatste act, het quartet van Shuteen Eerdenebaatar (pianiste) opent het concert met een pulserende zes kwarts maat. Het plezier en de drive die deze band heeft, werkt aanstekelijk en opzwepend.

Ze is met recht de afsluiter van de avond. Het is mooi om te zien hoe op een intiem jazz festival muzikanten elkaar naar grotere hoogten weten te spelen. (Vera Verwoert)

WENDE

'Waarom is spelen alleen voorbehouden aan kinderen en slecht betaalde muzikanten?', vraagt de Nederlandse zangeres Wende Snijders zich af tijdens haar concert in de Nijmeegse Vereniging op 22 oktober. Ze voert een pleidooi om volwassenen aan te moedigen te spelen en verandert het podium in een vrijplaats: een plek waar alles mogelijk is.

'Ik heb veel gedaan met elektronica, met versterkte bands en met orkesten. Vanavond ga ik het alleen doen met mijn stem en de twee piano's hier op het podium.' Ze kiest voor puurheid en gaat terug naar de basis in haar najaarsvoorstelling Vrijplaats Op Tour. 'Dit is mijn vrijplaats, mijn speeltuin. Vanavond ga ik gewoon doen waar ik zin in heb.' Ze trapt de avond af met Vivre/Laat Me van Liesbeth List & Ramses Shaffy. Wende zingt ook in het Spaans, Engels en Nederlands. Ze biedt een afwisselend palet van chansons, rock, punk, pop en musical hits. Maar het publiek krijgt vooral songs uit haar eigen koker. Ze heeft de laatste decennia opvallend veel in het Nederlands geschreven zoals Het Is Genoeg en Kom Naar Mij.

Roos Rebergen

Na enkele nummers komt pianist Nils Davidse haar vergezellen. Later betreedt ook Roos Rebergen (bekend van Roosbeef) het podium. Elke avond wordt het publiek verrast met een andere gastartiest. Eerder beklommen bijvoorbeeld Froukje, Sef en Carice van Houten de bühne. Het zijn allemaal artiesten die ze bewondert om hun muzikale puurheid. Puurheid is waar het omdraait tijdens deze tour. (Rosanne de Boer)

Level 42 speelt in uitverkocht Doornroosje

Level 42, een Britse jazzfunkgroep met bijna 50 jaar speelervaring, trad 27 oktober op in een uitverkocht Doornroosje. Maar liefst zeven mannen bevolkten het Nijmeegse podium waaronder drie blazers die het enthousiasme voor het oude en nieuwe werk flink aanzwengelden.

Level 42 begon als instrumentale groep. De platenmaatschappij wilde er zang bij. Basgitarist Mark King en toetsenist Mike Lindup paken dit op. Ze vormen nog altijd de spil van de band. Ondanks zijn leeftijd kan Lindup nog veel hoge tonen halen. Zijn tenorstem past goed bij Kings kopstem die over het algemeen wat minder hoog zingt. Dat King ooit als drummer begon, verraaft zijn speelstijl. Hij bespeelt de bas als een percussionist. Hij slaat met zijn rechterduim op de snaren en dempt de open snaren met zijn linkerhand. Hij werd beroemd om zijn left hand slap.

In 1981 scoorde Level 42 hun eerste internationale hit met Love Games. Het concert staat in het teken van de 40e verjaardag van het studioalbum World Machine met hits als Leaving Me Now. Ze spelen alle tracks in het eerste deel van het optreden en maken daarna tijd voor publieksfavorieten als Love Games, Starchild en Lessons In Love. Het is opvallend hoe goed de bandleden op elkaar ingespeeld zijn terwijl Level 42 ook jaren niet gespeeld heeft en veel bandwisselingen meemaakte. (Rosanne de Boer)

Thandii

Thandii maakt een overlap tussen het beste wat elektronische muziek en Britse soulmuziek te bieden hebben! Samenwerkingen met iconen als SAULT en Little Simz komen niet als een verrassing. Lo-fi hiphop invloeden, psychedelica, met een hele vleug soul komt samen tot een uniek en genre-overschrijdend geluid. Hun laatste album FREE UP doet denken aan Jungle - soulful, licht en dansbaar, met een stem die lijkt op Lydia Kitto's stem. Dit prachtige duo zal op 16 december te zien zijn in de Cinetol Amsterdam. Dit is de kans om ze te zien in een kleine zaal, want hun doorbraak zal slechts een kwestie van tijd zijn.

Kaat van Stralen

Van eigenzinnig soloproject tot vurige punkband. Met debuutsingle Stop Met Wenen zette de Vlaamse Kaat van Stralen meteen de toon. Taboes rond huilen en buitenbeentjes worden keihard de grond in gestampt. En terecht! HUMO riep het nummer zelfs uit tot 'Het belangrijkste Belgische nummer in tijden'. Spoken word-achtige gevatte teksten, punk, psychedelica en riffs vliegen je om de oren. En ga ze vooral live zien, in cinetol Amsterdam op 20 februari, of op ESNS in januari!

Julia Mandoki

Julia Mandoki is een artiest om in de gaten te houden. Overdag is ze te vinden bij de abortuszorg waar ze werkt, 's nachts werkt ze aan haar liedjes. Op 28 november is haar debuutplaat The Dark Side of the Womb verschenen, een conceptuele reis door genderonderdrukking, geestelijke gezondheid en animisme. De nummers zelf zweven tussen alt-pop en psychedelische folk in, rauw en kwetsbaar. Op 12 december treedt ze op in de Cinetol in Amsterdam, om haar debuutalbum te presenteren.

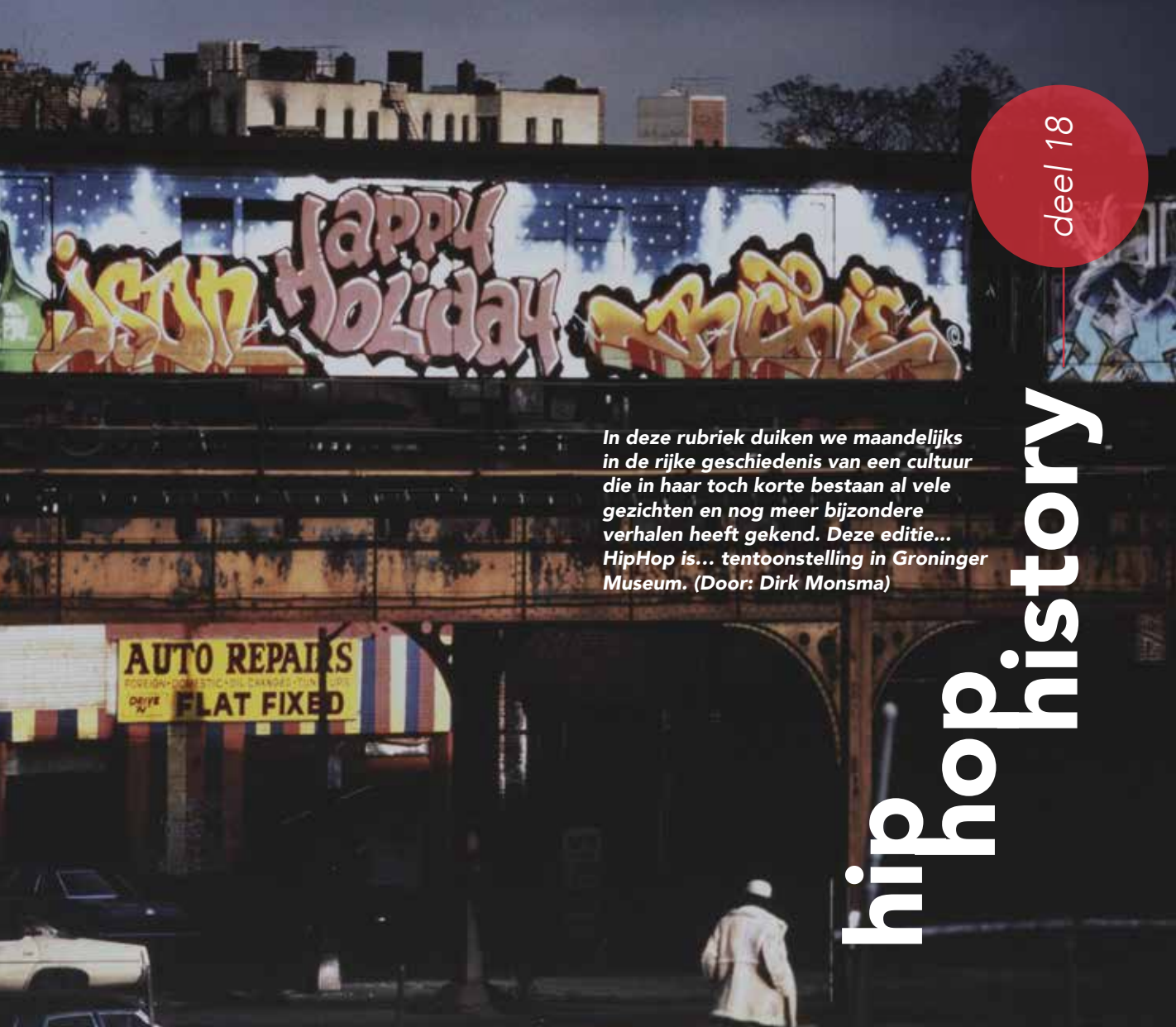

**GRONINGER
MUSEUM**

HOP

20.12.25-10.05.26

hiphop history

In deze rubriek duiken we maandelijks in de rijke geschiedenis van een cultuur die in haar toch korte bestaan al vele gezichten en nog meer bijzondere verhalen heeft gekend. Deze editie... HipHop is... tentoonstelling in Groninger Museum. (Door: Dirk Monsma)

Deze winter opent in het Groninger Museum een nieuwe tentoonstelling over de grenzeloze creativiteit van hiphop, een cultuurstroming die zich uitstrekt over alle disciplines, van kunst, mode, design en taal tot muziek, dans en graffiti. We associëren hiphop doorgaans met muziek en mode maar Hip Hop Is neemt de beeldende kunst als vertrekpunt. De kunstwerken in deze tentoonstelling, variërend van fotografie, schilder- en beeldhouwkunst tot graffiti, laten zien hoe hiphop de beeldende kunst heeft beïnvloed en verrijkt, van de straat tot de museumzaal.

Groningen, Nederland en de Wereld
Groningen heeft een unieke plek in de Nederlandse hiphopgeschiedenis. Vanaf het eind van de jaren tachtig wist Groningen muzikaal de aandacht te trekken met de hiphopformatie Zombi Squad, die vanaf de vroege jaren door heel Europa toerde. En tegenwoordig houden (om maar een voorbeeld te noemen) de mannen van de boombap-formatie Wadaap de Groninger eer hoog met hun creatieve HipHop. De bezoeker van deze tentoonstelling krijgt hoogtepunten te zien uit de

Groningse hiphopgeschiedenis, onder meer dankzij de unieke verzameling van de Dutch Hiphop Archive.

Eén zaal in de tentoonstelling zal volledig gewijd zijn aan het werk van Rammellzee, de beeldend kunstenaar die hiphop tot avant-garde maakte. Er zijn bijzondere bruiklenen te zien, iconische kostuums en film footage uit de jaren tachtig. En wat is er nog meer? Nou, Iris Kensmil maakt een nieuwe installatie en richt zich op portretten van vrouwelijke rappers. Boris Tellegen (Delta) ontwikkelt een nieuwe mural, rondom een dertig jaar oude wandsculptuur en Niels Meulman (Shoe) laat bezoekers kennismaken met zijn onnavolgbare caligrafie-techniek, resulterend in een ruim dertien meter lange wandschildering. Kortom, voor de echte HipHop-liefhebber die zich verder wil verdiepen in de cultuur en de zijtakken van deze stroming naast de muziek is HipHop Is zeer de moeite waard!

Hip Hop Is is te zien van 20 december 2025 t/m 10 mei 2026. Kijk op www.groningermuseum.nl

THE BAND

The Best of the Band

Vijftig jaar geleden, met *The Last Waltz* al aangekondigd en in aantocht, werd de eerste officiële compilatie van The Band uitgebracht, welke nu, een klein beetje opgepoetst, opnieuw in de schappen komt. Elf nummers, van 'The Weight' tot 'It Makes No Difference', die aan de ene kant de bijna ongelofelijke muzikale erfenis van de allemaal inmiddels overleden heren laten horen, en aan de andere kant nauwelijks recht doen aan hun korte, nauwelijks zeven jaar als The Band, maar intensieve carrière. Essentiële muziek. (Jurgen Vreugdenhil)

KARL BARTOS

Communication

Karl Bartos was een belangrijke songwriter van de groep Kraftwerk. Hij was ook slagwerker en programmeur van de indertijd nog enigszins primitieve en

zelfgebouwde vocoders en toongeneratoren. Kraftwerk was een pionier in de ontwikkeling van elektronische muziek. Bartos verliet Kraftwerk in 1990 uit onvrede. In 2003 kwam hij met het album *Communication*. De boodschap was dat elektronische media en images (zie het album artwork) onze cultuur zouden gaan veranderen. De muziek op *Communication* is herkenbaar maar technisch geavanceerder. Bureau B is er nu met een re-release van dit album. (Ruud Jonker)

BLOC PARTY

Silent Alarm

Het debuutalbum van dit Londense kwartet heeft de tand des tijds moeiteloos doorstaan. Energieke Indierock met verslavende, puntige, gitaarriffs afgewisseld met ingetogen melodieuze zoals in het prachtige 'So Here We Are'. Bij herbeluistering van *Silent Alarm* klinken 'Helicopter' en natuurlijk 'Banquet' nog even dansbaar en fris als 20 jaar geleden. *Silent Alarm* blijft dan ook het onbetwiste hoogtepunt uit het oeuvre van deze eigengereide band. Voor de echte fans zijn de B-kantjes en de niet eerder uitgebrachte demo's op de deluxe versie ook zeker de moeite waard. (Said Ait Abbou)

DAFT PUNK

Human After All: Remixes

(Warner / Daft Life)

Het is 20 jaar geleden dat *Human After All* van Daft Punk uitkwam en om dat te vieren komt nu de eerste vinyluitgave van de bijbehorende remix-lp. Hoewel de remixen al geruime

tijd op de streamingdiensten staan is de fysieke versie in maart 2006 destijds alleen in Japan uitgebracht in een

oplage van 3000. Verzamelaarswaarde dus. Het derde album van het duo werd destijds gemengd ontvangen. Geen warme house of disco inspiratie maar een tegenpool met harde gitaren, repeterende synthesizer roffels en siss, hiss en distortion. En toch klonk het origineel ook wel als Daft Punk. De remixen gaan echter alle kanten op. Dezelfde tracks worden bewerkt door artiesten als Basement Jaxx, Soulwax, Peaches en Justice. Waar de remixen destijds dus zeldzaam en lastig verkrijgbaar waren, doken ze wel hier en daar op in de *Alive* tour in 2007. Aangevuld met extra remixen uit 2014 is er nu de kans om de fraaie remixen op vinyl binnen te halen. In een gelimiteerde oplage, dus wees er snel bij! (Frank Renooij)

MAC DEMARCO

Another One (10th Anniversary)

Tien jaar later verschijnt deze prachtige EP opnieuw in een anniversary editie.

In de tussentijd heeft Mac DeMarco

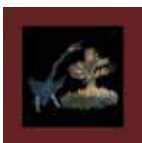
zijn plek veroverd als een van de meest eigenzinnige artiesten binnen de Indierock. Maar toch kiest hij ervoor zich even terug te trekken en verhuist hij terug naar Canada. In een tijdperk van hyperconsumptie doet hij het onwaarschijnlijke: muziek weer volledig zelf produceren, dicht bij zichzelf blijven en niet buigen voor de massa. Met zijn demo's stap je even Mac's hoofd binnen. De lo-fi versies nemen je mee in zijn creatieve zoektocht. Het zijn schetsen die het plezier in zijn proces laten zien. Want hoewel dit album soms nostalgisch en melancholisch aanvoelt, blijft Mac de geliefde goofball die de lichtheid van het artiest zijn nooit verliest. (Jos Witteveen)

DJ QUIK

Safe + Sound

Safe + Sound: Een van de onbezongen helden van de West Coast hip-hop. Zo mag je DJ Quik wel noemen. Maar als er één producer-rapper de funk in G-Funk stopte, was het DJ Quik wel. Hij leerde de talk box bespelen van niemand minder dan Zapp's Roger Troutman en stopt zijn Funk(adelic) beats vol met dikke baslijnen en jazzy Fender Rhodes. Verbaal komt hij net zo hard als zijn Compton peers. Neem zijn minute of fame tijdens de veelbesproken Source Awards in 1995. Met een rode bandana stevig in zijn hand roept hij zijn 'verloofde' Crip-rapper MC Eiht aan, om te ontbranden in een van de beste diss tracks aller tijden: *Dollaz + Sense*, een van de hoogtepunten op DJ Quik's magnum opus *Safe + Sound*, dat 30 jaar geleden uitkwam. (Stef Mul)

DRIVE-BY TRUCKERS

The Definitive Decoration Day

Vijfentwintig jaar na de oorspronkelijke release keert dit sleutelalbum terug in een fraai geremasterde editie, mét extra's: een akoestisch live-album uit 2002, een 40-pagina boekwerk en

zeldzame foto's. Decoration Day blijft het rauwe, verhalende hart van de Truckers-mythologie — een kruispunt van rock, country en literair realisme. De nieuwe mix brengt helderheid zonder de nervositeit te verliezen. Rafelrand en ziel intact, precies zoals bedoeld. (Wim Koevoet)

EVERYTHING BUT THE GIRL The Very Best Of Everything But The Girl

Tracey Thorn en Ben Watt doken in de eerste helft van de jaren 80 op als Everything But The Girl. De jazzy en folky pop van het debuutalbum Eden

sloeg direct aan en ook met de albums die volgden maakte het Britse duo makkelijk indruk. Een remix van de single 'Missing' leverde Everything But The Girl halverwege de jaren 90 niet alleen een grote hit op, maar wakkerde ook de belangstelling van het tweetal voor elektronische dansmuziek aan. De twee gezichten van de band zijn fraai hoorbaar op de verzamelaar The Best Of Everything But The Girl. (Erwin Zijleman)

JAD FAIR & YO LA TENGO Strange But True

Door de jaren heen slaagde Jad Fair erin met eigenlijk al zijn favoriete artiesten een keer samen te werken. Met Yo La Tengo

maakte hij zelfs een compleet album. De insteek om altijd zo dicht mogelijk bij jezelf te blijven in wat je doet, verbond hen met wederzijds respect. Strange But True werd in twee delen in 1994 en 1996 opgenomen en verscheen uiteindelijk twee jaar later. Nu opnieuw op lp en cd, met Fair als vertellende voorganger, wringt de muziek zich in allerlei bochten, compromisloos experimenteel, dan weer liefelijk of aangenaam hypnotiserend. (Corné Ooijman)

SAM FENDER People Watching Deluxe

Het derde studioalbum van de Britse Sam Fender dateert alweer van februari 2025. Het album ontving lovende kritieken alom en

werd met een nummer 1 notering in de Engelse hitlijsten een groot commercieel succes. Niet ten onrechte, want de goed doortimmerde muziek is energiek, vlot en melodisch pakkend. Om het succes nog wat verder te pakken is nu een deluxe editie beschikbaar met 8 extra tracks. Een extra kadootje is de bijdrage van Elton John op 'Talk To You'. (Luc van Gaans)

BLAUDZUN'S JAARLIJST VAN 2025

1. Rosalía – LUX
2. Clipse – Let God Sort Em Out
3. Perfume Genius – Glory

JOOST VAN HAAREN'S JAARLIJST VAN 2025

1. Turnstile – NEVER ENOUGH
2. Deftones – Private Music
3. Eefje de Visser – Vlijmscherp

Vergeten meesterwerken

In de serie vergeten meesterwerken duiken we in de diepste krochten van de popmuziek. Totaal vergeten prachtplaatjes uit onverwachte hoek, opgedoken uit de donkerste hoeken van de kringloopwinkel.

JESSI COLTER OUT OF THE ASHES (2006)

Geboren als Mirriam Johnson, daarna korte tijd Mirriam Eddy, als echtgenoot van Duane Eddy, maar uiteindelijk werd ze Jessi Colter. Genoemd naar voorvader Jess Colter, van de Jesse James Gang, en inmiddels getrouwd met Waylon Jennings. Alle ingrediënten om deel uit te maken van de Outlaw Country, die zich onder leiding van Jennings en Willie Nelson verzetten tegen de gladde Nashville country van begin jaren zeventig. In de jaren tachtig trok ze zich geheel terug om haar verslaafde, en steeds ziekere man te verzorgen en om hun zoon, Shooter, op te voeden. Na Jennings' dood in 2002 leek de vergetelheid haar eindbestemming, maar niets van dat al. Een totaal onverwacht

meesterwerk, opgenomen onder leiding van de inmiddels volwassen Shooter en Don Was, bleek nog in haar te zitten. Een plaat die door de ziel snijdt, vol met verdriet om de verslavingen en het afscheid van Waylon, maar die toch ergens een sprankje hoop weet te vinden, nog het beste verwoord in het verpletterende The Phoenix Rises. In de slipstream van dit album nam ze ook nog met hulp van Lenny Kaye het uitstekende The Psalms op, die pas 10 jaar later zouden worden uitgebracht. Commercieel werd het allemaal echter weinig meer, maar bij ons wordt ze natuurlijk nooit vergeten. (Jurgen Vreugdenhil)

interview

SYLVIE KREUSCH

*Het is alweer een jaar geleden dat collega Rosanne de Boer met Sylvie Kreusch het gesprek aanging over haar tweede album **Comic Trip**. Een groeidiamant die de afgelopen maanden regelmatig rondjes op mijn platenspeler gedraaid heeft. Nu een jaar later krijg ik de kans om Sylvie te spreken en haar te feliciteren met de Deluxe versie van **Comic Trip** (op de Deluxe versie staan 4 niet eerder uitgebrachte nummers). Het is een jaar geweest waarin Sylvie o.a. **Rock Werchter**, **Pukkelpop** en **Lowlands** plat speelde. Ook mij wist ze dit jaar 2 keer te imponeren (**Muziekgieterij** en **Lokerse Feesten**) en in te pakken met haar sprankelende live shows.*

(Door: Said Ait Abbou)

Hoe gaat het met je?

Dank, het gaat goed met mij. Ik geniet van de rust, het mooie herfstweer en de natuur. Daarnaast ben ik bezig met de voorbereiding op de aankomende optredens.

Je gaat binnenkort o.a. optreden in Berlijn en Parijs. Is er tijd om nog wat van de stad te zien?

Jazeker. Ik vind het heerlijk om door de stad te wandelen en vintage kledingwinkeltjes te bezoeken.

Proficiat met de Deluxe versie van **Comic Trip. Zijn de 4 bonus nummers helemaal nieuw?**

Dankjewel. De demo's zijn geschreven ten tijde van het maken van **Comic Trip**. Ze passen ook in het verhaal van het album maar hebben het album net niet gehaald. Nu de nummers uit mijn systeem zijn voelt **Comic Trip** als een afgerond geheel en ben ik klaar om aan nieuwe muziek te gaan werken.

Hoe ga je te werk bij het maken van nieuwe nummers? Schrijf je eerst de teksten of eerst de muziek?

Ik speel piano en maakte in het verleden de demo's. Ik werk nu veel samen met gitarist Jasper (Jasper Segers) met wie ik de muziek maak. Afhankelijk van het gevoel dat ik vervolgens bij de muziek krijg ontstaan de teksten. Tijdens mijn gitaarlessen kwam ik er pas achter hoe complex en atypisch veel van je nummers in elkaar zitten.

Doe je dit ook vooral op gevoel?

Ik probeer niet te veel te denken in muzikale concepten en inderdaad mijn gevoel te volgen. De creativiteit laten we de vrije loop.

Ervaar je een spanningsveld tussen het behalen van commercieel succes en het behouden van jullie creativiteit?

Succes en beroemdheid is zeker fijn, maar het creatieve proces en de muzikale vrijheid moeten centraal staan om eerlijke muziek te kunnen blijven maken. Wat kunnen we in 2026 van Sylvie Kreusch verwachten? Ik wil vooral veel gaan schrijven en werken aan een nieuw album.

Is er een favoriete muzikant met wie je graag zou willen samenwerken voor een nieuw album?

Even nadenken, ik sta nu trouwens inderdaad wel open voor samenwerkingen. Wie weet hoe het zal lopen. De eerste aan wie ik denk is David Bowie, maar die is helaas niet meer onder ons.

Het is bij Recordzine alweer tijd voor de eindejaarslijstjes. Wat zijn jouw favoriete 3 albums van 2025?

Het nieuwe album van Rosalía - **LUX** vind ik erg goed. Een interessante artieste die weer helemaal terug van weggeweest is. Jenny Hval - **Iris Silver Mist** en..., wacht ik scroll even door mijn Spotify lijst, Addison Rae - **Addison**. Daarnaast kijk ik uit naar het nieuwe album van Lana del Rey, maar dat is iets voor begin 2026.

Je benoemt 4 dames. Luister je vooral naar zangeressen?

Zeker haha, maar niet alleen maar. De laatste tijd luister ik ook veel naar Fountains DC die ik pas recent echt ontdekt heb.

Je staat bekend om je live shows en je fraaie dancemoves. Heb je nog tips voor mij en de lezers om beter te leren dansen?

Haha, je moet vooral de vrijheid voelen en nemen. De zanger van Future Islands is hier een fijn voorbeeld van. Geweldig hoe authentiek hij danst en zichzelf durft te zijn. Dat is iets wat ik op het podium zeker nastreef. Op 22 December speelt Sylvie Kreusch haar laatste show van 2025 in Paradiso. Grijp je kans om deze rasartieste live te kunnen aanschouwen!

SYLVIE'S JAARLIJST VAN 2025

1. Rosalía – **LUX**
2. Jenny Hval - **Iris Silver Mist**
3. Addison Rae – **Addison**

Desert Island Disc

HITOMI 'PENNY' TOHYAMA **Tokyo Funk Diva 1981-88** **(WeWantSounds)**

Ze belandt per ongeluk in de muziek wanneer ze op een avond naar de jazzband van haar zus gaat kijken. Op aanmoediging van aanwezige vrienden zingt ze Sunny. Het publiek vindt het prachtig en Penny weet ineens waar haar toekomst ligt. Geboren op Okinawa in 1957 en deels opgegroeid in Californië, is ze een van de weinige zangeressen in Japan die de opkomende funk- en boogiebeweging van begin jaren tachtig volledig omarmt. Met een mix van funk, boogie en soul wordt ze een van de gezichtsbepalende artiesten in Japan tussen 1980 en 1990. Tussen 1981 en 1983 brengt ze vier albums uit, waarvan Sexy Robot het meest iconische is, zowel in haar catalogus als binnen het genre city-/technopop in Japan. Fast forward naar het heden: de compilatie Tokyo Funk Diva is de eerste internationale albumrelease van haar werk en bevat de hoogtepunten uit haar carrière. Je hoort vakkundig geschreven en uitgevoerde muziek met daaroverheen de heldere en soulvolle stem van Penny. De teksten zijn een mix van voornamelijk Japans met hier en daar Engels. Soms komt de muziek bekend voor, zoals bij 'Wanna Kiss', waar de intro wel heel veel lijkt op een nummer van Queen. Maar dat leidt niet af van de muzikale kwaliteit van dit ultieme feelgoodalbum, dat naar verluidt de sfeer van het jarentachtig nachtleven van Tokyo feilloos weergeeft. Albumsamensteller is radio-DJ Nick Luscombe (o.a. BBC 6 Music, BBC World Service, Tokyo FM). Hij was eerder verantwoordelijk voor de goed ontvangen compilatie Tokyo Dreaming (2020). (Marcel van Vliet)

BRYAN FERRY **Dylan-esque**

Van Bob Dylan, ooit winnaar van de Nobelprijs voor de literatuur, kan je veel vinden. Feit is dat hij enkele prachtige albums en schitterende nummers heeft gemaakt. Veel artiesten hebben nummers van Dylan gecoverd, waarvan de Jimi Hendrix' versie van 'All Along the Watchtower' wellicht de meest bekende is. 'Dat kan ik ook' moet Bryan Ferry hebben gedacht, waarna hij een heel album met Dylan-nummers opnam, getiteld Dylan-esque. Het album verschijnt nu op vinyl en luistert prettig weg, met dank aan de klasse van Ferry (stem en arrangementen). (Joost van Loo)

GROUPER **Way Their Crept**

Leuke bijkomstigheid van de glorieuze comeback van vinyl is dat vergeten parels weer bloot komen te liggen. Way Their Crept uit 2005 (die dus precies twintig jaar later een re-issue krijgt) is er zo eentje. Het intrigerend debuut van Grouper, het soloproject van Liz Harris, brengt een voor haar kenmerkende mix van dromerige drones en intieme lo-fi folk. De Amerikaanse ambient-artieste weeft fluisterzang, ruis en gitaarlagen samen tot een spookachtig geheel dat zowel kwetsbaar als meeslepend aanvoelt. De songs glijden voorbij als half herinnerde dromen, waarbij elke nuance langzaam binnensijpelt – en waaruit het uiteindelijk (en opnieuw) heerlijk wakker worden is. (Cees Visser)

ARMAND HAMMER & THE ALCHEMIST **Haram**

Laat je niet afschrikken door de aanstootgevende hoes. Waar de twee rappers en de toen nog eenmalige collaborateur The Alchemist voor shock value kozen op de hoes, is de muziek vol nuance en gevoel. Anti-kapitalistische hiphop in een post-koloniaal gedachtekader, dat is wat Elucid en Billy Woods tot de kroonjuwelen van de hedendaagse hiphop doet behoren. Is The Alchemist normaliter de Rembrandt van beatmaking, laat hij hier zijn innerlijke Karel Appel los. Abstract en hypnotisch. Laat PETA maar klagen, de luisteraar kent de diepgang die schuilgaat achter de hoes. (Stef Mul)

KHRUANGBIN **The Universe Smiles Upon You II**

Door het inzicht van de band dat zij in de afgelopen tien jaar veranderd zijn, zowel als band als personen, wilden ze deze re-issue graag over een andere boeg gooien. Hierdoor is er meer een reflectie dan een hercreatie ontstaan. Het album heeft subtiele en minder subtiele verschillen die de groei van bandleden laat zien. Een van de minder subtiele verschillen is dat de nummers op het album zijn herschikt. Uit de subtiele verschillen is te merken dat de band meer geduld heeft gekregen. Dit maakt de plaat ideaal om te luisteren tijdens het kerstdiner, na alle stress en

commotie kan deze plaat een fantastische begeleider zijn voor een rustig en harmonieus avondmaal. (Melle de Jong)

KOOL KEITH & GODFATHER DON **Cenobites**

The Cenobites brachten in 1995 hun (toen nog) EP uit op het legendarische underground HipHop-label Fondle 'Em van Bobbito Garcia. Godfather Don produceerde en de flamboyante Kool Keith nam de raps voor zijn rekening. De producties zijn donkerder dan we gewend waren van Kool Keith's werk met Ultramagnetic MC's, maar hij excelleert desalniettemin op iedere track. Tja, hij heeft volgens mij net zoveel criticasters als fans, maar feit blijft dat de HipHop wereld een stuk minder kleurrijk zou zijn zonder deze paradijsvogel! (Dirk Monsma)

SYLVIE KREUSCH **Comic Trip Deluxe**

Deze deluxe versie van het in 2024 verschenen, succesvolle tweede album van Sylvie Kreusch, bevat 4 niet eerder uitgebrachte nummers. Met name 'Justice Breeze' en 'Cloud 9' zijn een perfecte aanvulling op het toch al sublieme Comic Trip. Sylvie Kreusch rond met deze deluxe versie een sprankelend hoofdstuk af. Een hoofdstuk waarmee deze charismatische Vlaamse zangeres zich niet alleen in de Lage Landen, maar ook ver daarbuiten, definitief op de kaart heeft gezet. Ik kan niet wachten op het volgende hoofdstuk! (Said Ait Abbou)

KYLIE MINOGUE **Kylie Christmas (Fully Wrapped)**

Het kerstalbum van Kylie Minogue is tien jaar oud en dat moet gevierd worden. De Australische superster trakteert met Kylie Christmas (Fully Wrapped) op nieuw artwork, negen liedjes van het originele album en drie nieuwe liedjes: Hot In December, This Time Of Year en Office Party. Op vinyl verkrijgbaar in de kleuren Pink&White Marble en Transparant Red. (Stef Ketelaar)

PULP **Different Class**

Terwijl Oasis, Blur en Suede elkaars grootste rivalen waren in het Britpop-genre halverwege 1995 was het Pulp, die op dat moment met de eer ging strijken. Reden was hun vijfde album: Different Class. Vermeend drugsgebruik en seksueel getinte teksten maakten de plaat controversieel. Hun uitbundige meezingers waren live op de BBC te volgen tijdens het Glastonbury-festival, waarna Pulp in één keer toetrad tot het Britse heldendom! Na dertig jaar is de plaat geremasterd in Abbey Road, waarbij het legendarische Glastonbury-concert is toegevoegd alsmede een fraai boekwerk! Een aanrader! (Koos Schulte)

Paradiso

Nusantara Beat

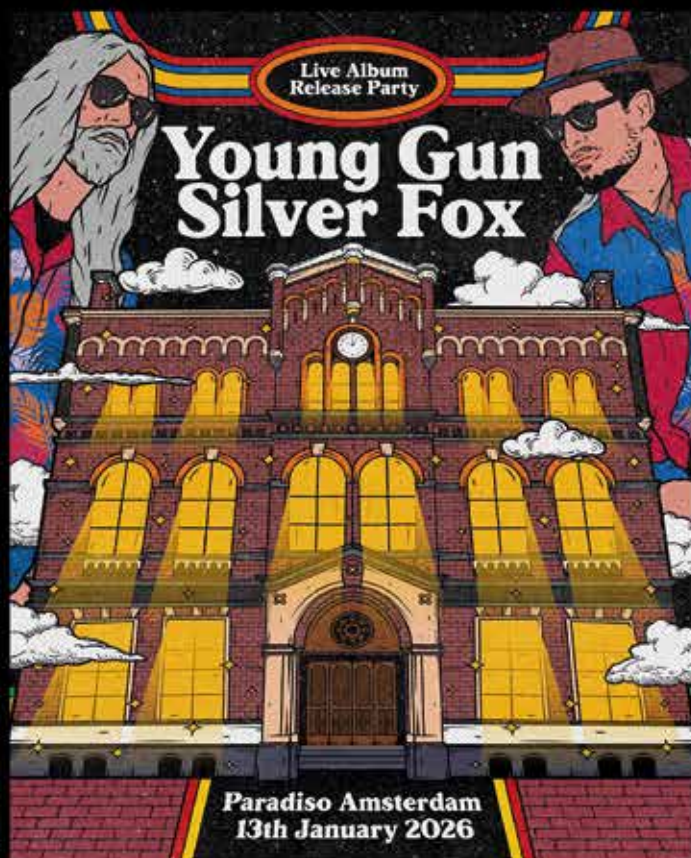
Paradiso

Grote Zaal
Dinsdag
23 december

Weteringschans 6-8
Amsterdam

Paradiso

23.12.2025

Ms. Ezra Furman *Europe Tour 26*

with special guests
MODERN WOMAN

27 JAN 2026
TOLHUISTUIN
AMSTERDAM, NL

Westerman

+

LAURA GROVES

FEB 24

AMSTERDAM
TOLHUISTUIN

TICKETS & INFO: PARADISO.NL

TOUR 2026

RACING MOUNT PLEASANT Grip Your Fist, I'm Heaven Bound

Deze heruitgave van het debuutalbum van Kingfisher, nu Racing Mount Pleasant, is ideaal voor de gure doch

knusse najaarsdagen. De combinatie en afwisseling van zachte emotionele momenten met een rauw randje van experimentele tussenstukken, maakt het een goed album om aandachtig bij stil te zitten of een herfstwandeling in het bos te maken en zelf te reflecteren op de thema's die de nummers aansnijden: verlangen, liefde en persoonlijke spanningen. (Melle de Jong)

RAEKWON The Emperor's New Clothes

Als je debuutalbum een instant classic blijkt te worden, dan is het opvolgen van zo'n iconisch album een flinke kluit.

Raekwon is hier soms goed in geslaagd, maar hij sloeg ook enkele malen de plank mis. The Emperor's New Clothes is zijn 8e studio album en hoewel de Wu-Tang fans ongetwijfeld de RZA-producties zullen missen, valt er genoeg te genieten op deze plaat. 'Pomogranite' (feat. Inspectah Deck), 'The Omerta' (feat. Nas) en vooral '600 School' (feat. Method Man en Ghostface Killah) zijn meer dan raak! (Dirk Monsma)

THE REPLACEMENTS Let It Be

De frustratie van het zijn van een ongemakkelijke tiener, dat is wat The Replacements vanaf het begin van zich

af proberen te reageren. De eerste twee albums waren meer hardcore, maar toen de initiële recalcitrante expressie eruit was, kwam er een plek voor het gevoel dat erachter schuilde. Een cult indie rock album, met een aandoenlijke rauwheid van de uitbanningen van de tienerwereld. Een verbazingwekkend open manier van emoties uiten waar we, tiener of volwassene, nog steeds een voorbeeld aan kunnen nemen. (Tatum Luiten)

SIMPLY RED 🍷 Recollections (Music On Vinyl)

In het verleden zijn er vaker verzamelalbums van Simply Red verschenen, maar omdat de Britse band veertig jaar bestaat zijn er voor het album Recollections juist nieuwe

versies van oude hits opgenomen. Nu is dat binnen de popmuziek geen nieuw gegeven, maar dat een artiest of band voor hetzelfde project zoveel klassiekers onder de loep neemt is wel vrij bijzonder. Nieuwe versies van bijvoorbeeld 'Holding Back The Years', 'If You Don't Know Me By Now', 'Something Got Me Started', 'Stars', 'Fairground' en 'Sunrise' zijn verdeeld over vier LP's of drie CD's. Daarnaast is er ook nog een gelimiteerde vinyluitgave met twintig songs verkrijgbaar. Alle edities bevatten een speciaal boekje met iconische en zeldzame foto's van Simply Red die in de afgelopen vier decennia gemaakt zijn. (Stef Ketelaar)

MASAYOSHI TAKANAKA T-Wave

Deze Japanse gitaarvirtuoos pompte er heel wat jazz fusion albums uit in de jaren '70 en '80. Een jaar voor zijn meesterwerk

The Rainbow Goblins (1981), een rijk jazz-rockalbum vol strijk- en blaasinstrumenten, verscheen T-Wave. Op dit album ligt de nadruk meer op zijn eigen gitaarwerk. Fantastische solo's schieten uit de grond als paddenstoelen, de ene voelt nog zonniger dan de andere. Dit is Takanaka op zijn funkiest, speelser dan ooit. Het is onmogelijk om niet vrolijk te worden van T-Wave. (Daan van Eck)

THA DOGG POUND Dogg Food

In de hoogtijdagen van het legendarische Death Row Records was het soms moeilijk op te vallen tussen grote namen als Tupac en Snoop Dogg, waar menig artiesten een poging deed, wisten Tha Dogg Pound enigszins uit de schaduw te ontsnappen. Qua beats niet anders dan vele andere West Coast HipHop rappers, maar toch weet dit duo met hun karakter en slimme woordspelletjes een eigen sound neer te zetten. Zo lijkt het soms op hun eerder genoemde label genoten, maar blijft het toch zijn eigen ding. De haast horrorachtige elementen mengen zich moeiteloos met de G Funk kenmerken van het genre en creëren zo een unieke en vermakelijke plaat. (Ruben de Melker)

HIQPY JAARLIJST VAN 2025

1. NewDad – Altar
2. The Last Dinner Party – From The Pyre
3. Deep Sea Diver – Billboard Heart

SEF'S JAARLIJST VAN 2025

1. Rosalía – LUX
2. Bad Bunny – DeBí TIRAR Más FOTOs
3. Yung Lean – Jonathan

PLOEGENDIENST JAARLIJST VAN 2025

1. Justin Bieber – Swag
2. The Tubs – Cotton Crown
3. Viagra Boys – Viagr Aboys

A black and white close-up portrait of a middle-aged man with short, dark hair and thick-rimmed black glasses. He is looking directly at the camera with a neutral expression. The background is a soft, out-of-focus grey.

Achter De Schermen

Hier Teken en! (en let niet op de kleine lettertjes)

Muziek is niet alleen een kunstvorm, het is ook een industrie. Van alle industrieën lijkt ze een van de meest complexe, gebaseerd op een spanningsveld tussen artistieke expressie en commerciële exploitatie. Het is bovendien een industrie die niet zozeer draait om materiële bezittingen, maar om intellectueel erfgoed. Artiesten en muzikanten zijn misschien niet de eersten die je met bureaucratie, juridische kwesties of zakelijke strategieën associeert, maar ze krijgen er onvermijdelijk mee te maken. Luc Gulinck, docent aan het conservatorium van Gent, stelt zelfs dat 'het welslagen van een artistieke carrière niet alleen afhangt van aanleg, hard werk en toeval, maar evenzeer van de mate waarin de artiest bereid is om met de juridische en zakelijke kanten van zijn professionele omgeving om te gaan'. Die vorm van zelfredzaamheid lijkt vandaag belangrijker dan ooit, maar tegelijkertijd ook lastiger te realiseren.

(Door: Lotte Hurkens)

Luc Gulinck

Al vanaf jong af aan had Luc een grote liefde voor muziek, al bleek de sprong naar een professionele carrière toch niet even makkelijk. Dus begon hij met de studie rechten aan de Universiteit Leuven, met een focus op auteursrecht. Muziek bleef altijd een grote rol spelen; zo speelde hij ook een tijd in de Sheffieldse band Clock DVA. Een tijdje werkte hij als journalist in Gent. Toen de Dance-revolutie uitbrak, voelde Luc dat hier iets bijzonders gebeurde.

Hij vertrok bij zijn firma, ging werken bij distributiefirma News en stroomde snel door naar R&S Records. R&S Records is een van de belangrijkste labels in de elektronische muziek, met grote namen in de techno- en ambientscene, en innovatieve elektronische artiesten als Aphex Twin, Biosphere, Ken Ishii en nog veel meer. Pas toen Luc daarna bij Sony ging werken, als legal- en business affairs manager, zag hij hoe het gehele proces er achter de schermen aan toe ging; de contracten, het geld, de samenwerkingen tussen partijen en de juridische finesses - en soms conflicten - die daarbij komen kijken.

Nu werkt Luc al 25 jaar lang als adviseur voor artiesten, waarbij hij onder andere helpt met het onderhandelen van contracten en bij het opzetten van een financiële en zakelijke omgeving. Daarbij geeft hij een vak bij het conservatorium in Gent, genaamd 'juridische en zakelijke aspecten van de muziekindustrie'. Via deze weg helpt hij studenten zelfredzaam te zijn op juridisch en zakelijk vlak; een belangrijke vorm van empowerment bij beginnende artiesten. Ook zijn boek Hier Teken! (en let niet op de kleine lettertjes) biedt ondersteuning hierbij. Wij spraken met hem over de juridische valkuilen van artiesten, AI-wetgeving en meer.

Wat is een bekende valkuil voor beginnende artiesten?

Het gebrek aan basiskennis is een grote valkuil. Die kennis hoeft niet breed en gespecialiseerd te zijn. Ik zeg altijd tegen mijn studenten: wees niet te beroerd om tijdje er iemand bij te halen die er meer van weet dan jij; een boekhouder, een jurist, een manager. Dat kost wat geld, en dat ontzien ze zich dikwijls. Net als een brandverzekering is het een soort verzekering tegen later onheil. En dat kost wat geld, maar dat haal je er ook later weer uit.

Je hebt natuurlijk ook talloze voorbeelden van grote artiesten die met juridische problemen kampen. Waar ik aan moest denken is bijvoorbeeld dat zelfs Taylor Swift gedoe had met de rechten van haar muziek. Het gebeurt zelfs bij de grote artiesten!

Dat hele verhaal van Taylor Swift is beginnen bovendien toen ze al bekend was. Toen ze net begon, heeft ze wat

contracten getekend die verder reikten dan ze beseftte. Pas later, toen iedereen de naam 'Taylor Swift' al kende, is het uitgegroeid. Ze mocht jarenlang haar eigen muziek niet opnieuw opnemen. Ze heeft gewacht en toen heeft ze dat uiteindelijk gedaan, en ze zijn nóg succesvoller geworden dan de oorspronkelijke versies. Het toont zeer goed aan dat dingen die je tekent in een ver verleden, op een moment dat je nog niet heel veel bekendheid hebt, effect kunnen hebben op langere termijn.

Veel van de lezers zullen natuurlijk artiesten zijn; een groot deel is geen artiest, maar met name muzikliefhebber. Heb je nog vanuit jouw hoek tips om op een ethische manier muziek te consumeren?

Het zal natuurlijk niet verrassen, maar een fysiek product van een artiest kopen - een lp, een cd, of cassette - zal een artiest nog altijd meer opbrengen dan een stream. Ook een concert bezoeken zal degene meer opbrengen dan een stream. Anderzijds, ethisch streamen: als je een beetje onderzoek doet, kun je kiezen voor een streamingdienst die beter uitbetaalt. Of je kunt kiezen voor Bandcamp. Maar fysiek is en blijft een goede manier om artiesten te steunen. Er zijn gelukkig veel consumenten die dat beseffen.

Hou jij je op juridisch vlak ook bezig met de opkomst van Artificial Intelligence?

AI is een gebied dat nog volop in beweging is. In Europa is nu een begin van wetgeving rond AI: de AI-Act. En toeval wil; er is vandaag een belangrijke rechtszaakuitslag bekend gemaakt waarin een Duitse auteursmaatschappij gelijk heeft gekregen in een zaak tegen OpenAI. De rechtbank heeft gezegd: het kan niet dat de AI zomaar alles binnenzuigt van muziek en daar dan aan de consumenten een model aanbiedt waar hij of zij hun 'eigen' muziek mee maakt. Als je een contract maakt met een artiest moet je clausules hebben met betrekking tot AI. Het bredere spectrum met de regeling van AI en content die auteursrechtelijk beschermd is, is nog volop in beweging. Die rechtszaak die vandaag is uitgekomen, is heel belangrijk en zal waarschijnlijk in de toekomst vormend zijn voor het veld. Maar het gaat nog een paar jaar duren voordat we weten écht waar we aan toe zijn.

Welke adviezen zou je beginnende artiesten meegeven?

Doe vooral als artiest wat je zelf wilt doen, laat je niet een richting in duwen. En vooral: zorg er ook voor dat je je onderscheidt van al de rest; dat je een eigen smoel neerzet. Dat is voor iedereen anders, maar omdat er vandaag de dag zo'n enorm aanbod is aan muziek is het wel belangrijk dat je opvalt; een artistiek statement maakt dat origineel is. Als je dat combineert met jezelf te bevragen over al de financiële, zakelijke, juridische aspecten, dan ben je goed vertrokken. Dat gaat om simpele dingen hoor. Ik zie mensen heel hard werken aan albums, wekenlang productie en opnemen, allemaal in eigen beheer. Ze hebben uiteindelijk een fantastisch album, maar wat nu? Ze hebben niet nagedacht over de marketing of de promotie. Je moet er onderweg al over nagedacht hebben. Of er iemand hebben bijgehaald die erover nadenkt. Als je dat combineert met je eigen artistieke smoel, dan ben je al een heel eind.

LUC'S JAARLIJST VAN 2025

1. Zaho de Sagazan – La symphonie des éclairs (Orchestral Odyssey)
2. Geese – Getting Killed
3. Tune-Yards – Better Dreaming

FILMS

JEANNE DIELMAN 23 QUAI DU COMMERCE 1080 BRUXELLES (regie: Chantal Akerman, 1975)

De winnaar van de Sight and Sound lijst in 2022. Velen zal dit wellicht niet zoveel zeggen, maar deze lijst staat hoog in aanzien in de filmwereld. Al vanaf 1952 word elk decennia aan filmkritici gevraagd welke films zij als beste aller tijden beschouwen. En in 2022 kwam deze feministische epic aan top. Een film die in 3 uur en 35 minuten de benauwende situatie van een huisvrouw blootlegt. De vorm is deel van de boodschap; wie is er niet na 3 en half uur aardappels schillen tot rare dingen in staat. (Tatum Luiten)

POSSESSION

(regie: Andrzej Zulawski, 1981)

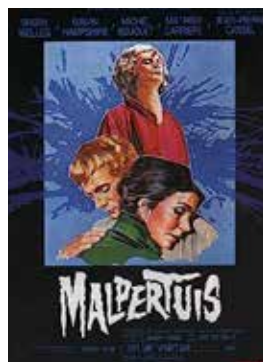
Na de terugkomst van manlief lijkt zijn vrouw extreem ontwricht in hun relatie. De man verdenkt haar van vreemdgaan. Haar mysterieuze verdwijningen laat hij volgen door een detective, maar nadat ook hij verdwijnt blijkt er iets veel duisterders aan de hand te zijn. Een ware klassieker waar Isabelle Adjani haar gruwelende acteerwerk in uitblinkt! Een must-watch voor iedereen die geniet van een beetje female rage. (Tatum Luiten)

MALPERTUIS

(regie: Harry Kümel, 1971)

Deze film wordt als een van de meest ambitieuze films van de Belgische Cinema gezien. Harry Kümel weet namelijk een ware Hollywood cast, inclusief Orson Welles, te verkrijgen voor zijn adaptatie van de beroemde roman van Jean Ray. Een zeeman komt aan wal in een Vlaamse stad en komt op onvoorziene wijze terecht in het huis Malpertuis. Een huis waarin zeeman Yann een mysterie van surrealistische gangen en vage personages probeert te ontrafelen. Halloween is al geweest, maar deze film is er als je nog snakt naar een avondje campy gegriezel. (Tatum Luiten)

PETER TE BOS (CLAW BOYS CLAW) jaarlijst van 2025

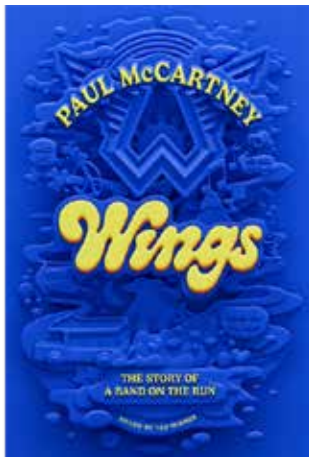
1. Beste Geloof – Paradiso
1. Beste Bitterbal – Oma Bobs
1. Beste Vriend – Jezelf

HANG YOUTH JAARLIJST VAN 2025

1. Big Thief – Double Infinity
2. Gunna – The Last Wun
3. Agriculture – The Spiritual Sound

BOEKEN

PAUL MCCARTNEY (TED WIDMER RED.)

Wings. Het verhaal van een Band on the Run

Afgelopen maand verscheen een mooi boek over de geschiedenis van Wings, de band die Paul McCartney oprichtte na The Beatles en die gedurende de jaren zeventig bestond.

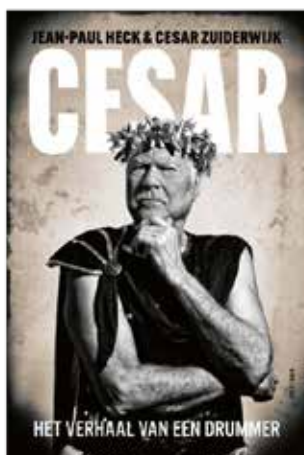
De Amerikaanse historicus Ted Widmer kreeg de beschikking over alle interviews die documentairemaker Morgan Neville over Wings maakte (meer dan 500.000 woorden!). Hij redigeerde de teksten van de vele participanten en deelde het geheel chronologisch in, met een aanloopje in 1969. Zo ontstond een caleidoscopisch beeld dat begint met de geruchten over Paul's dood en via een tour van de nieuwe groep langs Britse universiteiten (1972), bedreiging en beroving van de bandleden in Nigeria (1973), Europese, Australische en Amerikaanse tournees (1975-1976), leidt naar de arrestatie van Paul wegens marihuana bezit in Japan (1980), waardoor de geplande optredens aldaar niet doorgingen. Hoewel na 1979 niet meer daadwerkelijk werd opgetreden hield Wings formeel op te bestaan in 1981. McCartney: "Ze zijn als het ware opgelost, als suiker in thee." Het dikke boek (559 blz.) wordt besloten met biografietjes van de bandleden (de bekendste waren Paul's echtgenote Linda en Denny Laine), een discografie, een concertografie en een register. (Peter Sijnke)

OZZY OSBOURNE (MET CHRIS AYRES)

Laatste Sacramenten

Ozzy's boek Laatste sacramenten bevat niet zomaar laatste sacramenten. Het zijn de aller-allerlaatste, nét-op-het-nippertje sacramenten van een memoire die hij slechts enkele dagen voor zijn overlijden voltooide. Dat de 'Godfather of Metal', ook wel de 'Prince of Darkness', een turbulent en compromisloos leven leidde, is algemeen bekend. Minder bekend is dat hij jarenlang kampte met parkinson. Zijn trillen en moeite met lopen werden vaak gemakzuchtig toegeschreven aan zijn drugsgebruik, maar dat was niet de hele waarheid. Bovendien was hij, naast een metal-icoon, ook gewoon echtgenoot, vader en opa - zoals al te zien was in de MTV-show The Osbournes. Je zou misschien denken dat er twee versies van Ozzy waren: de podiumbeest-versie met Black Sabbath en de huiselijke versie op de bank met Sharon. Maar Ozzy bleef altijd zichzelf. Was dat clean of nuchter? Absoluut niet. Was het verstandig of normaal? Fuck, nee. Zoals hij zelf al zei: "Dan ben ik Ozzy niet meer." In dit boek blikt Ozzy terug op zijn gezondheidsproblemen, het Black Sabbath vaarwel-concert, en reflecteert hij op zijn carrière en leven. (Lotte Hurkens)

JEAN-PAUL HECK & CESAR ZUIDERWIJK

Cesar - Het verhaal van een drummer

Als je denkt aan de grote rockdrummers, dwalen je gedachten misschien meteen af naar John Bonham van Led Zeppelin. Of naar Roger Taylor van Queen. Maar niet alleen de Amerikanen kunnen er wat van. Een van de meest iconische en legendarische drummers komt gewoon van eigen bodem: Cesar Zuiderwijk, de drummer van Golden Earring. Jean-Paul Heck, al 35 jaar muziekjournalist voor onder andere De Telegraaf, HUMO en OOR, legde Cesars verhaal vast. De vele uren die de twee samen doorbrachten, groeiden uit tot een hechte vriendschap - en tot een prachtig boek. Cesars fantastische en unieke drumspel was een cruciaal onderdeel van het succes van Golden Earring. Ook zijn soms gymnastieke gekte hoorde erbij, en die wordt in het boek schitterend gevangen. Niet alleen in woorden, maar ook in prachtige foto's. Zo zien we Cesar majestueus over zijn drumstel heen duiken op het podium. Zijn opwindende leven wordt in Cesar indrukwekkend verbeeld in zowel tekst als beeld. (Lotte Hurkens)

BINNENKORT BINNEN

- 9 januari Alter Bridge - Alter Bridge
 Blue - Reflections
 Zach Bryan - With Heaven on Top
 The Cribs - Selling A Vibe
- 16 januari Kelan Phil Cohran & Legacy - African Skies
 Cavetown - Running with Scissors
 Antoon - Tot het Einde van Mij
 Hunny - Spirit!
 Madison Beer - Locket
 Sleaford Mods - The Demise of Planet X
- 23 januari Louis Tomlinson - How Did I Get Here
 Theo Parrish - First Floor Part 1
 Theo Parrish - First Floor Part 2
 Megadeth - Megadeth
 The Red Garland Quintet - Soul Junction
 Lucinda Williams - World's Gone Wrong
 PVA - No More Like This
 The Paper Kites - If You Go There, I Hope Find It
- 30 januari Melle - Before I Lose It
 Joe Bonamassa - B.B. Kings Blues Summit 100
 Only The Poets - And I'd Do It Again
 Joyce Manor - I Used to Go to This Bar
 Cream - Royal Albert Hall London
 The Molotovs - Wasted on Youth
- 7 februari Joji - Pissing in the Wind
- 13 februari Charli XCX - Wuthering Heights
 Mumford & Sons - Prizefighter
 Gill Momoko - Momoko
- 27 februari Arthur Russen - Another Thought
- 20 maart Gorillaz - The Mountain

GORILLAZ

The Mountain

Damon Albarn en zijn virtuele bandleden, 2-D, Murdoc Niccals, Russel Hobbs en Noodle keren in 2026 weer terug met het nieuwste album The Mountain. Er is al een indrukwekkende lijst met samenwerkingen bekend, van IDLES, tot Sparks, en zelfs postume features van Dennis Hopper, Bobby Womack, David Jolicoeur (De La Soul), Tony Allen, Proof, en Mark E. Smith. Met teksten gezongen in het Engels, Arabisch, Hindi, Spaans, en Yoruba. Alles veelbelovend, maar we hebben het hier over Gorillaz. Die konden zelfs van een preset van de Suzuki Omnichord een hit ('Clint Eastwood') maken. De 'Rock 1 preset', om precies te zijn.

MOMOKO GILL

Momoko

In zowel de elektronische- als jazzscene van de UK is ze een van de best bewaarde geheimen. Als autodidact heeft ze leren drummen, produceren, songwriten en zingen. Na vele samenwerkingen is het nu dan ook tijd voor een solodebuut. En wat voor een. Jazz-invloeden gecombineerd met haar experimentele elektronische neigingen en singer-songwriter attitude leveren de meest prachtige nummers op.

DANNY BROWN

Stardust

Welk genre wil je verkennen op de nieuwe plaat? "Ja!", was het antwoord. En daar was Stardust geboren. Ooit was Brown dakloos, nu succesvolle rapper. En voor het eerst ooit: compleet nuchter. Brown viert het leven en dat is te horen op zijn nieuwste plaat: door middel van dansbare hyperpop tot krankzinnige breakbeats. Zo zijn er ook veel gastartiesten te vinden op deze nieuwe plaat, uit de hipste hoeken van de muziekwereld getrokken: Underscores, Frost Children, Quadea, en nog veel meer. Een supervette, knotsgekke ADHD-hiphoptronica plaat die het leven viert.

CHARLI XCX

Wuthering Heights

Van Brat-zomer naar Wuthering Heights-winter: Charli keert terug met niets minder dan de soundtrack voor de nieuwe verfilming van Emily Brontë's iconische gotische roman Wuthering Heights (1847). Toen regisseur Emerald Fennell haar het script stuurde met de vraag of ze misschien één nummer wilde schrijven, kwam Charli met een verrassend voorstel. "Laten we er een heel album van maken," zei ze - en zo geschiedde.

JOJI

Pissing in the Wind

George Kusunoki Miller, beter bekend als Joji, is een Japans-Australische songwriter, zanger en producer. Voordat hij zich volledig focuste op muziek, was hij comedian op Youtube, zo startte hij zelfs de bekende "Harlem Shake"-meme van 2013. Op zijn muziek komt toch vooral ook zijn serieuze, gevoelige kant naar boven. Door middel van lo-fi R&B, triphop en zachte indiepop stal hij al miljoenen harten op zijn eerste album Ballads I in 2018. Nu keert hij terug met zijn nieuwste album: Pissing in the Wind.

BESTEL NU IN EEN VAN ONZE WEBWINKELS

**PLAAT
VAN HET
JAAR**

ROSALÍA
LUX

**GRAND
CRU**

TOM SMITH
There Is Nothing in the Dark That
Isn't There in the Light

**LUISTER
TRIPS**

AVTT/PTTN
AVTT/PTTN

CELESTE
Woman Of Faces

JACOB COLLIER
The Light for Days

DAVE
The Boy Who Played
Harp

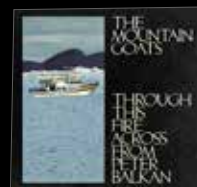
DRY CLEANING
Secret Love

LOUPE
Oh, To Be Home

MELODY'S ECHO
CHAMBER
Unclosed

THE MOUNTAIN
GOATS
Through This Fire
Across from Peter
Balkan

SOCKS;SPORTS SOCKS
Ironic Songs for a
Sincere Generation

HAYLEY WILLIAMS
Ego Death At a
Bachelorette Party

Sef – Lieve Monsters

3

3. Little Simz – Lotus

2

4. Wednesday – Bleeds

4

Turnstile – NEVER ENOUGH

5

MANIA JAARLIJSTJE 2025, NR 2 TOT EN MET NR 5